Revistă a Școlii Gimnaziale „Sfântul Nicolae” Târgu-Jiu

Izvorul Sâmboteanu

Managerii instituției școlare:
Director: **Prof. Alin Vasile Sulea**
Director adjunct: **Prof. Rodica Durbăcea**

Coordonatori editare și publicare revistă: **director, prof. Alin Vasile Sulea, prof. Steluța Geică**
Coordonator învățământ primar: **prof. înv. primar Adriana Șurcă**
Coordonatori învățământ gimnazial: **prof. Nicuța Dragomir, prof. Liliana Ciobanu**

Colectivul de redacție

Redactor-șef: *Eleva* Irina Groza, cls. a VII-a A
Redactor-șef ajunct: *Eleva* Sânziana Dascălu, cls. a VI-a D
Membrii:
Eleva Sorana Niamțu, cls. a VIII-a C
Eleva Andrei Ghiga, cls. a III-a E
Eleva Iulia Constantin, cls. a V- a C
Eleva Andra Todea, cls. I A
Eleva Ramona Romanescu, cls. VII-a B
Eleva Paula Elena Oborogea, cls. a V-a C

Vă prezentăm colectivul de dascăli ai școlii, ce dau din sufletul lor viață și putere revistei noastre:

Învățământ primar: Andrei Camelia, Canavea Nicoleta, Firoiu Felicia, Ghiga Mihaela, Gridan Niculina, Firoiu Felicia, Iordăconiu Otilia, Istratie Liliana, Malacu Nicoleta, Mărcuț Leontina, Militaru Daniela, Mihu Mihaela, Pătrășcoiu Ioana, Popescu Elena, Predescu-Ciurea Carmen, Saman Romelia, Scorei Eliza, Staicu Denisa, Ștefănescu Doina, Șurcă Adriana, Stroe Loredana, Tarcău Camelia, Viezure Luminița

Învățământ gimnazial: Arsenie Cornel, Arsu Cristina, Badea Livia, Bîrsac Daniel, Călugăru Codruța, Călugăru Dumitru, Ciobanu Liliana, Cojocaru Petre, Criciotoiu Narcis, Dragomir Nicuța, Ducan Andreea, Durbăcea Rodica, Geică Steluța, Giorgi Victoria, Gridan Laurențiu, Hortopan Loredana, Huică Mihaela, Ionescu Fimița, Lumezeanu Simona, Mergea Maria, Morie Anamaria, Munteanu Horațiu, Partenie Minodora, Petcu Adriana, Popescu Adrian, Sulea Vasile –Alin, Șopandă Nicoleta, Udrescu Hermina, Vîlceanu Gina

Cu avizul Inspectoratului Școlar Județean Gorj, nr. 2723

Editorial

Monia Bândea - fostă elevă a școlii
Promoția 2016

Școală te iubesc, știi prea bine,
În vacanțe când lipsesc, mi-e tare dor de tine
Chiar dacă în scurt timp o să plec
Gândul o să-mi fie mereu la tine , ce e drept.

Când am ajuns aici am fost primit cu brațele deschise,
Un simplu copil cu multe vise,
Școala m-a ajutat sa devin cineva,
Iar acum pot să mă exprim frumos în piesa asta

Granița dintre profesori și elevi n-a existat,
În picioare stă prietenia, e foarte adevărat
Suntem ca o familie, niște frați
Niciunii dintre noi nu sunt favorizați.

Am învățat că trebuie să fim uniți,
Chiar dacă suntem foarte diferiți
„Toți pentru unul și unul pentru toți”
E o expresie care ia amploare,
În capul unui copil plin de-ncurajare.

Viața are trei nivele: mic, mediu și mare
Noi din al doilea deja ne mutăm peste hotare
Suntem creatorii unei lumi imaginare,
O lume mai bună, fermecătoare.
Suntem schimbarea pe care toți o așteaptă,
Cu ajutorul nostru România se remarcă.

Avem nevoie de raze de soare,
Avem nevoie de lumină și de multă culoare,
Un copil are viitoru-n față
Trebuie să vină din trecut tare, nu în ceață
Știu ca viața îți oferă și bune și rele,
”Un puști” trebuie învățat la școală să treacă prin ele.

Vise, speranțe , scrise pe foi,
Vise pentru care apar idei noi.
Nu trebuie să fi cel mai bun din toți,
Trebuie doar să le arăți, că tu poți

Trebuie să înveți ceva,
În viață, tu centrezi, tu dai cu capul
Nu te baza pe altcineva, că se-alege praful.
Așa că, școală dragă,
Vreau să-ți recunosc că am mai si greșit,
N-am fost un înger de copil, am mai și mințit.

Știu foarte bine ce-mi doresc
Și nici nu vreau să mă gândesc,
Că eu cândva o să îmbătrânesc.
Școala mea, m-ai învățat sa trec peste
Eu îți datorez respectul meu și o simplă poveste.

Aripi de poezie… prin condeiul liric al elevilor noștri

Noapte de vară

Eleva Mirabela Vulsănescu,
cls. a VIII-a C

Afară se-nserează încet, încet,
Nu se mai sude niciun sunet,
Câinii latră supărați în somn!
Iar lampa veche o stinge un domn.

Între ele, păsări de noapte se-ascultă,
Fiecare, frumosul imn și-l cântă!
În noaptea de vară,
Copiii fug afară;
Să ia niște fructe,
De la vecini, din curte.

Sătenii dorm în liniște,
Noaptea de vară-i pătrunde!
În satul adormit;
Micuț, modest și ostenit.

Cocoșii anunță miezul nopții,
Căci, așa le e destinul sorții,
O, noapte de vară;
Strălucești în această seară
De vară...

Ghiveci cu flori,
Eleva Adelina Ghiga,
Cls. I A

Toamna jucăușă

Eleva Adela Șerbulescu,
cls. a VII-a C

Toamna, să ne pună-n temă!
A-nflorit o crizantemă
Și vreo câteva rebele,
Colorate tufănele.

Auscat apoi o frunză,
A speriat o buburuză,
Și-a izgonit în depărtare,
Păsările călătoare.

Dup-aceea, jucăușă,
A deschis din nori o ușă,
Și-a dat drumul ploii reci
Să ude tot pe unde treci.

A dus sus în deal, la vie,
O maramă ruginie,
Și nici codrul n-a scăpat,
De frunziș l-a dezbrăcat.

Și-apoi când s-a plictisit,
Roată-n jur ea a privit,
Și-a chemat-o-n locul ei
Pe iarna albă cu clopoței.

E TOAMNĂ...

Eleva Daria Câdu,
Cls. a VI-a D

Toamnă rea și fără milă,
Ce mi-ai făcut în grădină?
Unde este trandafirul?
Nu mai are floare crinul.

Nucu-i tare necăjit
Din zori de când s-a trezit,
Nu mai are nicio nucă,
Frunzele îi sunt pe ducă.

A rămas pustiu și gol,
Cui să ceară ajutor?
Iarba-ncet a-ngălbenit
Fluturașul n-a venit.

Cum venea de obicei,
La florile de sub tei,
Nici albina nu se-aude!
Zorile sunt reci și ude.

Toamnă rea și fără milă,
Ce mi-ai făcut în grădină?

Toamna

Eleva Ștefania Brășfăleanu,
Cls. a VI-a B

Toamnă rea și fără milă,
Ai uscat tot în grădină,
Pomii iar i-ai dezbrăcat!
Păsările au plecat.

Ici și colo prin grădină,
Mai zărești câte-o gherghină,
Care plânge cu petale...
Și mai cere de la soare.

Înc-o lună de căldură
Fiindcă ieri, în bătăură,
Târziu, după miezul nopții,
Bruma i-a-nghțat nepoții.

Și ar vrea cum bune știți!
Să-i vadă înfloriți,
Toamnă, nu mai fi grăbită,
Mai stai o lună pitită!

E Iarnă

Eleva Antonia Militaru,
cls. a VII-a C

Iarna a venit din nou,
Ne-a adus nămeți cadou,
Și jucându-se poznașă
A plecat din casă-n casă.

Și-ntr-o seară pe furiș,
Apus pe acoperiș,
Căculi groase de zăpadă
Și troiene mari pe stradă.

Pomilor le-a pus hăinuță,
Nouă, drum de săniuță,
Iar ogorul de aseară
Are albă plăpumioară.

Bradul de Crăciun

Eleva Iulia Constantin,
cls. a V-a C

Azi este zi mare,
Azi e sărbătoare,
Bradul stă la ușă
Cu steluța pusă.

Focul arde tare,
Bucuria-i mare
Avem sub brad cadourile,
Și pe masă bunătățile.

Bradu-i mititel,
Și tare frumușel,
Are multe globulețe
Și steluțe argintii drăguțe.

Cadourile le-am pus sub brad
Și bine le-am împachetat,
Zâmbetul pe buze mi l-am pus,
Și Moș Crăciun multe daruri mi-a adus.

Dansul fulgilor de nea,
Cls. I B

Noaptea de Ajun

Eleva Denisa Bobină,
Cls. a VIII-a C

Ninge tăcut în noaptea târzie,
Și este plăcut ca-ntr-o poezie
Ninge frumos aici în sat,
Și fulgii de zăpadă dansează neîncetat.

Acum e tăcere și pustiu
Și-i foarte târziu,
În sobă se-aude focul troznind,
Și-mi pare c-aud dulce colind.

E noaptea de-Ajun și bradul lucește
E-o noapte desprinsă dintr-o poveste,
Și-n decorul de basm se-aud pe drum,
Zurgălăi la sania lui Moș Crăciun.

Vine Crăciunul

Eleva Alexandra Nistorescu,
Cls. a VIII-a B

Din nori stau să cadă,
Fulgi albi și pufoși
Văzduhul miroase a iarnă
Și a cozonaci gustoși.

Vine-n sat din nou Crăciunul,
Ca în fiecare an,
Moș Crăciun e numai unul
Și ne veselește an de an.

Îngerii toți ne dau de veste,
Venind în somn tiptil-tiptil,
În noaptea asta de poveste
Ce bine-mi pare că-s copil.

Glasuri peste tot răsună
Pe văi în jos,
Aducând vestea cea bună,
Astăzi S-a născut Hristos!

Iarna

Eleva Georgiana Pavel,
Cls. a V-a D

Îmi place iarna
Ca multor copii
Pentru că e frumoasă
Și-aduce bucurii

Veselia-i mare iarna
Pentru noi, cei mici
C-alergăm pe-afară
Și suntem voinici

Aș vrea ca iarna
Să stea mereu la noi
S-o privim de la fereastră
Și eu și părinții mei.

Vine Primăvara

Eleva Alexandra Codiță,
cls. a V-a D

Plutesc în aer adieri de stea,
Revine primăvara-n țara mea,
Izvoare reci încep a șopoti,
Miresme dulci în aer a pluti.

Albe, roșii, mov și aurii,
Natura ne-ncântă cu ale ei culori vii
Rare flori de prin grădină,
Au înflorit în lumină.

De vei crede, eu îți spun:
Primăvara e pe drum
O s-aducă ea mult soare
Ghiocei și tămâioare.

Copiii s-or veseli,
Și la joacă vor porni
Primăvara a venit
Orice copil e fericit!

Primăvara a sosit

Eleva Mirabela Vulsănescu,
cls. a VIII-a C

Primăvara a sosit,
Iar zăpada s-a topit,
Oamenii s-au bucurat
Că de iarnă au scăpat.

Păsări ciripesc pe ram,
Soarele bate în geam
Ghiocelul a ieșit,
Iar pomii au înflorit.

Hai copii cu toți afară,
Să zburdăm, că-i primăvară,
Natura a înverzit,
Mare bucurie: primăvara a venit.

Strop de rouă

Eleva Irina Groza,
cls. a VII-a A

E roșu, verde, maroniu, albastru,
Și-n fiecare clipă e altfel,
De neamul său e și el poate un astru!
Prin iarba deasă, pe un firicel.

De-l scuturi, ce rămâne! Dezastru;
Din matinalul astru mititel?
Nu plânge câmpul c-a rămas sihastru,
Nici iarba care l-a purtat pe el.

Făptură cu lumină-mprumutată,
Durezi o dimineață-n univers!
Dar ce frumoasă-i lunca rourată;
Apoi dispari ca toată vraja vieții într-un vers.

Lucrare premiată în cadrul Proiectului Național "Târgul Floriilor", Ediția a III-a,

Primăvara

Eleva Sorana Niamțu,
cls. a VIII-a C

Mi-a bătut primăvara-n geam,
În zori de zi minunată,
Flori de cireș se veselesc pe ram
Și-i un zumzet grădina toată.

Păsările ciripesc vesele în cor,
Vestind venirea primăverii,
Vântul adie încetișor
În livadă au înflorit merii și perii.

Ghioceii gingași s-au ivit,
Semn c-a venit primăvara,
Cocorii și rândunelele-au sosit
E bucurie mare-n toată țara.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Când vine Primăvara

Eleva Roxana Piscureanu,
cls. a VI- a C

Dup-o iarnă friguroasă,
Când ai stat mai mult în casă,
Soarele te încălzește,
Și la joacă te poftește.

Vrei să vezi? Grădina-i plină,
De parfum și de lumină,
Păsările cântă-ntr-una
Până când răsare luna.

Primăvara-i pentru mine...
Un motiv de bucurie!

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Dulce Primăvară...

Eleva Antonia Mitea,
cls. a VII-a C

Primăvară, primăvară,
Ai venit la noi în țară,
Cu albi ghiocei mititei
Și cu multe flori de tei.

Cântece de păsărele,
Și frumoase albăstrele,
Toate râd cu fața-n soare
Și se leagănă în zare.

Primăvara a sosit
Și iarna ne-a părăsit,
Florile au apărut
Pe câmpiile de lut.

Copacii au înflorit,
Frunze verzi au răsărit
Greierașul a ieșit,
Pe afară...la pețit.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Lucrări premiate în cadrul Proiectului Național "Târgul Floriilor", Ediția a III-a,

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

De Paște

Elev Vladimir Orzescu
Clasa I C

Este din nou cald afară,
Iarba iar a înverzit.
Florile au înflorit,
Primăvară, ai venit!

Iepurașul stă să apară,
Vine Paștele cu el!
Hei, găină să-mi faci oul!
Să-l încondeiez nițel.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Rugăminte către Primăvară

Eleva Raluca Macovei,
cls. a VI-a D

Primăvară, tu când vii,
Să aduci pentru copii,
Fluturați și albinuțe!
Și păpuși pentru fetițe.

În grădini tu să sădești,
Mii de flori, iar la ferestre
Să-nflorești din nou măcești,
Prunul, mărul și cireșul.

Să-mi aduci și viorele,
Să le dau măicuței mele,
Cu urări grăite-n șoapte,
Pentru ziua de 8 martie.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Lucrări premiate în cadrul Proiectului Național "Târgul Floriilor", Ediția a III-a,

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Copilăria

Eleva Paula Elena Oborogea,
Cls. a V-a C

Copilăria este o întâmplare,
O întâmplare mare.
Copil ți se spune de mic,
Dar ești un om puțin mai pitic.

Copilăria este prietenul tău,
Te pune să-i spui numele său.
O rimă mică am făcut
Și sper că v-a plăcut!

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Furnica ce dorea să zboare

Eleva Paula Elena Oborogea,
Cls. a V-a C

Furnicuța mititica, de lume pitită,
Dorea să zboare necontenit
Să zboare cu un pescărușI plictisit.

Se ruga de-un fluture
S-o care-n spinare,
S-o ducă în zare,
Că lucruri d-astea sunt rare.

O mașinărie a construit
De asta era fericit
Când a vrut să o testeze
A văzut că au mâncat-o niște berze.

Mare supărare a fost
A fost, a fost,
Dar nu m-am demoralizat.
Acum vă spun la revedere
Și sper să existe o revedere!

Mama mea

Eleva Bianca Roșca,
Cls. a V-a C

Mama mea-i o sărbătoare,
Ea este ca o floare,
Ce strălucește la soare!
Eu o iubesc

Și îi doresc,
Multă fericire,
Multă bucurie!
Și i-aș da o floare
Cât inima de mare.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Iepurașul

Eleva Roșoiu Sara
Clasa I C

Iepuraș de pe imaș,
Cât ești de drăgălaș!
Te-am ales pentru o urare
În a mea felicitare.

Cu ou roșu-n brațul stâng,
Și în dreptul, flori de câmp
Doi dinți albi, strălucitori,
Să-mi urezi de sărbători

La mulți ani cu bucurii
Și cu multe jucării
Cum le place la copii
Și mai spune un cuvânt
La mulți ani de PAȘTE SFÂNT!

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Mama

Eleva Paula Elena Oborogea,
Cls. a V-a C

Ești o ființă minunată,
Oare ti-am mai spus vreodată?
Te iubesc necontenit
Mă faci să visez clipind.

Visele mi-ai cutreierat,
Când a trebuit m-ai ajutat,
Cu ușurință te-am încurajat
Cum ai făcut și tu cu mine de fiecare dat' .

Pribegit-ai prin locuri minunate
Căutând pentru mine lucruri rafinate.
Eu îți mulțumesc
Și îți zic un mare:
Te iubesc!

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Copilărie...dulce copilărie

Eleva Letiția Breazu,
cls. a VIII-a A

Copilăria este partea vieții...
În care noi suntem neînțeleși ca și poeții,
Copilăria este ca o primăvară,
Pentru noi este o sfântă comoară.

Copilărie, dulce primăvară!
Ești mereu de toți râvnită
Și sub aripa ta ocrotitoare
Viața noastră este-nfloritoare.

Cu jocuri, cântece și glume,
Iubire cât cuprinde-o lume!
Noi astăzi te trăim din plin...
Copilărie, cer senin!

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

"Pikachu"
Elev Andrei Călugăru, cls. a II-a D

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Ziua lui Apolodor

Eleva Paula Elena Oborogea,
Cls. a V-a C

Îți place să călătorești
Și cu asta te cinstești,
Să râzi și să te distrezi,
Pe asta te bazezi.

Multe locuri ai vizitat,
~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Dar asta te-a distrat.
Ai o imaginație mare
Cât un cimpoi se pare.

Dar , hai să-ți zic de ce am venit
Să te înveselesc un pic.
Nu te mai fac să aștepți,
Că deja mă certi:
La mulți ani cu sănătate,
Și cu toane și bucate!

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Mirare

Eleva Adnana Străinu,
cls. a V-a C

Pe un vrej uscat de soare
Stă o lubeniță mare,
Și privind foarte mirată
La grădina cea uscată.

Întreabă un ardei gras,
Ce stătea foarte retras:
-De ce-am rămas doar noi?
-De ce vin din zare ploi?

De ce totul s-a uscat?
Cucul unde a plecat?
Vânăta sau pătlăgica?
Greierașul sau furnica?

Unde oare s-au pitit?
Hai, ce taci, ai amuțit?
-Nu vezi? Toamna a venit.
Zice fornăind pe nas
Mustăciosul ardei gras.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Acasă
Eleva Denisa Bărbulescu,
Cls. I A

Mama

Eleva Ilinca Boltașu,
cls. a VI-a C

Mamă! Între cer și pământ,
Tu ești odorul cel mai sfânt,
Tu m-ai învățat pe mine,
Ce e rău și ce e bine.

Cum pot oare eu când cresc
Ție să îți mulțumesc?
Mă iubești și mă răsfeți,
Așa copilașu-ți crești.

Când greșesc, mă dojenești!
Mă îndrept și mă iubești.
Ție vreau să-ți fiu pe plac,
Fericită viața-ți fac.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Pumnul nu te te face puternic

Elevele : Maria Bianca Roșca
Elena Paula Oborogea,
Cls. a V-a C

Un baiețel mai plictisit
Stătea pe bancă liniștit
Dintr-odata a venit
Un batauș renumit.

El se credea cel mai tare
Pentru ca avea ,,pumnul mare''
Și nu știu din ce motiv
L-a lovit pe baiețel
A căzut jos
Si ne pare rău de el.

El nu a pățit nimic, dar s-a supărăt,
Iar marele bătăuș chiar a regretat
Și-a dat seama ce-a facut, iar copilul L-a iertat
Promițand că nu mai face, ce tocmai S-a întâmplat.

Răutatea-i nedreptate
Care te duce departe
E o cale nesfârșita
Lunga și neîdreptățita.
~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Dulcea mea copilărie...

Elevul Ștefan Maronidis,
cls. a VII-a C

Copilăria mea dulce,
Nu te voi uita nicicând...
Tu ești ca o floare pe câmpie
Și eu te voi purta mereu în gând.

Copilăria mea frumoasă!
Eu nu vreau să te las să pleci,
Ești ca o comoară!
Când cu mine tu petreci.

Copile, învață să-ți trăiești copilăria,
Căci ea se duce-așa de repede!
De n-ai să poți să zici c-a fost frumoasă,
Uite, a trecut și nu se mai vede!

Unde există natură, există fericire!

Eleva Paula Elena Oborogea,
Cls. a V-a C

Frumoasele și delicatele garofițe
Sunt acum niște scumpe domnițe
Albe, roz sau roșcate
Au toate mirosuri delicate!

Însă regii adevărați ai acestei împărății
Nu sunt alții, decât trandafirii!
Fie roșii, galbeni sau roz,
Toți au un miros frumos!

Șopotul apelor cristaline și limpezi,
Se aude veșnic printre pomii cei verzi.
Ei poartă strai de flori înmiresmate,
Oferind somnolență naturii-mbălsămate!

Luna pe cer în plină seară
Privește peisajul de primăvară,
Cu chipul ei alb, strălucitor,
Stelelor le este bun sfătuitor.

Lucrări premiate în cadrul Proiectului Național "Târgul Floriilor", Ediția a III-a,

Copilăria

Eleva Andreea Muciuciora,
cls. a VII-a B

Copilăria e dulceața vieții,
E roua pură a dimineții
E pasărea liberă sub soare,
E limpezime, e candoare.

E grija mamei, fără margini,
Gânduri dragi pe multe pagini,
Prinți, prințese, eroi voioși
Pentru noi, cei curioși.

E o poveste nesfârșită...
Și an de an e primenită
E cântec, joc și voie bună
Prinse într-o mândră cunună!

Fericiți suntem cu toții
Și bunicii, și nepoții,
S-o trăim în liniște și pace!
Copilăria nu se mai întoarce!

Copiii și natura

Eleva Sînziana Dascălu,
cls. a VI-a D

An de an privesc și observ schimbările ce se produc atât în comportamentul fizic, cât și sufletesc al copiilor.

Așa este și natura. An de an trece prin patru etape care pot fi privite ca niște evaluări, precum noi, copiii în timpul testelor la școală. Etapele naturii influențează și aduc schimbări în mediul de viață al tuturor ființelor. Copiii trec și ei prin multe niveluri, viața lor schimbându-se anotimp de anotimp și an de an.

Primăvara au o inedită bucurie și sunt cuprinși de o liniște sufletească, privind cum natura revine la viață.

Vara, căldura razelor de soare le pătrunde în inimi și le transmite zâmbete și voioșie.

În toamnă, toți privesc cum natura rămâne singură pe lume. Multe viețuitoare o părăsesc pentru un lung anotimp. Pare că este o casă în părăsire, dar știm cu toții că nu va rămâne așa pentru totdeauna, ci din nou ne va surâde.

~activitate de ecologizare~

Iarna, cu toate că este ger cumplit, copiii nu-și pierd bucuria, din contră se bucură de jocurile iernii ce le aduce acest anotimp rece si pustiu. Ei știu că urmează să vină din nou o schimbare a culorilor, a aerului, a tot ce-i înconjoară și nu vor să risipească nicio clipă din bucuria și din jocurile de iarnă.Natura se îmbracă în alte haine, de fiecare dată când parcurge pe rând fiecare anotimp. Este ciclul vieții ei. Copiii și natura au multe în comun, însă eu consider că toți facem parte din natură, așadar toți parcurgem aceleași etape pe parcursul vieții noastre și luăm diferite înfățișări transformându-ne mereu. Eu consider că natura este locul unde se întoarce omul să-și ia energia de care are nevoie, dar dacă aceasta nu are ce să-i ofere, omul se va ofili și, împreună cu natura vor avea de suferit. Dacă noi nu protejăm apa, aerul, plantele, nu vom mai putea să respirăm aerul curat, nu vom mai putea să simțim parfumul florilor sau să admiram coloritul viu pe care natura ni-l oferă în fiecare zi. În anii ce vor urma, noi, generația tânără, trebuie să învățăm să iubim natura. Poate nu știți, dar natura plânge atunci când este părăsită de oameni.

Stop cu greșelile, faceți natura să zâmbească! Dacă avem grijă de natură, avem grijă de noi

Copilărie fericită

Eleva Alicia Moalfă,
cls. a VII-a A

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, reprezentând vârsta inocenței și a candorii. Ea îți deschide orizonturi spre o altă lume, o lume a purității și a vremurilor frumoase.

Copilăria este un tărâm magic. Nu știm când și unde începe, nu știm când și unde se termină. Ne trezim doar că nu mai suntem copii, că am ieșit din copilărie, uneori fără să o fi trăit deplin...Pentru noi copilăria este o lume fermecată, în care se poate întâmpla orice. Este singurul moment al vieții în care trăim totul cu maximă intensitate, în care plângem și râdem în aceeași zi, ne supărăm și iertăm după câteva momente, în care suntem singuri și în același timp cu toată lumea.

~~~Activitate din cadrul Programului Național Școala altfel, 31 mai 2017~~~

Aș vrea să rămân mereu copil, să mă joc, să sar șotronul pe trotuar, să fac plăcinte din nisip, să dau mâncare la păpuși. Mi-aș dori să fac o rugăciune către Dumnezeu ca părinții mei să rămână tineri, iar eu să fiu mereu prințesa lor. Acum știu că acest lucru nu se poate, pentru că este firea vieții ca fiecare dintre noi să devenim părinți și să ne amintim de copilărie cu ochi de părinți.

Mi-e dor de copilărie, de lumea aceea în care alergam desculță prin curte, iar puful de păpădie mi se părea o lume magică, unde pluteau stele.

Da, mi-e dor de copilărie, de pomii din curte pe care-i știam pe de rost, pentru că toți mi-au lăsat urme și julituri, dar credeți că asta conta? Important era că nu-i tăia nimeni și ne puteam urca în ei mai aproape de cer. Ni se părea că de acolo puteam culege norii. Uneori chiar puteam, dar nu erau nori, ci puf...moale și alb.

Oricât am fi de mari acolo, în adâncul sufletului va fi o mică parte, care va striga mereu cuvântul... copilărie!

Copilăria mea

Eleva Mălina Vlădoiu,
cls. a VIII-a A

Îmi revin și acum în minte clipele de fericire eternă, petrecute în mijlocul naturii, ocrotită de aripa protectoare a acesteia. Oare voi mai trăi asemenea momente de bucurie deplină? Oare aș putea opri vreodată clepsidra timpului, care

se scurge ireversibil, să privesc spre trecut, spre anii inocenței, să mai petrec o zi, doar o zi în eternitatea naturii, în mijlocul codrului?

Să ascult susurul izvorului, a cărui apă limpede își croiește drum tainic printre stâncile falnice ale munților, trilurile fermecătoare ale păsărilor, care-mi picură atât de suav în auz...

Să mă aflu în apropierea pădurii, într-o dimineață călduroasă de primăvară, să privesc soarele strălucitor de prospețime și tinerețe, ce se înalță pe bolta senină a cerului, de un albastru intens...

Așa era atunci, în primii ani ai copilăriei, când lumina trandafirie a soarelui care se strecura printre crengile rămuroase ale copacilor, mi se revărsa și în suflet, iar eu iradiam de fericire... Îmi oglindeam chipul în apa limpede a lacului, iar parfumul suav al florilor multicolore mă îmbăta cu mirosul său. Priveam mugurii timizi ce încercau să se despice, pentru ca apoi livezile să se împodobească în marame de flori. În nopțile calde de vară priveam bolta înstelată și luna palidă care se ridica pe potativul de lumină.

Copilărie... O, dulce și mult iubită copilărie, ai cărei ani și clipe de fericire în mijlocul naturii paradisiace, nu-i voi uita niciodată... Momente care vor rămâne mereu întipărite în inima mea, până la pierderea în eternitate...

De Paști

Eleva Andreea Eremia,
cls. a VII-a C

Când păsările ciripesc voioase printre copacii încărcaţi de flori, când fluturii roiesc printre florile frumos mirositoare, când iepuraşii se veselesc prin lanurile verzi de grâu, este clar că a venit primăvara. Odată cu ea a venit şi cea mai mare sărbătoare a creştinătăţii: Paştele. Răsuflul cald al primăverii ne-a adus zilele învierii, toată lumea e în sărbătoare şi în toate potirele arde o mireasmă subţire. Din toate ferestrele mii şi mii de Heruvimii fac cu mâna copiilor voioşi cu ocazia Învierii lui Iisus după toate cele pătimite.

Eu stăteam la masa de Paşte cu familia mea, bucurându-mă de ouăle roşii pregătite de mama şi de celelalte bunătăţi. Nu era nimic neobişnuit când, deodată, aud dintr-o farfurie:

- Nu mă ciocni, pentru că mă doare numai gândul.

Am crezut că mi s-a părut, până când aud din nou. Apoi m-am gândit că face cineva o glumă, dar când i-am întrebat pe ceilalţi dacă ei au spus, mi-am dat seama că nu era nici o glumă. După câteva minute aud:

- Numai tu mă poţi auzi!.

Am încercat să ignor vocea şi să continui să mă bucur de masă cu familia. După câteva minute iar se aude vocea:

- Andreea, ce mai stai? Ia-mă de lângă ăştia care vor să fie decojiţi mai repede, parcă văd că mă ridică cineva şi mă sparge.

Mi-am dat seama cu greu şi cu o mare uimire că un ou vorbea, de fapt cu mine. Am stat puţin să mă gândesc dacă e posibil, dar vocea m-a întrerupt zicând:

- Haai... Ia-mă repede, te rog.

Neştiind ce să fac, am luat oul cel roşu, l-am băgat în buzunar şi am fugit afară. Am rămas puţin să mă gândesc şi apoi am scos oul şi l-am întrebat:

- Chiar nu înţeleg de ce vorbeşti sau de ce te aud, dar nu mai contează. Eu te-am salvat, dar înţelege că până la urmă tot trebuie să te ciocnesc, nu?

- Eu vorbesc pentru că.... e o poveste complicată. Îţi voi explica altă dată. Da, înţeleg că mă vei ciocni, dar vreau să o faci tu, nu altcineva şi apoi vreau să mă dai cuiva care chiar are nevoie de mine.

- Acum pot să te ciocnesc?

- Nu, cum să faci asta? Abia am îmbrăcat hainele de sărbătoare. Lasă-mă puţin să mă bucur de razele soarelui. Poţi merge oriunde, dar ia-mă cu tine până eu îţi voi spune că sunt gata să fiu ciocnit.

Şi aşa am ajuns să îmi petrec ziua de Paşte cu un ou vorbitor... Am mers cu el la biserică, unde m-am rugat pentru familia, rudele, profesorii şi prietenii mei, în timp ce oul stătea cuminte în buzunar.

În drum spre casă, oul mi-a mulţumit şi a spus că e gata să fie ciocnit. Am ciocnit oul cel roşu cu o doamnă întâlnită pe drum şi s-a spart. Apoi mergând în continuare spre casă, am întâlnit un om bolnav şi amărât şi mi-am adus aminte că oul a spus să îl dau cuiva care chiar are nevoie. Am realizat că bătrânul, fiind singur, s-ar bucura să i-l dau. Şi l-am dat.

N-am să uit niciodată Paştele din anul acesta. A fost deosebit pentru mine.

Alba-Iulia, 1 Decembrie 1918- în conștiința contemporanilor

Elevul Andi Ciprian Șeclăman,
cls. a VII-a B,

Cei mai îndreptățiți să judece însemnătatea înfăptuirii de la Alba-Iulia erau arhitecții săi principali, cei care au pregătit Adunarea prin faptele și activitatea lor, cei care au redactat și susținut înțeleapta hotărâre, cei care au impus măreția și maturitate Adunării.

Ștefan Cicio Pop, unul dintre arhitecții principali, rostea adevărul, vorbind despre istorica Adunare de la Alba-Iulia că „niciun neam nu a dovedit maturitatea perfectă și iubitoare de neam pe care a dovedit-o la 1918 poporul român”. Vasile Goldiș, alt mare arhitect al istoricei înfăptuiri, convins de justețea hotărârilor de la Alba-Iulia, de dreptatea istoriei față de poporul român își mărturisea credința adâncă și nestrămutată că „hotărârile de la Alba-Iulia au să rămână în veci o glorie a Adunării Naționale de la 1 Decembrie 1918, fiindcă prin ele se proclamă

principiile eterne și infailibile, ale dreptății, ale libertății și ale păcii de totdeauna”. Ioan Lupaș rostește adevărul când spune că înfăptuirea României Mari, liberă și independentă, era considerată de mult de ardeleni ,,ca pământ al făgăduinței spre care se îndreptau toate aspirațiile lor de libertate și progres. Un soare nou li se părea tuturor românilor ardeleni că a răsărit, în iarna aceea aspră pe orizontul vieții noastre naționale”.

,,Foarte frumos s-a făcut ce s-a făcut la Alba-Iulia – spune Nicolae Iorga – foarte frumos au făcut-o cărturarii înăuntru, foarte frumos, mai frumos ce au strigat țăranii afară...Se întâmplă uneori să înceapă intelectualiișisă continue țăranii, dar sunt și foarte multe cazuri când țăranii fac atâta zgomot afară, încât înțelege și intelectualul dinăuntru. Sunt ceasuri din acestea câd intelectualii merg cu teoria mai greu, pe câtă vreme poporul, cu simțirea lui viforoasă, merge cu mult mai repede și cu vijelia sub ferestrele de la Alba-Iulia nu se puteau ține multe ședințe. A fost una și hotărâtoare”.

Acolo la Alba-Iulia, în sală și pe câmp, poporul român din Transilvania ,,a proclamat veșnica-i alipire, fără condiții, de regatul gloriilor și tuturor sacrificiilor – scria Nicolae Iorga în chiar orele când se petreceau în orașul erou și martir de pe malurile Mureșului marile fapte. N-a fost un act politic ieșit dintr-o chibzuire rece, cum nici războiul nostru, al celor de aici, n-a fost rezultatul unui calcul îngust. A vorbit atunci voia elementară a veacurilor de avânt zdrobit și de speranțe împiedicate. Fără a uita pe nimeni din cei care au colaborat la această faptă a unirii, de la general și de la fruntaș ardelean până la ultimul ostaș și țăran, omagiul recunoștinței noastre să se îndrepte azi către poporul acesta întreg de oriunde și din toate veacurile ,,martir și erou”.

Din galeria celor care au imortalizat măreția și solemnitatea evenimentului face parte și neîntrecutul evocator Alexandru Lupeanu-Melin, care scria: ,,Cântecele îmbărbătătoare și strigătul celor o sută de mii de săteni și intelectuali românia fost luat pe aripile sale de vântul aprig al iernii și dus din culmi în culmi, răsfrânt de vârfurile munților și purtat din Vlădeasa spre steșii Bărăganului și până-n ascuțișul Negoiului, care albește spre Țara-Mamă. Era strigătul Ardealului care se smulgea din robia milenară, din ocara și disprețul străinului. Sublimat strigăt atât de nou și de măreț: ,,Trăiască România Mare!”. Prin acest strigăt de descătușare România era făcută, frații se regăseau și brațele noastre se deschideau pline de cea mai sinceră și mai caldă așteptare spre cei ,,De dorul cărora ne răposară/ Și moșii și părinții”.

Evenimentul de la 1 Decembrie 1918 a fost imortalizat de Petre Dulfu într-o frumoasă poezie: ,,La Alba-Iulia cetate/ Viteazului Mihai...priviți/ Curg valuri, valuri azi românii/ Cu-același gând la drum porniți/ Tot curg mereu din patru unghiuri/ Din Maramureș, din Banat/ Și din Crișana cea frumoasă/ Și din Ardealul minunat.../Venit-au câtă frunză-n codru/ Și alții tot mai vin cu zor,/ Ei au venit să spună lumii/ Că sunt sătui de-atâta chin/ Și că grumajii nu-și mai pleacă/ De-acuma jugului străin/ Că li s-a dat și lor s-ajungă/ Această zi de praznic sfânt/ Când nu mai e român în lanțuri/ Când slobozi toți...și una sunt!”.

Natura trebuie protejată!

Eleva Ruxandra Huică,
clasa a VII-a A

"Natura este arta lui Dumnezeu" spunea Dante Aligheri. Și de felul cum protejăm această artă pe care am primit-o, așa o vom avea. Suntem martori când spaţiul verde este tot mai murdar, şi parcă pe nimeni nu mai interesează curăţenia din parcuri, comune şi oraşe. Ce este mai tragic, că tot mai puţini oameni mai au grijă nici de curăţenia din faţa casei unde trăiesc. Fiecare vrea ca cineva să le facă ordine. Astfel aerul devine tot mai poluat cu nemijlocita implicare a noastră.

De multe ori sunt martor cînd trecătorii pe stradă aruncă hîrtii, ţigări, pet-uri de parcă nu trăiesc în ţara aceasta. Dar se ştie bine, că de felul cum se păstrează curăţenia aşa este şi inima omului. Prin urmare o inimă curată va avea grijă de natură, pentru că ceea ce este în inimă acea se reflectă şi în viaţa de zi cu zi. Schimbarea unei naţiuni depinde nemijlocit de felul tău zilnic de a acţiona în relaţii cu oamenii din jurul tău şi nemijlocit de felul cum te raportezi la mediul încunjurător.

Acum mai mult ca niciodată avem marea responsabilitate de a ajuta natura să revină la ceea ce a fost odată. Să lăsăm la o parte atitudinea egosită de a ne folosi de ceea ce a creat Dumnezeu atât de perfect pentru om, şi să

începem chiar din următorul minut să adunăm gunoaiele aruncate pe jos. Mediul ambiant devine un organism cu plămânii tot mai afectaţi din cauza atitudinii noastre de a neglija cele mai elementare reguli ale bunului simţ poluând mediul înconjurător.

Să trăim în armonie cu natura - e oare așa de greu de realizat? Sticla, hârtia, plasticul se pot recicla cu succes, s-a inventat mașina de spălat fără detergenți, călătoriile cu bicicleta sunt mai sănătoase decât cele cu automobilul iar folosirea transportului în comun reduce poluarea în oraș. Protejarea mediului înconjurător depinde doar de noi! totul depinde doar de noi! Prin transformarea reziduurilor în resurse utilizabile, reciclarea oferă o modalitate de administrare a reziduurilor solide reducând poluarea, conservă energia, creează locuri de muncă și dezvoltă industrii manufacturiere mai competitive. La fel ca și deversarea reziduurilor în zone special amenajate sau arderea lor în incineratoare, reciclarea costă și ea bani.

În concluzie, aş dori să spun că natura are nevoie de mine şi de tine, de noi toți. Nu contează cine eşti, astăzi ea, natura te cheamă la o colaborare de pe urma căreia vom beneficia doar noi oamenii.

Să păstrăm natura curată! Rezultatele nu vor întârzia să apară.

O prietenie câștigată

Eleva Evelyna Vlăduț,
Cls. a V-a D

Elena este elevă în clasa a V-a. De curând s-a mutat la școala noastră. Unii elevi ai clasei au marginalizat-o de cum au văzut-o. Este silitoare, are note foarte bune și învață la toate materiile. Mihai, Răzvan și Raluca au poreclit-o „tocilara”. În pauze îi iau cărțile și caietele, îi ascund ghiozdanul și penarul, nu o primesc în grupurile lor.

Într-o zi am avut de făcut multe teme la matematică. Doamna profesoară ne-a dat lucrare și am avut de rezolvat exerciții la fel ca tema de acasă. Doar Elena a luat nota 10, ceilalți au luat note mici. Atunci doamna profesoară ne-a spus:

- Sunt supărată pentru că ați luat note mici. Mâine veți da lucrare din nou cu exerciții asemănătoare temei de acasă.

- Elena s-a oferit să-i ajute pe cei care au luat note mici, printre care și Mihai, Răzvan și Raluca. Ea s-a dus la ei și le-a zis:

- Dacă vreți, eu pot să vă ajut ca să luați note bune la lucrare!

- Nu avem nevoie de ajutorul tău, ne descurcăm și singuri! Nu vrem să ne ajuți tu, o „tocilară”! i-au spus ei cu răutate. Să pleci din clasa și din școala noastră.

Elena s-a supărat, s-a dus în banca ei și nu a mai vorbit cu nimeni în ziua aceea.

A doua zi la lucrarea de la matematică, Elena a luat nota 10, iar Mihai, Răzvan, Raluca și alții au luat nota 4. Doamna profesoară a trecut notele în catalog și le-a spus:

- Săptămâna viitoare veți da din nou lucrare ca să vă îndreptați notele.

În ziua următoare, când a venit la școală, Elena a avut parte de o surpriză plăcută. Mihai, Răzvan și Raluca o așteptau în clasă și când au văzut-o i-au spus:

- Elena, noi vrem să ne cerem scuze pentru felul în care ne-am comportat cu tine. De acum înainte vrem să fim prieteni și să ne înțelegem bine în clasă. Tu ai fost bună cu noi , nu ne-ai spus niciodată un cuvânt urât, dar noi te-am jignit și te-am supărat! Vrem să ne ierți!

- Eu vă iert pentru răutățile voastre și vreau să fim prieteni! Vreau să vă ajut la matematică, să vă explic ceea ce nu înțelegeți ca să luați note mari.

Mihai, Răzvan și Raluca au înțeles că trebuie să renunțe la răutăți, la invidie și să-i respecte pe ceilalți. La lucrare au luat toți note mari și de atunci au rămas prieteni și buni colegi.

SEMNIFICAȚIA ALEGERII LUI ALEXANDRU IOAN CUZA CA DOMN AL PRINCIPATELOR UNITE

Eleva Alexandra Nistorescu, cls. a VIII-a B,

Voința de unire a românilor a fost adusă la cunoștința marilor puteri europene ai căror reprezentanți s-au întrunit în vara anului 1858 la Paris pentru a elabora Convenția – Constituția Principatelor până în anul 1864. „Această convenție este o lucrare foarte stranie, o silință supremă a combinației diplomatice, care întotdeauna a căutat să

domine prin idei, adeseori prin cuvinte, interesele reale și puternice ale vieții. Ea este un amestec hibrid și nefiresc de unire și despărțire, cu care caută să se împace interesele deosebite ale marilor puteri pe capul poporului român. Necontenit i se arată unirea, dar i se pun stavile pentru ca ea să nu se realizeze".

În privința statutului juridic internațional, Principatele își păstrau autonomia sub suzeranitatea Porții și protecția marilor puteri europene. Cu privire la organizarea lor internă, Convenția stabilea o situație neviabilă prin constituirea Principatelor unite ale Moldovei și Valahiei, cu doi domni, două adunări, două guverne. Singurele instituții comune erau: Comisia Centrală de la Focșani – care elabora proiectele de legi de interes comun, Înalta Curte de Justiție și Casație, armata – organizată pe principii unice în frunte cu un șef suprem ales prin rotație din ambele Principate. Spre a fi mai aproape de adevăr, este necesar să spunem că textul convenției nici nu încuraja, dar nici nu descuraja ,,partida națională"din cele două țări în aspirația ei spre unire, deoarece nicăieri nu se stipula că domnii aleși în cele două Principate trebuie să fie persoane diferite. Era astfel deschisă calea unei acțiuni îndrăznețe, care ne-ar fi putut deschide perpectiva imediată a atât de doritei uniri depline: alegerea aceluiași domn atât la Iași, cât și la București. Totuși Convenția cuprindea și principii de organizare modernă a viitorului stat: separarea puterilor în stat, desființarea privilegiilor și a monopolurilor și obliga la statornicirea raporturilor dintre proprietari și țărani pe baze noi, moderne, egalitatea în fața legilor, drepturi politice pentru creștini, libertate individuală. Prevederile electorale anexate Convenției introduceau un sistem de vot censitar, restrictiv, care va avea drept consecință alegerea unor adunări legislative compuse în majoritate din reprezentanții marilor proprietari. Cu plusurile și cu minusurile sale, actul constituțional adoptat la Paris a reprezentat un cadru propice înfăptuirii unității naționale românești; nu degeaba Vasile Boerescu afirma că ,,depinde de noi dacă vom ști să înfăptuim unirea". ,,Europa ne-a ajutat", rostea același om politic, ,,rămâne să ne ajutăm noi înșine". Conform prevederilor Convenției au început pregătirile pentru alegerile adunările elective. Pentru organizarea alegerilor s-au constituit, în ambele Principate, căimăcămii compuse din trei persoane. Adunarea electivă a Țării Românești era compusă în majoritate din conservatori, care nu se opuneau unirii, dar susțineau candidaturile lui Gheorghe Bibescu și Barbu Știrbei.

În Moldova reprezentații marilor proprietari susțineau candidatura lui Mihail Sturdza și a fiului său, Grigore Sturdza; partida națională, care deținea majoritatea în adunare, nu-și desemnase un candidat unic. La începutul lunii ianuarie 1859 conducerea partidei naționale se hotărăște asupra lui Alexandru Ioan Cuza, participant la revoluția de la 1848, cunoscut pentru atitudinea fermă cu ocazia falsificării alegerilor din 1857 și care era, în acel moment comandantul oștirii. Alexandru Ioan Cuza va fi ales în unanimitate domn al Moldovei la 5 ianuarie 1859. Încă de la început partida națională a precizat misiunea domnitorului, pe care Alexandru Ioan Cuza o acceptă cu modestie: domnia sa va fi o perioadă de tranziție necesară pentru aducerea prințului străin.

Imediat după alegere a fost alcătuită o delegație în frunte cu Costache

Negri, care trebuia să meargă la Poartă spre a anunța sultanului alegerea noului domn. În jurnalele din Moldova s-a declarat clar că ,, dacă Poarta va îndrăzni să refuze învestitura lui Cuza, românii îi vor respinge autoritatea și, de la primul până la ultimul, își vor apăra drepturile până la capăt".

În drum spre Constantinopol, delegația Moldovei s-a oprit câteva zile la București, influențând reprezentanții partidei naționale pentru a-l alege ca domn pe Alexandru Ioan Cuza. Adunarea electivă a Țării Românești era însă dominată de conservatori care dețineau 46 din cele 72 de mandate; de aceea, victoria cauzei naționale nu era posibilă fără intervenția maselor, singurele în măsură să producă un deznodământ fericit. În această situație, liberalii-radicali au inițiat, prin intermediul tribunilor o vie agitație în rândul populației capitalei și al țăranilor din împrejurimi. ,,Este adevărat că cel dintâi, care-mi făcu propunerea unirii, fu domnul Cezar Bolliac, când veni într-o dimineață la mine și-mi zise: Știu că poți să mă trimiți d-aici drept la închisoare, dar iată propunerea ce am să-ți fac: să alegem pe domnul Moldovei. Fusei frapat și-i răspunsei că, având cineva asemenea idei mari, nu se poate teme de închisoare. După aceea consultai pe Vodă Ghica și fuse cu totul de această idee. Mai în urmă avu loc și întâlnirea mea cu domnul Brătianu și de aceea l-am întrebat atunci: Ce vreți de la mine? Care vă este candidatul? Este Golescu? – nu, îmi răspunse; să alegem pe Domnul Moldovei. Atunci îi detei mâna că vom merge împreună." La 24 ianuarie, domnul Moldovei, devenit candidatul partidei naționale din Țara Românească, a fost ales domn al acestui principat în unanimitate. La 29 ianuarie ziarul ,,Românul" consemna că ,,nicio putere omenească nu va putea despărți în viitor ceea ce Dumnezeu a unit pentru eternitate"

Entuziasmul populației bucureștene, care luase cu asalt de două zile curtea Adunării elective, a fost copleșitor. Gazeta de Transilvania aprecia la 24 ianuarie 1859: ,,După alegerea domnului Alexandru Ioan Cuza, se prefăcu capitala într-o mare de făclii și lumină."Tribunul transilvănean Alexandru Papiu Ilarian scria: ,, Când s-a ales Cuza domn, entuziasmul la români(din Transilvania) era poate mai mare decât la românii din Principate." Ministrul de externe al Franței, contele Walewski aprecia că ,,ziua de 24 ianuarie este o expresie a voinței de unire a românilor", iar Lajos Kossuth scria: ,,un astfel de spirit e necesar ca un popor să întemeieze o patrie sau, dacă a pierdut-o, să și-o recâștige."

Dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza a demonstrat Europei maturitatea politică a românilor, care au știut să folosească prevederile Convenției de la Paris în scopul realizării idealurilor lor naționale. 24 ianuarie a marcat trimful principiului naționalităților. Într-o Europă în care deciziile erau luate de șapte mari puteri românii sunt primii care-și vor constitui statul național, exemplul lor impulsionând lupta celorlalte națiuni asuprite. ,,Unirea Principatelor și consultarea prin vot a poporului erau începutul unei noi ere în sistemul politic al Europei" – afirma cu admirație primul ministru al Sardiniei, Camillo Cavour, artizanul statului italian.

Perspectiva celor 158 de ani, care au trecut de la evenimentele din 1859, confirmă, în egală măsură, patriotismul, dar și remarcabila abilitate a oamenilor politici ai timpului, care au știut, printr-o acțiune îndrăzneață să pună marile puteri ,,în fața faptului împlinit" și să depășească obstacolele pe

care interesele contradictoriiale acestora le așezau în calea unirii. De asemenea, ca în atâtea rânduri în istoria ulterioară a țării, decizia finală s-a datorat excepționalei abnegații pe care națiunea română a arătat-o acestei cauze. Presiunea populară de la București, din acele zile de 22-24 ianuarie 1859, legitima o mare aspirație și-i dădea trăinicia eternității.

O vacanță de neuitat

Eleva Bianca Vieru,
cls. a VIII-A

Iarna trecută am fost împreună cu părinții și fratele meu la bunicii din Moldova, în județul Suceava. Am mai fost acolo și când eram mai mică, dar niciodată nu mi s-a părut atât de frumos. Am petrecut acolo o săptămână de vis. M-au fascinat tradițiile de acolo, mai ales jocul caprei, tradiții care se mai păstrează încă în lumea satului.

Am ajuns acolo cu două zile înainte de Crăciun. Bunicii mei pregăteau de zor bunătăți pentru ziua de Crăciun: cârnați, caltaboși, sarmale, răcitură, cozonac, prăjituri.

Când am ajuns era vreme frumoasă, dar a doua zi a început să ningă domol cu fulgi mari și pufoși. A nins toată ziua aceea, toată noaptea și în ziua de Crăciun. Nu m-am încumetat încă să ies afară, așa că am privit de la fereastră cum stratul de zăpadă creștea mereu de parcă cineva ar fi obligat-o să acopere totul.

În după-amiaza zilei de Crăciun ninsoarea a încetat. Atunci vecinilor n-au mai ținut copiii din Oltenia și ne-au cont că noi suntem special pregătit pentru invitat pe dealul îmbrăcat gros și eu și săniuțe. Ne-am săniuța cumpărată fratele meu, am luat special de bunici și am plecat la derdeluș. Când am ajuns pe dealul special amenajat pentru derdeluș mi s-a părut totul ca-n povești, o feerie. Copacii de la marginea satului arătau ca niște soldați muți îmbrăcați cu zale albă. Câmpurile din jur erau ca un ocean de lapte.

Câțiva băieți au trasat drumul pe unde să lunece săniile. Apoi, rând pe rând am pornit în călătoria fantastică de coborâre a dealului. Săniuța pe care eram eu și fratele meu parcă zbura. De câteva ori ne-am rostogolit cu sanie cu tot prin zăpadă. Altădată ne-am ciocnit cu alte sănii, am căzut cu toții în zăpadă, care era destul de consistentă.

Ne-am jucat până aproape de lăsarea serii fără să ținem cont că frigul se întețise. Noroc că aveam mănuși, fulare și căciuli groase!

La lăsarea întunericului am hotărât să mergem cu toții pe la casele noastre. Am ajuns „acasă” la bunici, am mâncat și am adormit imediat visând parcă continuarea peripețiilor pe derdeluș.

În zilele următoare am mers cu toți copiii la derdeluș. Uneori stăteam de dimineață până seara, uitând să mai și mâncăm.

Vacanța de o săptămână programată pentru Moldova a trecut foarte repede. Ne-am îndestulat cu bunătăți specifice zonei. Am luat bunătăți moldovenești și când am plecat spre

Târgu-Jiu cu două zile înainte de Revelion. Pe drumul de întoarcere am retrăit fiecare moment petrecut acolo și pot spune că a fost o vacanță de vis într-o iarnă de vis.

Cele mai frumoase tradiţii de Crăciun din Europa

eleva Ecaterina Sârbu, cls. a VIII-a C,
prof. îndrumător Steluța Geică

Prin decoraţiunile de Crăciun se sărbătoreşte istoria fiecărei culturi, tradiţii şi origini. De la un sat mic din munţii elveţieni, până la metropola plină de viaţă a Italiei, Roma, spiritul sezonului poate fi regăsit în case, pieţe sau pe străzile oraşelor**.** Romanii sărbătoreau pe 25 decembrie un festival păgân numit Saturnalia. În timpul acestui festival, dat în onoarea lui Saturn, zeul agriculturii, petrecăreţii se îmbrăcau în togi şi purtau torţe pe străzi, mulţumind pentru culturile lor cu mâncare şi băutură din belşug.

Ideea bradului de Crăciun provine din Germania unde cu sute de ani în urmă brazii erau împodobiţi cu prăjituri, mere, alune şi bastoane de zahăr, fiind devorate la final de copii. Astăzi, tradiţia bradului de Crăciun se menţine puternic în această parte a Europei. În timp ce în America brazii sunt cumpăraţi şi împodobiţi imediat după Ziua Recunoştinţei, în Germania sau Austria aceştia sunt cumpăraţi în ziua de Ajun. Chiar înainte de ziua cea mare, părinţii decorează brazii în secret, ţinându-i ascunşi de copii până în ziua de Crăciun.

Alături de ornamente şi instalaţii de lumini, nemţii adaugă prăjituri şi bomboane, şi pun în vârful bradului un ornament numit "Rauschgold Angel", special făcut din beteală.
Una dintre cele mai populare decoraţiuni de Crăciun este o figurină de fructe de casă, făcută manual, şi care este formată din coji de nuci, smochine, prune, toate uscate şi aranjate într-un costum popular bavarez.

În Franţa, decoraţiunile se concentrează adesea în jurul unui *crèche*- sau cum este denumit de francezii grajdul unde a avut loc scena Naşterii- nu a unui brad de Crăciun. Cu o săptămână înainte de Crăciun, familiile îşi despachetează figurinele mici din lut, denumite *santons,* care reprezintă oamenii din satele franceze, primarul, doctorul, brutarul şi alţii, şi le aranjează cu dragoste în jurul grajdului cu Sfânta Familie. Grajdul este finalizat cu crengi şi muschi din grădina proprie.

În satul de munte elveţian, Gimmelwald, decorarea de Crăciun nu este o tradiţie de familie, ci o tradiţie a întregii comunităţi locale. În fiecare an, casele sunt decorate într-un alt stil, diferit faţă de cel de anul trecut. Odată cu noul stil abordat, oamenii se strâng şi sărbătoresc cu carnaţi la grătar, vin fiert şi muzică populară cântată la acordeon. Bărbaţii pregătesc torţe pe care le aprind pentru a crea o atmosferă de sărbătoare.

În Spania, sezonul de sărbători începe odată cu loteria naţională, numită "El Gordo"- Grasul, care are loc pe data de 22 decembrie, fiind cea mai mare loterie din lume, unde sunt oferite premii de miliarde, cu cele mai mari şanse de câştig.
Odată ce loteria a luat sfârşit încep festivităţile şi decorările de Crăciun. Principala decoraţiune de Crăciun este scena Naşterii Domnului, denumită *belen.* La fel ca în Italia sau Franţa, scena Naşterii Domnului are o însemnatate mai mare decât bradul de Crăciun.

Masa din Ajunul Crăciunului este cea mai importantă masă din calendarul spaniol şi are loc întotdeauna seara. În general, festivităţile încep seara devreme, atunci când prietenii şi familia se întâlnesc în baruri pentru a servi o băutură înainte de a se întoarce acasă pentru evenimentul principal.

Pentru copiii spanioli, cele mai frumoase zile ale sezonului festiv sunt cele de pe 5 şi 6 ianuarie. În Spania nu Moş Crăciun aduce cadourile, ci cei Trei Magi - "Los Reyes Magos", pe 5 ianuarie copii participând la paradele locale care vestesc sosirea lor. În multe sate spaniole, parada celor Trei Magi este sărbătorită în biserici sau şcoli, unde se adună toţi membrii comunităţii locale, şi fiecare copil primeşte câte un cadou.

Ziua de 6 ianuarie este o sărbătoare naţională.

Sfântul Nicolae este important în Grecia, fiind considerat sfântul patron al marinarilor. Conform tradiţiei greceşti, din hainele acestuia curge apă, iar fruntea îi este plină de sudoare, după munca grea pe care a depus-o împotriva scufundării navelor.

În Ajunul Crăciunului, copii merg din casă în casă, oferind urări de bine şi cântând kalanda, colinde tradiţionale greceşti. Copiii sunt răsplătiţi cu dulciuri şi fructe uscate.

După 40 de zile de post, sărbătoarea Crăciunului este aşteptată cu entuziasm atât de adulţi cât şi de copii.

În Grecia, brazii de Crăciun nu sunt un simbol al Crăciunului. În aproape fiecare casă, principalul simbol al sărbătorilor este un bol de lemn, cu o bucată de sârmă suspendată, pe care atârnă o crenguţă de busuioc înfăşurată în jurul unei cruci de lemn. În bol se pune apă, pentru a menţine crenguţa de busuioc proaspătă. O dată pe zi, un membru al familiei, de obicei mama, ia crucea de lemn, pe care a înmuiat-o în apă şi o foloseşte pentru a stropi în fiecare cameră a casei. Acest ritual este considerat a ţine spiritele, sau *Killantzaroi,* departe de casă. Există o serie de convingeri legate de Killantzaroi, care sunt o specie de spiriduşi sau spirite care apar numai în perioada dintre Crăciun şi Bobotează. În Grecia, cadourile se dăruiesc pe 1 ianuarie.

Deşi fiecare ţară are propriile tradiţii de Crăciun, sentimentul general de bucurie, magie şi entuziasm există peste tot în lume, indiferent de tradiţii şi obiceiuri.

Lumea minunilor

Eleva Roibu Irina,
Cls.a V-a C

Primăvara când mă uit în jurul meu şi văd arborii, câmpiile înflorite, mă simt minunat, simt că trece peste mine valul bucuriei, parcă aş fi într-un vis care se poate împlini. Se schimbă ceva în sufletul meu, simt prospeţimea cu care mângâie vântul natura fermecătoare.

Oraşul meu natal este înconjurat de munţi care se înalţă ca nişte uriaşi plini de viaţă, mai ales primăvara, când natura se trezeşte din somnul lung şi plictisitor. Stau în scaunul meu preferat şi admir frumuseţea anotimpului. Câmpiile sunt aglomerate de flori care îşi înalţă capul ca nişte prinţese mândre, gingaşe şi fericite. Pe aceste câmpii întinse şi mirositoare, prinţesele minunate se joacă cu minunile naturii, cu florile zâmbitoare. Între copaci trece un râu cu apă proaspătă, limpede.

Noaptea, când totul este in liniște nu se mai aude râsul vesel al copiilor, cântecul păsărilor, când împărăteasa nopţii se înalţă între stelele sclipitoare, mă simt într-o lume ireală, ca în basme, unde totul este plin de fericire.

În zori, când bulgărul de aur preia locul împărătesei, stelele promit că o să se întoarcă, păsările îşi încep cântecul, totul se îmbracă în lumină, razele soarelui încep să mângâie câmpiile, pădurile adânci.

Când observ primele raze de aur, simt bucuria tuturor fiinţelor din această lume minunată. Primăvara, toată lumea primeşte o nouă şansă de a trăi zilele obişnuite cu mai multă bucurie, în liniște.

În orice zi de primăvară, ar putea să se nască o poezie, dacă poeţii s-ar duce în munţi, în lumea minunilor.

Omul și mediul înconjurător

Elevul Robert Damian,
clasa a VII-a A

Viaţa, un dar inegalabil, pe care trebuie să-l preţuim şi să-l apărăm, este uneori ameninţat de transformări politice, economice şi sociale. În prezent, mai mult de 6 miliarde de oameni folosesc resursele naturale.

În fiecare colţ al lumii se taie păduri, se extrag minerale şi surse de energie, erodând solul, poluând aerul şi apa, creând deşeuri periculoase. Poluarea înseamnă modificarea compoziţiei aerului, apelor, solului, datorată unor substanţe chimice, praf şi fum care aduc impurităţi şi determină un dezechilibru ecologic natural. Această poluare duce la dispariţia speciilor, extinderea deşerturilor, contaminarea cu pesticide, înmulţirea problemelor de sănătate, foametea, sărăcia sau chiar pierderea de vieţi omeneşti. Mulţi experţi sunt îngrijoraţi de faptul că, dacă acest ritm al degradării continuă, vom fi martorii distrugerii treptate a sistemelor care sprijină viaţa pe pământ.

Omul este principalul vinovat de poluarea mediului şi tot el suportă efectele ei negative asupra sănătăţii sale, de la o banală îmbolnăvire până la pierderea vieţii.

Coordonatele actuale ale vieţii cotidiene impun abordarea unor teme specifice în grădiniță, alături de alte elemente de educaţie şi probleme legate de calitatea mediului înconjurator. Astfel, se evidenţiază prioritatea majoră a noastră, a tuturor, de a cunoaşte, proteja şi conserva mediul de viaţă, păstrarea particularităţilor naturii devenind eficientă şi reală numai atunci când aceasta va face parte integrantă din filosofia şi comportamentul nostru.

Se impune ca toți copiii să cunoască formele de viaţă existente în mediul înconjurător şi să înveţe să le ocrotească. Ei trebuie să cunoască şi resursele naturale care asigură viaţa, dar şi cauzele şi formele de manifestare ale dezechilibrelor naturale din mediul înconjurator, în special a celor produse de om. Ceea ce învaţă copiii în primii ani reprezintă mai mult de jumătate decât vor învăţa în restul vieţii. Astfel, educaţia omului începe din copilărie, componentele dezvoltării sale fizice si psihice mergând în paralel cu trăsăturile de personalitate.

Educarea copiilor a devenit o preocupare şi o necesitate prefigurate de schimbările majore ce au avut loc asupra mediului înconjurător, ceea ce ne solicită să trăim într-o permanentă stare de adaptare pentru a putea face faţă schimbărilor potenţiale şi a preveni eventualele dezastre ecologice.

Educaţia pentru mediu este mai mult practică, în sensul învăţării unor aspecte pozitive sau negative legate de mediul ambiental.

Nu există modele universale pentru integrarea educaţiei privind mediul înconjurător în procesul instructiv-educativ. Modalităţile acestei integrări sunt definite în funcţie de condiţiile, finalităţile şi structurile educative şi socio- economice ale fiecărei ţări. În funcţie de vârsta copiilor, se aplică practici pedagogice diferite.

Bazate pe cooperare şi colaborare, diversitatea activităţilor practice desfăşurate cu copii asigură asimilarea regulilor de comportament care se constituie în elemente de bază în formarea unei educaţii a oamenilor de mâine.

Grădinița, prin definiţia şi rolul său, asigură cadrul adecvat în care se desfăşoară un complex de formare a copiilor, sub cele două laturi ale sale: instructivă şi educativă.

Grădinița este chemată să determine nu numai sentimentele de admiraţie pentru frumuseţile naturii, ci şi deprinderi de apărare, conservare şi dezvoltare a mediului înconjurător-condiţie de viaţă civilizată şi sănătoasă.

Este important ca în amplul proces de formare a omului, viaţa din afara instituțiilor de învățământ să continue să completeze, să consolideze şi să desăvârşească opera educativă din scoală într-un adevărat comportament european. Cercetarea mediului în mijlocul naturii cu copii permite îmbogăţirea volumului de cunoştinţe, lărgirea orizontului stiinţific, sesizarea legăturilor reciproce între fenomene, modul cum se interferează şi se influenţează reciproc şi, de asemenea, permite formarea unei gândiri sănătoase despre lume şi viaţă.

În concluzie, si copiii educaţi, îndrumaţi de către cadrele didactice, pot să se implice, să lupte activ împotriva poluării pentru păstrarea unui mediu curat, pentru că un mediu poluat dăunează foarte mult sănătăţii omului. Mediul înconjurător este un mecanism viu cu o complexitate deosebită, de a cărui integritate şi bună funcţionare depinde întreaga activitate umană. A înţelege natura înseamnă a înţelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii, atât de ameninţată astăzi, înseamnă a contribui la fericirea fiecăruia dintre noi.

Nostalgia sărbătorilor Sfintelor Paști

Eleva Francesca Grecu,
cls. a VII-a B,

Primăvara a bătut timid la ușa tuturor și i s-a deschis cu mare drag. Doar ea, primăvara dă putere firului de iarbă să țâșnească din pământul generos, care l-a găzduit cu atâta bunătate peste iarnă. Tot ea dă putere ghiocelului să străpungă frunzele căzute astă-toamnă sau chiar bucățile de gheață, să-și scoată căpușorul afară pentru a-și striga bucuria de a trăi. Acesta face horă mare cu viorelele și, când s-a încins mai uite jocul, se retrag obosiți. Au venit doar să ne spună că viața a învins iar și iar.

Și dacă nu înțelegem cu toții că viața triumfă mereu, vine o sărbătoare a Creștinătății, Paștele, să ne spună asta de peste două mii de ani. Sărbătoarea Paștelui este astfel asociată cu primăvara. Retrezirea naturii la viață simbolizează noua viață pe care creștinii au câștigat-o prin crucificarea și învierea lui Iisus Hristos.

Această mare sărbătoare a Creștinătății este precedată de un post de 40 de zile, perioadă numită Postul Paștelui. Ultima săptămână, numită Săptămâna Patimilor, are menirea de a-i pregăti pe credincioși pentru Înviere. Prin post, reculegere și rugăciune, credincioșii parcurg acum cele șapte trepte ale ultimelor zile ale lui Iisus Hristos-Omul, fiecare zi din Săptămâna Patimilor, semnificând un nou pas al lui Iisus Hristos pe drumul către răstignire și Înviere.

Pentru mine sărbătorile pascale au fost întotdeauna pline de mister și culoare. Și astăzi aceste sărbători îmi par la fel de enigmatice. Mi-au trebuit câțiva ani ca să înțeleg ce sărbătorim în fiecare primăvară și, cu sinceritate cred că nici acum lucrurile nu-mi sunt foarte clare. Dar, trebuie să recunosc faptul că din momentul descoperirii aștept cu nerăbdare sărbătorile pascale.

Primele amintiri despre sărbătorile pascale sunt cele legate de lumina pâlpâindă a lumânărilor, lumină ce creștea în intensitate la miezul nopții. Pe vremea aceea pentru mine era un adevărat miracol să văd că întunericul nopții dispărea gonit de lumina lumânărilor ce aruncau umbre pline de mister pe fețele celor din jur. În egală măsură mă surprindea tăcerea oamenilor care așteptau cu răbdare în fața bisericii momentul în care brusc, parcă treziți din transă, rosteau fără șovăire „Hristos a Înviat!”. Am înțeles, mult mai târziu, că încrederea deplină că acest eveniment chiar s-a întâmplat însemnă, de fapt, credință.

Am mai aflat, mai târziu, că toți cei care cred cu adevărat se străduiesc din răsputeri să fie niște oameni mai buni cu cei din jur, măcar în perioada de dinaintea sărbătorilor pascale. Părerea mea este că sunt fie prea discreți, fie prea puțini. În jurul meu nu simt decât foarte puțin că lucrurile se schimbă radical în timpul postului. Văd aceleași figuri încrâncenate, aceeași lipsă de toleranță, aceleași știri la televizor.

Aș fi nedreaptă dacă n-aș recunoaște că sunt și lucruri care-mi plac la nebunie atunci când mă gândesc la sărbătorile pascale. Ador mirosul de cozonac și de pască așa cum le făcea bunica mea, la țară. Îmi amintesc cu nostalgie copaia de lemn, frământatul epuizant, miracolul scoaterii din cuptor a cozonacilor aburinzi...Îmi mai place obiceiul vopsirii ouălor. Este o treabă migăloasă și

pot spune că mă pricep chiar și trebuie să recunosc că eram extrem de mândră că reușeam să-i impresionez pe bunici cu coșulețele mele de ouă multicolore. Este adevărat că de multe ori le mai și spărgeam. Îmi place la fel de mult să ciocnesc ouăle vopsite și mă pot lăuda că pot alege în doar un minut cel mai tare ou dintr-un coș întreg. E la fel de adevărat că uneori mai dau și greș. Dar, nu pot uita niciodată câtă bucurie era în sufletul meu când ciocneam un ou roșu „Hristos a Înviat!", „Adevărat a Înviat!" și astfel tradiția mergea mai departe. Uneori, când aveau timp, bunici mei încondeiau ouăle. Atunci am înțeles că ouăle încondeiate ne transmit bucurie, uimire, smerenie, împăcare, pentru că în ornamentația lor se operează cu simboluri (soare, lună, cruce), cu modele din natură (plante, animale, obiecte casnice) și cu modele de țesături populare, cu tot repertoriul lor de semne sacre.

Îmi mai place să-mi amintesc de dimineața duminicii Paștelui, atunci când bunicul meu ne punea pe toți, de la mic la mare, să călcăm pe o secure înfiptă în iarbă (asta trebuia să ne dea tărie), iar bunica mea ne spăla pe față cu apa în care pusese un ou roșu și un bănuț de argint (asta trebuia să ne facă mai sănătoși și mai roșii în obraz).

Recunosc că lucrul care mă impresionează cel mai mult și mă surprinde de fiecare dată este bucuria sinceră a tuturor celor care sărbătoresc Paștele. Îmi pare că în ziua aceea, fără excepție, cu toții se simt mai buni, mai apropiați de ceilalți. Poate chiar sunt...

Pot spune că, mi-ar plăcea să trăiesc într-o lume în care oamenii să se bucure de viață și să accepte că pot deveni mai buni cu cei din jurul lor, încercând să sărbătorească în sufletul lor, în fiecare zi, Învierea Domnului Iisus Hristos. Ar fi, cu siguranță, o lume mai frumoasă! Iar ca acest lucru să devină posibil, este suficient ca fiecare dintre noi să creadă. Pentru asta ar trebui să învățăm curățenia lucrurilor simple și astfel, ne putem vindeca sufletele.

ÎNCEPUTUL DOMNIEI LUI ALEXANDRU IOAN CUZA ȘI LUPTA PENTRU DESĂVÂRȘIREA UNIRII (1859-1862)

Eleva Groza Irina, cls. a VII-a A

Deoarece dubla alegere, formal, contrazicea textul Convenției de la Paris, aceasta prevăzând alegerea a doi domni – fără a stipula însă, în mod expres, interdicția alegerii aceluiași domn dintr-o provincie în alta -, recunoașterea oficială a dublei alegeri de către marile puteri garante, care presupunea consensul lor, întâmpina serioase dificultăți. De aceea, prima dintre problemele lui Alexandru I. Cuza a fost însăși aceea a recunoașterii sale ca domn în ambele Principate.

În perspectiva convocării Conferinței marilor puteri, solicitată, în primul rând, de Turcia, aceasta considerând dubla alegere a lui Al. I. Cuza o gravă încălcare a Convenției, domnitorul a inițiat o energică acțiune diplomatică pentru influențarea deciziei marilor puteri într-un sens favorabil. El a trimis misiuni diplomatice în principalele capitale europene, în scopul recunoașterii dublei alegeri. La Constantinopol a trimis o delegație mixtă, cu un moldovean și un muntean (C. Negri și I.I. Filipescu); la Paris, Londra și Torino (Sardinia) a trimis pe V. Alecsandri, ulterior acestuia alăturându-i-se Șt. Golescu, D. Brătianu și I. Bălăceanu; la Viena și Berlin a trimis pe Ludovic Steege, iar la Petersburg pe prințul Obolenski.

Între timp, se deschideau la Paris la 26 martie/7 aprilie 1859, lucrările Conferinței puterilor garante. După ce, într-o primă etapă, dubla alegere este recunoscută de cinci mari puteri, inclusiv de Anglia, succesiv procedează la recunoaștere Austria și Turcia, aceasta din urmă recunoscând unirea numai pe timpul domniei lui Al. I. Cuza. Lucrările Conferinței, desfășurate cu întreruperi,în ritmul luării deciziilor de către cele șapte mari puteri, se încheiau abia la 26 august/7 septembrie 1859, cu recunoașterea în unanimitate de către plen a dublei alegeri. Contribuise la decizia Turciei, pe lângă presiunea puterilor prounioniste și măsura pe care o luase domnitorul, pentru o eventualitate de excepție, anume, concentrarea armatelor munteană și moldoveană, sub comandă unică la Florești.

Mai dificilă, pe măsura importanței, se va dovedi o a doua problemă, în ordine cronologică, a domniei lui Al. I. Cuza, anume desăvârșirea unirii. Aceasta presupunea amendarea textului Convenției și în privința celorlalte dispoziții ale sale privind organizarea instituțiilor centrale ale statului: două guverne, două Adunări legislative. Odată cu recunoașterea dublei alegeri a lui Al. I. Cuza, aceste prevederi rămânând în vigoare, mecanismul statal nu putea să funcționeze decât cu mari dificultăți; pe de o parte, un șef unic al statului, pe de alta guverne și parlamente separate. În plus, era procedura foarte greoaie de funcționare a Comisiei Centrale, care avea misiunea de a elabora legi comune, care complica și mai mult lucrurile.

Și de această dată, domnitorul a procedat cu multă înțelepciune, reușind să obțină pe cale diplomatică acordul marilor puteri. Înainte de convocarea unei noi conferințe în acest scop a marilor puteri, pe canale diplomatice s-a străduit să convingă autoritățile turcești, pe reprezentanții celorlalte puteri, de necesitatea unificării administrative, la nivel central. A folosit în acest sens vizita sa la Constantinopol, un timp amânată și bine pregătită (septembrie 1860). Pentru a înfrânge opoziția Turciei și Austriei, cu tact, a amenințat chiar cu proclamarea de către cele două Adunări întrunite a desăvârșirii unirii.

O nouă Conferință a marilor puteri, convocată la Constantinipol, se deschidea în septembrie 1861. Ea își prelungea în timp lucrările datorită tergiversărilor provocate de Poartă, în cele din urmă, sub presiunea celorlalte puteri, dându-și acordul și aceasta. Recunoașterea desăvârșirii unirii administrative de către marile puteri era adusă de domn la cunoștința românilor, la 11/23 decembrie 1861, printr-o proclamație. „Unirea este îndeplinită, naționalitatea română este întemeiată”, se spunea în proclamație, subliniindu-se semnificația evenimentului, care a stârnit un veritabil entuziasm, asemănător, oarecum, cu cel din ianuarie 1859, prilejuit de dubla alegere.

Ca simbol al noii situații politice, cele două Adunări legislative, abrogate de domn la această dată, după ce în prealabil ele au omagiat succesul lui Al. I. Cuza, urmau să se întrunească la 24 ianuarie 1862 într-un parlament unic.

De o însemnătate deosebită, de la începutul domniei, au fost mai ales primele reforme, din domeniul armatei și justiției, ele fiind facilitate și de prevederile din textul Convenției.

Patria este casa noastră

Eleva Ilinca Gurgu,
cls. a VI-a B

Am numai doisprezece ani, dar toate bucuriile mele, aici, în patria mea, România, le-am trăit. Casa părintească și zilele copilăriei sunt tot ce-i mai minunat pentru mine. Cu ochii minții regăsesc tot ce-mi este mai scump: dragostea părinților, a fraților și surorilor și a bunicilor, prietenia vecinilor și a celor din jurul meu.

Zilele de sărbătoare nu sunt nicăieri mai frumoase ca la noi, unde sunetul clopotului se pierde în amurgul ce-aduce turmele spre casă. Nici aerul nu-i mai plăcut ca la noi, în primăvara miresmelor, în vara aurie a grânelor, în toamna dulce a belșugului ori în iarna încălzită de fumul vetrelor.

Câmpiile strălucitoare, dealurile cu dumbrăvile așezate pe coastele lor, apele răcoroase, pământul roditor au fost apărate pentru noi de strămoșii ce plecau îmbărbătându-se la lupte.

La noi ceru-i limpede, nopțile ne încântă auzul, ziua ne farmecă văzul mai ales în locurile unde am cunoscut dragostea părinților.

Undele Dunării bătrâne sărută poala patriei mele, iar eu mă bucur să o cânt și să o laud, pentru că ea, patria, este cel dintâi și cel de pe urmă cuvânt al omului...

Portul popular din Oltenia

Eleva Ecaterina Sârbu,
cls. a VIII-a C

Portul popular este unul din fenomenele etnografice care s-a dezvoltat odată cu formele vieții sociale și se manifestă ca unul din elementele de bază ale culturii materiale. Portul popular reflectă modul de viață tradițional al poporului.

O deosebită eleganță degajă portul zonelor oltenești. În general, domină costumul cu două părți cu motive ornamentale, așezate într-o manieră liniară, dispuse pe un singur sens în registre orizontale sau în linii verticale.

În toată Oltenia se cunoaște tipul fundamental de fustă decorată cu dungi simple și modele distribuite în rânduri paralele, orizontale, cu decor drept pe fustă, numit cap și prag. Motivele decorative sunt geometrice, fitomorfe (ramuri verzi), avimorfe și antropomorf.

Apreciată este fusta de lână cu fondul roșu-vânăt, dar mai mult roșu viu „cicic”, țesută și modelată la război, decorată cu benzi verticale cu motive geometrice policrome (romburi, spirale cârlige), care alternează cu dungi delicate în ansamblul unei compoziții, repetându-se gradual.

Elementul fundamental este cămașa, dreaptă în câmpia Dunării și încrețită la gât în restul zonei. Diferențele regionale constau în calitatea țesăturii și în compoziția ornamentală. În nord, țesăturile din care se confecționează sunt mai consistente datorită unui fir mai gros, ia în sud țesătura este cu margini sau cu dungi mai fine.

Pentru mânecile cămășilor încrețite la gât sunt trei registre de cusut: broderie, încrețire și motive brodate drepte sau oblice. Adeseori decorul mânecii este redus numai la broderie sau numai la motive brodate. Alteori câmpul ornamental al mânecii constă numai dintr-o cusătură compactă, unde motivele ornamentale geometrice sunt predominante. Această cusătură este distribuită pe toată suprafața mânecii, fără spații libere, de unde și denumirea de cămașă „îmblănită” de ornamente.

Mânecile sunt largi, libere, strânse la extremitatea inferioară în manșete brodate sau terminate cu volane. Elementele decorative ale cămășii, distribuite pe gât, pe piept, pe mâneci și pulpană, sunt realizate prin cusătura cu acul sau prin țesătură și modelare la războiul de

țesut. Spațiile mărginite de fir de bumbac vopsit, ori de mătase sunt împodobite cu perle fine policrome și paiete metalice care măresc expresivitatea plastică a cămășii.

„Cârpa”, piesă textilă de bumbac sau de mătase naturală, acoperă capul și completează imaginea de ansamblu a portului popular specific zonei.

Caracteristic pentru Oltenia, în portul femeiesc este costumul cu două catrințe, mai mult pe timpul verii. Iarna catrințele sunt înlocuite de „vâlnic”, piesă de port care acoperă poalele. Costumul cu vâlnic este purtat și vara mai ales la ocazii. Tot în Oltenia se întâlnește costumul femeiesc în care catrința se combină cu vâlnicul, caz în care vâlnicul se așează la spate.

Costumul femeiesc din Vâlcea se remarcă printr-o variantă proprie a catrinței bleumarin, brodată cu alb. Dispunerea decorului de pe catrință este reluată în compoziția decorativă a maramelor. Costumul bărbătesc din Vâlcea dezvoltă între altele o variantă realizată din dimie albă. Cioarecul și haina cu ornamente albe, cusute din dimie albă sunt dovada unui raționament decorativ deosebit. Singurele pete viu colorate le reprezintă cingătorile (brâiele și betele) și căciula neagră.

Costumul femeiesc din Gorj cu două catrințe, prezintă un decor simplu, rezumt, în majoritatea cazurilor, în compoziții bazate pe frumoasa armonie a culorilor, dar se dezvoltă compoziția decorativă a vâlnicelor roșii cu motive dispuse în șir vertical, pe toată lățimea lor.

~~~~ Muzeul Casa Băniei Craiova~~~~

Tipul dominant de cămașă pentru Oltenia este de fapt tipul „carpatic” care nu exclude frumoasele „cămeșoaie” de tip „poncho”, tipic portului bărbătesc. Cămășile de tip „carpatic” au broderia, în marea lor majoritate, într-o singură culoare (roșu, vișiniu, rozaliu, ultramarin sau măsliniu), la care doar încreițitul este lucrat în altă culoare, totdeauna deschisă, dacă nu este obișnuitul alb. Cele de tip „poncho” înregistrează o foarte armonioasă policromie. Cămășile zonei Gorj excelează în finețea cusăturilor și punctelor. În zonele Dolj, Mehedinți cămășile sunt lucrate uneori în punctul buclat bătrânesc, care dă consistență punctului ornamental.

În Gorj, dezvoltată pe vechiul port tradițional, pe genul hainelor din dimie din costumul de iarnă, este cunoscută o variantă cu totul specială, aceea a costumului „schileresc”, apărut în portul oltenesc la sfârșitul secolului al XX-lea. În zonele Dolj și Mehedinți hainele din dimie sunt lucrate cu șireturi bleumarin sau negre sau prinse din loc în loc cu cusături albe și roșii specifice zonei. Hainele din dimie din portul bărbătesc al acestui gen sunt reluate în aceeași manieră și în portul femeiesc. Deosebit este pieptarul cu formă decorativă lucrat în Olt și Dolj.

Costumele de vară din portul bărbătesc al zonelor dunărene se caracterizează prin proporțiile respectabile ale cămășilor foarte lungi și largi, purtate peste izmene de pânză, cu frumoase ornamente pe margini. Decorul cămășilor este discret, broderiile în alb sunt plasate pe marginile poalelor, mânecilor, la gulere și integrat de frumoasele ,,cheițe". În Vâlcea și Gorj, brâiele rămân la fel de frumoase constituind adevărate podoabe ale costumului bărbătesc

Imaginea stilului zonal al fostei zone a Romanaților ar fi incompletă, dacă am omite din ansamblul său piesa de greutate: cojocul femeiesc cu poale ,,învălurate", creație unică în domeniul cojocăritului, dar totodată și reprezentativă pentru concepția decorativă a artei populare românești.

Printre piesele care s-au făcut remarcate trebuie amintit ,,vâlnicul" cu beteală din costumul de Mehedinți. Se remarcă prin monocromia fondului (negru, roșu, vișiniu sau brun) și prin maniera de ornamentare. Toate motivele ornamentale gravitează spre poale, unde stau înlănțuite cusături de beteală argintie, în punctul lor greu și lucios cu elemente florale și sugestive, stilizări antropomorfe redate într-o veselă policromie. Ansamblul acestei zone se înscrie unui raport constant de dozare a contrastelor în două grupe cromatice. Pe de o parte este albul cămășilor, formând fondul care permite evidențierea frumoșilor câmpi ornamentali și detașarea complementarelor colorate, iar pe de altă parte, grupul culorilor tari, saturate, prezente în catrințe, fote, vâlnice, în care predomină nuanțele de roșu și negru.

Piesele portului bărbătesc, funcționale și cu virtuți estetice, au o ornamentație și o cromatică sobră, în rapot cu costumul femeiesc. Cămașa din Olt prezintă două forme principale: cămașa dreaptă, veche și cămașa cu platcă. Ornamentația în alb este discretă. Pe cămășile mai recente policromia se vede rar. În tipologia cămășii bărbătești sunt câteva particularități legate de calitatea pânzei, care este mai groasă în regiunile muntoase, unde firul de cânepă a persistat mult timp, și mai fină, în câmpia Dunării. Cămășile sunt mai largi și mai lungi în sud.

„Cioarecii", confecționați din dimie albă în nord și din dimie urzită cu bumbac în sud, ilustrează diferența de la o zonă la alta, atât în croială (mai strâmți în nord și mai largi în sud), cât și în ornamentație. În nord se întâlnesc cioareci brăzdați de decorația neagră de la centură și de găitane negre. Cioarecii specifici regiunii de câmpie sunt albi și adesea lipsiți de ornamente, cu excepția costumului bărbătesc de sărbătoare confecționat din dimie albă fină specială, decorat cu șnururi și motive de șiret, având și false buzunare ,,ghizde" cu aplicații de postav.

Încălțămintea constă din sandale, opinci sau tradițional din ciupici de dimie albă. În zilele de sărbătoare femeile poartă ciorapi din dimie albă, gătiți cu cusături cu flori executate din șiret.

~~~Serbarea de ziua școlii noastre, 6 decembrie 2016~~~

Iarna ansamblul vestimentar bărbătesc se completează cu ilice, cojoace și îmbrăcăminte din dimie albă, decorate cu cingători și șiret negru făcut în casă. Datorită formei și procedeelor de ornamentare, aceste piese diferă de la o zonă la alta, iar diferențele sunt vizibile între nord și sud. Îmbrăcămintea din dimie albă, croită în linie cu cute strânse, care se îmbracă la munte, se distinge și în veșmintele în formă de rochii bogat croite, rochițe cu pliuri albe care se îmbracă la șes. Totdeauna, în zonele de șes, se pot vedea, la bărbați, mantia cunoscută sub două forme: mantia cu mânecă și mantia cu pelerină, aceasta din urmă fiind o mantie confecționată din dimie albă sau neagră, care este prevăzută cu un guler care, pus pe cap, ia forma unui capișon.

Povestea copăcelului

Eleva Denisa Crețan,
cls. a VI-a B

A fost odată un copăcel tare singuratic. De singur ce era, nici frunzele nu-i mai creşteau când venea primăvara.

Dar, într-o zi, pe pajişte apărură două fetiţe cu nişte coşuleţe în mâini.

În acele coşuleţe, fetiţele aveau seminţe de flori.

Dar nu orice fel de flori, erau seminţe de flori de câmp: maci, albăstriţe, sânziene, cicoare, păpădie, coada şoricelului şi multe, multe altele. Au început fetiţele să semene pe pajişte parcele de toate felurile. După o vreme au început să răsară toate, apoi au crescut, au înflorit, iar pajiştea este acum un covor multicolor.

În jurul copăcelului au semănat fetiţele macii roşii, care-şi leagănă cu graţie cupele pline de culoare.

Copăcelului nu-i venea să creadă că nu mai este singur, că are în jurul lui atâtea flori.

De bucurie, într-o clipă mugurii au plesnit îndreptându-şi sfios frunzuliţele spre soare, dorind parcă să mulţumească cuiva.

- Cum să vă mulţumesc, dragele mele prietene, pentru că mi-aţi alungat singurătatea! Ce greu este să fii singur! Singurătatea este la fel de grea ca boala. Îţi poate aduce.....

Dar nu-şi mai termină vorba, fiindcă două glasuri cristaline au răsunat pe pajişte:

- Ce frumoase sunt, au răsărit şi au înflorit toate! Ce minunată privelişte!

- Într-adevăr, răspunse Copăcelul, este cea mai minunată privelişte, este ca şi când te-ai întoarce acasă dintr-o lungă şi dureroasă călătorie! Mulţumesc, dragele mele, că mi-aţi salvat viaţa!

- Ce frumos te-ai făcut, copăcelule, ce umbră îmbietoare este în preajma ta! răspunseră fetiţele. Dar mai avem o surpriză pentru tine! Au venit cu noi, toţi copiii din clasă, să te vadă şi să-ţi aducă fiecare câte un prieten!

- Ce prieteni!? se miră copăcelul.

- Astăzi, fiecare copil va planta câte un copăcel, aici, aproape de tine, să nu mai fii niciodată singur!

-Mulţumesc, copii, numai vă rog să lucraţi cu grijă, să nu loviţi din greşeală florile! Mi-au adus atâta bucurie!

Din ziua aceea, pajiștea a fost mereu plină de flori, de copăcei și de copii, care de care mai harnici, mai veseli, mai buni.

Prietenul meu, Polițistul

Eleva Alicia Moalfă,
cls. a VII-a A

Astăzi s-a întâmplat o minune! Eram tare grăbită și nu am văzut că semaforul indica culoarea roșie. Atunci un polițist m-a văzut și mi-a spus:

- Una dintre cele mai importante reguli spune că nu trebuie să treci strada atunci când semaforul arată culoarea roșie.

- Eu, care eram foarte sperită, am spus:

- Îmi pare rău, domnule polițist! Nu am văzut că semaforul arăta culoarea roșie!

- Bine, dar de acum înainte ca să treci strada privește la semafor!

Când am ajuns acasă am căzut pe gânduri. Eram speriată, dar și bucuroasă că am vorbit pentru prima dată cu un polițist. „Oare s-a supărat? Sper că nu!" îmi spuneam în gând. Mă gândeam: era înalt, avea o vestă verzuie și era tare bun la suflet. În ziua aceea eram schimbată și toată lumea se întreba dacă s-a întâmplat ceva. Atunci mama m-a întrebat de ce mă port așa, iar eu am întrebat-o:

- Dacă o fetiță ar alerga pe stradă și nu ar vedea că semaforul arată culoarea roșie, iar un polițist i-ar atrage atenția, înseamnă că fetița l-a supărat pe acel polițist și că nu mai are voie să meargă singură pe stradă?

- Nu. Acel polițist a vrut s-o ajute pe fetiță și s-o învețe că înainte de a trece strada trebuie să se uite la semafor. Dacă semaforul arată culoarea roșie, atunci ea va trebui să aștepte până la apariția culorii adecvate, cea verde. Sigur, dacă ea mergea singură pe stradă, atunci ar fi trebuit să fie însoțită de un adult, dar nu tot timpul, dacă ea știe această regulă atât de importantă și dacă este atentă.

- Mulțumesc, mamă!

- Stai un pic, nu cumva tu ești acea fetiță?

- Nu!

Același lucru l-am întrebat și pe tatăl meu, iar el a răspuns la fel ca și mama. Eram neliniștită, ce puteam să fac, știam că nu am făcut ceva rău. Am mers la verișorul meu, care este elev la liceu și l-am întrebat ce ar face el în locul meu. Fără să stea prea mult pe gânduri el mi-a spus:

- Dacă aș fi în locul tău, l-aș considera pe acel polițist ca pe un om care nu dorea decât să mă învețe ce trebuie să fac atunci când sunt singur pe stradă. Eu l-aș considera ca pe un om care-mi vrea binele, l-aș considera ca pe un prieten.

- Mulțumesc!

După ce am vorbit cu verișorul meu am căzut pe gânduri: „da, într-adevăr polițistul era un om bun, care-mi dorea binele, el voia să mă învețe când să trec strada; acum știu că el nu s-a supărat".

- Tot mai ești tristă? M-a întrebat mama.

- E... îți voi povesti mai târziu! Apoi m-am gândit că poate verișorul meu avea dreptate și trebuie să-l consider pe polițist ca pe un prieten.

- Mamă, mamă!

- Da!
- Am un nou prieten!
- Cine este?
- Polițistul!

Protejarea mediului – o obligație pentru toți

Elevul Ionuț Alexandru Barb,
clasa a VIII-a C

Starea mediului înconjurător depinde numai şi numai de fiecare dintre noi, afectează în mod direct viaţa şi sănătatea noastră. Este nevoie de mai multă atenţie şi de mai multă responsabilitate din partea fiecărui cetăţean pentru a trăi într-un mediu curat, pentru a respira aer curat, pentru a bea apă curată şi pentru a putea folosi condiţiile de viaţă pe care ni le oferă natura. Însă, se pare că oamenii tratează cu neglijenţă acest aspect important al vieţii lor, ceea ce duce la agravarea procesului de poluare şi distrugere a mediului şi implicit la distrugerea sănătăţii fiecăruia dintre noi şi a celor din jur.

Formele de poluare sunt foarte diverse şi afectează multe aspecte ale Terrei. Unele din efectele devastatoare ale poluanţilor nu pot fi observate în momentul poluării însă, în timp, consecinţele majore vor afecta întreaga planetă şi în acelaşi timp şi pe cel care dă naştere acestei situaţii : omul. Deşi o parte din poluarea mediului este rezultatul unor fenomene naturale cum ar fi erupţiile vulcanice, cea mai mare parte este cauzată de activităţile umane.

Ca măsuri de prevenire şi combatere a poluării solului sunt: colectarea igienică a reziduurilor menajere în recipiente speciale, îndepărtarea organizată şi la perioade cât mai scurte a reziduurilor colectate în afara localităţilor, depozitarea controlată sau tratarea corespunzătoare a reziduurilor îndepărtate prin neutralizarea lor, utilizarea în agricultură, ca îngrăşământ natural, a reziduurilor, incinerarea reziduurilor uscate, recuperarea şi reutilizarea (reciclarea) reziduurilor etc. Sunt lucruri ce ar trebui să devină obișnuință, însă din comoditate sau inconștiență foarte mulți nu le fac.

~~~Activitate de voluntariat "Let's Do It, Romania!" 24 septembrie 2016~~~

Acţiunea mediului poluant asupra organismului uman este foarte variată şi complexă. Ea poate merge de la simple incomodităţi în activitatea omului, disconfortul, până la perturbări puternice ale stării de sănătate şi chiar pierderea de vieţi omeneşti. Aceste efecte au fost sesizate de multă vreme, însă omul a rămas tot iresponsabil faţă de natură. Efectele acute au fost primele asupra cărora s-au făcut observaţii şi cercetări privind influenţa poluării mediului asupra sănătăţii populaţiei. Ele se datorează unor concentraţii deosebit de mari ale poluanţilor din mediu, care au repercusiuni puternice asupra organismului uman. Efectele cronice reprezintă formele de manifestare cele mai frecvente ale acţiunii poluării mediului asupra sănătăţii. Acestea se datorează faptului că în mod obişnuit diverşii poluanţi existenţi în mediu nu ating nivele foarte ridicate pentru a produce efecte acute, dar prezenţa lor, continuă chiar la concentraţii mai scăzute, nu este lipsită de consecinţe nedorite. Efectele cronice au însă o deosebită importanţă şi sub aspect economic şi social.

Încărcarea organismului populaţiei expuse cu anumiţi poluanţi cunoscuţi a avea calităţi de depozitare în anumite organe reprezintă un alt aspect important al influenţei poluării mediului asupra sănătăţii. Este vorba, în special, de plumb, de cadmiu, de pesticide organo – clorurate, de unele substanţe radioactive şi alţi poluanţi care intră în această categorie. Efectele indirecte ale poluării constau însă şi din înfluenţele asupra faunei şi florei, care uneori sunt mult mai sensibile decât organismul uman la acţiunea diverşilor poluanţi. Se ştie astfel că animalele, păsările, insectele, unele organisme acvative, ca şi plantele suferă influenţa poluanţilor până la dispariţia sau distrugerea lor.

Cunoaşterea acestor efecte ale poluării mediului asupra sănătăţii a condus la necesitatea instituirii unor măsuri de protecţie a mediului înconjurător. S-a afirmat că toate efectele asupra sănătăţii oamenilor arătate mai sus sunt rezultatul ruperii echilibrului dintre organismul uman şi mediuul înconjurător. În anumite situaţii de poluare s-au înregistrat numeroase cazuri de: bronhopneumopatii, bronşite, cancer pulmonar (poluarea aerului), febră tifoidă, dizenteria, holera, poliomelita, hepatita epidemică, amibiaza, lambliazafascioloza, intoxicaţii (poluarea apei).

În concluzie, se pare că poluarea mediului înconjurător dăunează foarte mult sănătăţii omului şi de aceea ar trebui să ne îndreptăm cu toţii atenţia asupra acestei consecinţe a poluării. Natura ne ofera atâtea lucruri frumoase… Noi ce-i oferim? Suntem singurii care o putem proteja, dar și care o putem distruge. Să nu-i distrugem frumusețile! Să le lăsăm și generațiilor viitoare!!

Ridică fruntea, vrednice popor!

Eleva Daria Iacobescu,
Cls. a VI-a B

De sub poalele munților mi-am urmat gândul pe plaiuri românești, ca să-mi inventariez comorile: munți semeți, codri umbroși, marea privegheată de pescăruși, râuri ce-și aleargă undele spre Dunăre, animale, păsări, pești, sate mai mari sau mai mici, orașe frumoase. Peste toate acestea stăpânește el, poporul român.

Cât de darnic a fost Dumnezeu cu locuitorii acestor locuri!

Dar și ei, românii, au meritat cu prisosință aceste daruri... De două milenii stau de veghe la hotare, apărând bogăția acestui pământ binecuvântat de Dumnezeu, păstrându-și integritatea ființei și limbii ce le-a fost lăsată de strămoși ca să poată râde sau plânge doar în graiul lor.

Acest popor a luptat pentru dreptate și libertate, câștigându-și respectul și demnitatea între popoarele lumii.

Suntem datori să ne oprim în fața monumentelor ridicate în cinstea celor care și-au jertfit viața pentru apărarea pământului străbun.

~O singură bucurie din două sărbători: Înălțarea Domnului, Ziua eroilor neamului~

Trăiesc într-o țară frumoasă ca un cântec, în care românii au rămas, de două milenii, neclintiți ca munții.

Popor român, trăiește și venerează dragostea de țară ca pe-o adevărată religie!

~~~
~~~

- Salutare, fiinte inferioare! Forța cu mine este! Eu venit aici, distrus planeta Pamant! Voi sclavi mie și voi predat mie planeta voastra! Înteles!
Când s-a auzit o voce:
- Eu sunt Albert Smith și nu mă voi preda! Ai înteles?!

Extraterestrul, nervos, a început să dea cu laserele din ochi. Toată lumea era speriata și fugea dintr-o parte în alta. Albert însa, își facuse planuri, timp de ani buni. Planul ,,A" era să meargă la regele extratereștrilor și să îl oblige să se predea. Planul ,,B" era să-i sperie și să-i ude pe apa cu extratereștrii. Se știa ca extratereștrilor nu le placea apa, dar și gravitația era asul său în maneca.

Planul ,,A" nu a reușit, dar planul ,,B" a mers de minune, așa ca extraterestrii au plecat speriați și umiliți de așa zisele ,,fiinte inferioare" adică, pământenii.

Oamenii i-au mulțumit lui Albert, iar acesta a devenit un om apreciat în toata lumea.

Dar, inainte sa plece, extraterestrii au mormait:
- Noi, cândva, întoarce la voi!...

Sub salcia plângătoare

Eleva Mara Ciurea,
clasa a V-a B

E vară. Soarele auriu cu razele sale fierbinți luminează bolta cerească. Natura este minunată ca întotdeauna.

Se aude murmurul unui râu. M-am dus să mă scald în apa cristalină a rîului. La malul rîului era o salcie. Ea plângea continuu. Era o salcie mare, cu ramurile plecate spre pământ aproape atingând apa. Eu am întrebat-o:

- De ce plângi? O salcie ca tine nu ar trebui să plângă. În acest loc minunat, ziua soarele îți trimite raze fierbinți ca să te încălzească, iar luna te face să strălucești în lumina ei.
- Ai dreptate, dar sunt singură și mi-e foarte greu, a răspuns salcia. Toate animalele din pădure mă numesc salcia plângătoare.
- Dar știi de ce te numesc așa?
- Cred că da, pentru că plâng tot timpul. Sunt singură și dacă aș avea un prieten, nu aș mai plânge.

Mi-am luat la revedere de la salcie și m-am dus acasă. A doua zi, m-am dus la rîu cu un pomișor, pe care l-am plantat acolo.
- Vezi acum nu mai ești singură.
- Da, și-ți mulțumesc.

După aceea am plecat mulțumită acasă, pentru că i-am alinat singurătatea.

Un mediu curat, o viață sănătoasă

Elevul Ion Alexandru Troacă,
clasa a VIII-a C

Dintotdeauna omul caută odihnă la umbra copacului, răcoare în mijlocul pădurii sau în apropierea apelor cristaline, căldură pe plajele însorite, frumuseţe şi echilibru în jurul său. Toate acestea îi sunt dăruite cu generozitate de către natură.

Natura… natura este o zeiţă misterioasă fără de care nu am putea trăi şi care ne copleşeşte cu bogăţiile ei, cât timp noi îi asigurăm respectul şi protecţia noastră. Plantele i-au oferit şi îi oferă omului, direct sau indirect, hrana cea de toate zilele, adăpost, îmbrăcăminte, combustibil, leacuri pentru suferinţele trupului, mijloace de transport şi multe alte produse necesare existenţei sale. Natura este cea care dă viaţă, care întreţine viaţa. Ea are atât de multe să ne ofere, oare noi de ce nu am încerca să o răsplătim? Este chiar atât de greu să o îngrijim?

Pentru a menţine un anumit echilibru, între oameni şi natură trebuie să existe permanent o relaţie bazată pe egalitate şi respect. Natura ne respectă necondiţionat, rămâne ca şi noi să fim alături de ea, să o ajutăm întotdeauna. Mediul înconjurător are nevoie de roua şi de căldura inimilor omeneşti! Pentru ca natura să ne poată proteja, ea însăşi trebuie protejată de către oameni.

În ultimul timp starea ecologică a Terrei s-a agravat. Numindu-le “capriciile naturii”, adeseori acuzăm fenomenele naturale ca fiind vinovate de unele dezastre ce pot chiar răpi vieţi. Nu se poate spune că natura ucide; prin aceste acte ea ne demonstrează puterea enormă pe care o deţine. Până a la acuza natura, ar fi mai indicat să căutăm vinovaţii printre noi. Toate acestea nu pot fi decât repercusiuni ale neatenţiei, neştiinţei, ignoranţei sau lăcomiei noastre. Trebuie să conştientizăm importanţa colosală a naturii şi să o preţuim la adevărata ei valoare.

În schimbul darurilor pe care natura ni le oferă permanent, ne revine datoria de a învăţa să o ocrotim cu dragoste, să o preţuim ca pe o adevărată prietenă. Deşi tindem să vedem natura ca pe o producătoare inepuizabilă de resurse, nu este aşa. Capacitatea ei de regenerare este limitată şi cu toate acestea este din ce în ce mai afectată de factorii poluanţi.

Din dorinţa de a avea o viaţă mai uşoară, oamenii au transformat mediul, adaptându-l după necesităţile lor. Nesocotirea legilor nescrise ale naturii prin defrişarea necontrolată a pădurilor, exploatarea neraţională a resurselor din subsol, vânătoarea, pescuitul fără măsură, aruncarea deşeurilor în locuri nepermise sunt doar câteva dintre cauzele care au dus la degradarea şi poluarea mediului.

~~~~Elevii noştri spun: “Nu lăsa pe mâine… ce poți recicla astăzi!” ~~~~

Nu este un joc! Între om şi natură trebuie să existe un echilibru permanent, iar lupta pentru păstrarea purităţii mediului înconjurător nu trebuie să înceteze. Este necesar să devenim conştienţi de responsabilităţile şi de consecinţele pe care le au faptele noastre în ceea ce priveşte protejarea mediului, menţinerea echilibrului ecologic.

Poluarea are efecte directe şi asupra sănătăţii noastre. De exemplu, poluarea aerului produsă de gazele de eşapament şi cele formate sub efectul radiaţiilor solare din produsele corespunzătoare arderii combustibililor provoacă iritaţii ale ochilor, dificultăţi respiratorii, inflamaţii pulmonare. Apa în care au fost deversate cantităţi mari de substanţe poluante, nemaifiind potabilă poate produce şi ea diferite boli.

Astfel, sănătatea noastră este strâns legată de capacitatea de a face în fiecare zi un gest prin care să-i mulţumim naturii pentru tot ceea ce ne oferă, prin care să menţinem puritatea lumii în care trăim.

Ţări precum Elveţia, Franţa, Germania sunt recunoscute pentru existenţa parcurilor şi spaţiilor verzi pe zone întinse, pentru curăţenia de pe străzi, pentru implicarea în activităţile privind diminuarea factorilor poluanţi. Să păşim cu demnitate alături de celelalte ţări care au demarat deja o mulţime de proiecte ecologice, urmând exemplele lor şi aducând noi înşine soluţii pentru a împiedica distrugerea naturii care ne oferă condiţiile necesare vieţii!

Trăim într-o ţară frumoasă, în care toate formele de relief se îmbină armonios, oferindu-ne privelişti deosebite şi multe resurse naturale. Pentru aceste lucruri ţara noastră este apreciată, dar încă mai avem de învăţat cum să punem în valoare darurile cu care Dumnezeu ne-a înzestrat.

Deşi ne mândrim cu bogăţiile ţării, nu ştim să le apreciem, în România fiind emise în atmosferă, anual, peste 138 milioane tone de substanţă poluantă, printre care şi compuşi cu metale neferoase, clor, pulberi sedimentabile.

Ocrotirea mediului înconjurător înseamnă şi menţinerea unui mediu sănătos de viaţă, iar printre soluţiile posibile se numără folosirea unor filtre speciale pentru reţinerea gazelor toxice şi pentru purificarea apelor, construirea unor vehicule cât mai puţin poluante, mărirea spaţiilor verzi, crearea unor parcuri şi rezervaţii naturale pentru protejarea speciilor de plante şi animale pe cale de dispariţie, amenajarea unor gropi de gunoi ecologice, folosirea chibzuită a îngrăşămintelor chimice.

De multe ori, pe malurile apelor, la marginea pădurilor, în parcuri întâlnim ambalaje din materiale plastice, cutii, hârtie, sticle goale. Aruncarea lor necontrolată are ca efect degradarea solului, a pădurilor, poluarea aerului şi a apei.

Soluţia pentru menţinerea unui mediu sănătos de viaţă în acest caz este depozitarea deşeurilor în locuri amenajate şi pe categorii. Deşeurile textile, din hârtie, metal sau sticlă pot fi reciclate. Prin această metodă materialele deja folosite sunt prelucrate pentru a putea fi reutilizate, iar avantajul este că au loc în acelaşi timp economisirea bogăţiilor naturale şi înlăturarea factorilor poluanţi. Astfel, reciclând o cutie de suc din aluminiu se economiseşte 95% din materialul necesar pentru fabricarea uneia noi, iar reciclând 1000 kilograme de hârtie folosită, salvăm viaţa a 18 arbori.

Datoria noastră este continuăm să luptăm împreună pentru păstrarea unei lumi pure care să le ofere generaţiilor următoare condiţiile necesare dezvoltării într-un mediu mai curat, în care să se poată bucura de realizări tehnice, ştiinţifice, culturale, demne de măreţia

mileniilor civilizaţiei terestre. Fiecare dintre locuitorii acestui continent este capabil să contribuie la construirea unei lumi pure şi numai dacă ne unim cu toţii eforturile vom reuşi să ne atingem scopul. De la 1 ianuarie 2007 suntem membri cu drepturi depline în marea familie europeană. Acest moment important pentru ţara noastră ne aduce însă şi obligaţii pe care suntem nevoiţi să le onorăm. Cu toţii ne dorim să trăim mai bine într-o Europă curată şi nepoluată, pentru aceasta existând deja resursele necesare (oameni, materiale, maşini şi utilaje). Procurarea tuturor resurselor este facilă atâta vreme cât există fonduri alocate de stat, de la buget sau prin programe de finanţare şi cofinanţare externă. Trebuie doar să gândim şi să punem în practică proiecte viabile în acest domeniu, să creăm infrastructura necesară realizării lor. În final, depinde doar de noi cât de mult va dura această perioadă.

Trebuie să acţionăm împreună, rapid şi cu seriozitate, pentru că trecerea timpului este ireversibilă, iar greşelile, mai ales în domeniul mediului înconjurător, nu sunt acceptate.

Nu este de ajuns să visăm, să ne dorim, ci trebuie să ne implicăm şi să acţionăm pentru ca apoi să ne bucurăm împreună de un viitor mai verde.

Comuna mea în sărbătoare

Eleva Ana Florina Stoica,
clasa a VII-a A

Magia Crăciunului se apropie, așa că am hotărât să împărtășesc cu voi tradițiile și obiceiurile care încă se mai conservă și nu au pierit odată cu trecerea anilor. Sărbătorile de iarnă sunt cele mai așteptate momente ale anului și cuprind datini și ritualuri păstrate din moși-strămoși. În momentul în care rostești cuvântul „Crăciun”, de cele mai multe ori te gândești la zăpada ce urmează să se aștearnă peste covorul de frunze brumării, ce-ți încântă privirea cu un alb imaculat, la mirosul de cozonac făcut de mama sau bunica și la colindele care completează acea atmosferă de magie, emoție și liniște profundă.

O să vă prezint câteva dintre cele mai importante obiceiuri din satul meu, obiceiuri ce mă fac să mă simt mândră pentru faptul că sunt gorjeancă și care reușesc să-mi umple sufletul de bucurie și entuziasm, dar totodată, trebuie să recunosc, faptul că după ce trece Crăciunul mă încearcă sentimente de nostalgie și nerăbdarea pentru sosirea noului an. În comuna Scoarța, locul meu natal, se păstrează mai multe obiceiuri de Crăciun, unele mai frumoase ca altele. Și acum aștept cu bucurie perioada Crăciunului. În seara de Ajun, în satele comunei Scoarța, mulți tineri și copii merg în colindat. Sărbătoarea Crăciunului este anunțată de tinerii cu Steaua. Este unul dintre cele mai așteptate momente de către prichindeii care și-au pregătit colindele cu ceva timp înaintea Crăciunului. Se adună laolaltă pentru a merge din casă în casă să încânte sufletele sătenilor și să le aducă un dram de bucurie prin gingășia, emoția colindelor. Odată cu venirea serii, copiii sunt extrem de nerăbdători și pornesc la drum. Ei cunosc deja traseul ce urmează să-l parcurgă de-a lungul nopții, abia așteptând să ajungă în casele sătenilor. Cele mai populare colinde pe care le aleg cu plăcere majoritatea colindătorilor sunt: „Deschide ușa creștine”, „Sus la poarta raiului” , „Trei păstori”, „O, ce veste minunată”.

Împodobirea pomului de Crăciun și a casei a devenit una dintre cele mai iubite datini, atât în zona rurală, cât și urbană. Din plastic sau natural, miniatural sau imens, bradul nu lipsește din nicio casă. Momentul împodobirii este unul magic, cel puțin pentru mine, este clipa în care mă simt bogată sufletește: beteala, globulețele colorate ce sclipesc în lumina lumânărilor și a luminițelor colorate ce dau parcă viață bradului, steaua vestitoare a Nașterii Domnului Iisus (aflată în vârful bradului), îngerașii care ne îndeamnă să trăim emoțiile Nașterii Pruncului Sfânt, toate ne anunță Seara cea Mare. Ce poate fi mai frumos decât o casă

plină de căldura sufletească, acel miros îmbietor de cozonaci? Este Sfânta sărbătoare a Crăciunului!

Dacă în mediul urban, tradițiile de Crăciun se rezumă la împodobirea pomului și colindatul vecinului de bloc, ei bine, în zona rurală obiceiurile sunt mult mai complexe. Colindețul este una dintre multele datini rurale: chiar dacă nu este conservat în toate zonele județul Gorj, acest obicei și-a păstrat farmecul și importanța. Pe data de 24 decembrie, copiii sunt nelipsiți din colindeți și merg prin sat, pe la poarta fiecărui localnic, pentru a primi de pomană un colindeț/colac. De asemenea, pe lângă colaci, copiii și adulții primesc prăjituri, fructe, covrigi. În colindeți merg persoane de toate vârstele, începând cu piticii, care sunt cei mai numeroși, și terminând cu persoanele de vârsta a treia.

Ritualul sacrificării porcului are loc pe data de 20 decembrie, însă nu este exclusă nici varianta de face toate acestea mai devreme. Cu toate acestea, tradiția spune că în ziua de Ignat nu este permisă nicio altă activitate, ziua întreagă trebuind dedicată doar tăierii, sortării și preparării specialităților din carne de porc. După tranșarea și sortarea cărnii, gospodina casei pregătește „Pomana porcului", iar la masă se așează toți cei care au participat la sacrificarea porcului. În satul vostru se mai conservă aceste tradiții?

Scrisoare către Violenţă

Eleva Ilinca Boltașu,
Cls. a VI-a C

Mie îmi place să fiu bună cu toată lumea și provin dintr-o familie liniştită. Mama şi tata se înţeleg bine, iar eu dau dovadă de bună creştere. M-am gândit de multe ori cum ar fi să mă nasc într-o familie cu violenţă? Spun asta pentru că în ultimul timp, din ce în ce mai des văd şi aud fapte şi vorbe agresive, violente, oameni care se ceartă, copii care se bat aparent fără motiv.

Așa că, m-am hotărât să-i scriu violenţei o scrisoare. Voiam să ştiu de unde vine, când s-a născut şi de ce stârneşte oamenii la fapte agresive. Am rugat-o să plece pentru totdeauna, să nu se mai întoarcă, să nu mai vadă în oameni şi acţiunile lor hrana care îi dă forţă. Am întrebat-o ce ar vrea să fac, în afară de violenţe bineînţeles, pentru a rămâne ascunsă în lumea ei. I-am spus că lumea mea ar fi perfectă fără ea: nu ar mai fi războaie, nu ar mai domni frica printre cei mai puţin puternici, ne-am accepta mai uşor unii pe alţii, aşa cum suntem. Am vrut să ştie că sunt hotărât s-o distrug, având ca ajutoare de nădejde toleranţa şi bunătatea. Ai pătruns în viaţa noastră printr-o simplă apăsare de buton a telecomenzii. Ai năvălit în viaţa noastră fără pic de milă şi încerci să stai acolo şi să ne faci răi din buni, visele să ni le transformi în coşmaruri, iar cuvintele ce ne ies din gură din frumoase şi prietenoase în crude şi violente.

Deschid calculatorul şi observ că şi acolo încerci să te furişezi. Nu mă laşi nici măcar să mă joc în voie pe laptopul mamei. Mereu îţi faci simţită prezenţa printr-un banner care mă anunţă că a apărut un nou joc interesant unde toată lumea se bate cu toată lumea, unde toţi îşi aruncă cuvinte urâte şi se jignesc.

Merg la şcoală şi nici acolo nu mă laşi în pace. Încă de la poarta şcolii mă anunţi că eşti prin zonă, că dai târcoale şi încerci să-ţi găseşti discipolii. Eşti atât de urâtă şi crudă. Te înfăşori în jurul nostru şi ne adulmeci, ne citeşti să vezi care îţi suntem pe plac şi care ne încadrăm în standardele tale.

Vrei să fii peste tot? Vrei să transformi totul în ură, bataie şi întuneric? Vrei să ne înnegreşti tuturor sufletele?

Eu, una, n-am să te las. Nu vei reuşi niciodată să ajungi aproape de mine. Pentru că pe mine mama şi tata m-au învăţat să fiu bună, să râd şi să zâmbesc, să nu las nimic rău să fie în preajma mea, să ajut şi să am prieteni adevăraţi. M-au învăţat să privesc la televizor desene animate şi emisiuni în care tu nu apari, să joc şi să navighez pe Internet fără ca tu să-mi găseşti urma, să merg la şcoală cu încredere pentru că acolo sunt oameni care mă apără de tine.

Scrisoarea i-am dat-o vântului s-o poarte peste mări şi ţări, s-o ducă în ţara furtunii, a tunetelor şi fulgerelor, unde eu cred că locuieşte violenţa.

Vreau să fim prieteni!

elevele Alexandra Căruntu, Daria Gugu,
Cls. a V-a C,

A fost odată o fetiță cuminte și singură la părinți. Mama ei murise cu trei ani în urmă. Fetița se numea Maria.

Într-o zi a plecat să se plimbe prin părculețul de lângă bloc. Un băiat ce se credea cel mai tare, foarte răutăcios și bătăuș a venit spre ea, spunându-i pe un ton ridicat:

-Ia uite și la deșteapta asta! De ce ai venit să te plimbi prin parcul meu?

- Poftim? Ce-ai spus? a întrebat fetița nedumerită.

- Să nu te mai văd pe aici! Pleacă! și spunând aceasta i-a tras o palmă peste fața ei albă și delicată. După aceea i-a întors spatele și lăsat-o pe fetiță plângând. Apoi a plecat să se joace prin ,,parcul" lui ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic.

Fata a plecat acasă tristă și supărată. I-a spus tatălui ei întreaga poveste. Acesta foarte supărat a plecat cu fetița de mână spre parc pentru a sta de vorbă cu acel băiat răutăcios. Tatăl Mariei voia să știe ce de a făcut acest lucru și dacă ar fi putut să-l îndrepte pe băiat spre calea cea bună. L-au găsit jucându-se într-un grup de copii la fel de răutăcioși și bătăuși. Tocmai le povestea de isprava pe care o făcuse.

Când a văzut-o pe Maria venind cu tatăl ei, a vrut să fugă împreună cu ceilalți. Dar, ceva parcă l-a oprit. A rămas să vadă ce se întâmplă. Tatăl Mariei s-a apropiat de el și i-a spus pe un ton blând:

- De ce i-ai dat o palmă fetiței mele? Știi că nu ai făcut un lucru bun? Nu e frumos să fii răutăcios și bătăuș! Parcul este al tuturor.

Băiatul, surprins că tatăl Mariei i-a vorbit frumos și nu l-a lovit așa cum se aștepta el, i-a spus:

- Nu m-am gândit la asta. Îmi pare rău pentru ceea ce am făcut! Îmi dau seama că am greșit.

- Eu te iert pentru palma pe care mi-ai dat-o. Vrei să fim prieteni? a spus Maria zâmbind.

- Chiar îmi doresc, pentru că eu nu am mai avut până acum niciun prieten adevărat. Toți ,,prietenii" mei m-au învățat doar să fiu răutăcios și bătăuș. Acum înțeleg ce înseamnă prietenia și bunătatea. Nu voi mai fi niciodată un bătăuș.

De atunci cei doi copii au fost foarte buni prieteni și nu s-au mai certat niciodată. Băiatul a devenit un exemplu pentru ceilalți copii.

Simboluri pascale la români

Eleva Antonia Mitea, cls. a VII-a C,

Sărbătoarea de Paşti, sărbătoarea Învierii Domnului, este considerată de români cea mai mare şi, mai ales, cea mai spirituală sărbătoare de peste an. În preajma acestei sărbători, mai mult decât oricând, oamenii se îngrijesc atât de casele, cât şi de sufletele lor, dorind să-L întâmpine în deplină curăţenie pe Mântuitor atunci când vor lua "lumină". Sărbătoarea Învierii este sărbătoarea bucuriei, bucurie pe care o resimţim cu toţii:adulţi, bătrâni şi copii, deopotrivă.

Mesajul divin al acestei sărbători este resimţit şi de copii prin atitudinile şi comportamentele însuşite de la părinţi. Bucuria este starea care trebuie să caracterizeze toate fiinţele omeneşti în ziua Învierii, căci chiar Mântuitorul a spus după Învierea Sa "Bucuraţi-vă!".

Această Sfântă Sărbătoare este plină de semnificaţie, fiindu-i atribuite foarte multe simboluri.Cele mai importante simboluri pascale la români sunt:crucea, oul roşu, mielul, pasca şi lumânarea de Înviere. **Crucea** este cel mai totalizant şi mai universal dintre simboluri. Ea stabileşte între centru, cerc şi pătrat, alături de care este un simbol fundamental, o relaţie catalizatoare: "intersecţia celor două drepte ale sale coincide cu centrul pe care îl deschide astfel spre exterior; pe de altă parte, crucea se înscrie în cerc, împărţindu-l în patru;în sfârşit din ea se obţin pătratul şi triunghiul, dacă i se unesc vârfurile prin patru drepte". Deşi simbolizează crucificarea, opusul învierii, totuşi, la Consiliul de la Niceea, din anul 325 î.H., s-a stabilit ca tocmai crucea să fie simbolul oficial al creştinismului.

Crucea este un simbol al tuturor sărbătorilor creştine inclusiv al Învierii Domnului, ea reprezentând atât mărturisirea credinţei în unitatea divină a Sfintei Treimi, cât şi jertfa mântuitoare a lui Iisus Hristos, care S-a răstignit pe cruce pentru mântuirea lumii. Ca simbol de căpătâi al creştinătăţii, crucea însumează într-un tot unitar patimile, moartea şi Învierea Domnului.Venerarea Sfintei Cruci este nedespărţită de lauda Învierii: „Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, şi Sfântă Învierea Ta o laudam şi o mărim".

Oul roşu este, ca şi crucea, un simbol universal şi totalizant. În aproape toate cosmogoniile lumii el joacă rolul imaginii clişeu din care s-a născut lumea. *Lucrărare premiată în cadrul Proiectului Naţional "Târgul Floriilor", Ediţia a III-a,*

Imaginea arhetipală a oului a fost preluată de creştinism şi înnobilată cu multiple semnificaţii.Pentru creştini, oul de Paşti este semnul noii creaţiuni a lumii săvârşite prin jertfa lui Hristos.

Coaja lui semnifică piatra mormântului pe care Mântuitorul a spart-o şi a înviat. Culoarea roşie reprezintă sângele Mântuitorului, iar ciocnitul lor simbolizează Învierea lui Iisus. În jurul oului pascal s-au ţesut mai multe legende cu conţinut religios.Una dintre ele şi cea mai cunoscută spune că în timp ce iudeii Îl chinuiau pe Iisus, Maica Domnului a adus un coş cu ouă, rugându-i să înceteze batjocura şi suferinţele, dar ei mai tare Îl schingiuiau. Maica Sfântă a pus coşul sub cruce şi a plâns amarnic. Sângele din rănile

Domnului s-a scurs de pe cruce şi a înroşit ouăle, iar Iisus a zis: „Faceţi ouă roşii întru amintirea răstignirii”. dintre farisei şi-a exprimat îndoiala faţă de această minune, spunând că va crede numai dacă ouăle de pe masă se vor înroşi şi dacă va cânta cocoşul fiert din ciorbă.N-a sfârşit bine vorba şi ouăle s-au înroşit, iar cocoşul, bătând din aripi, i-a stropit pe toţi cu ciorbă şi de aceea se spune că le-ar fi rămas evreilor pistrui pe obraji.

Preluate de creştinism, ouăle roşi simbolizează sângele vărsat de Fiul Domnului întru mântuirea omenirii şi miracolul naşterii Sale, devenind elementul definitoriu al Sărbătorii pascale.

Mielul este prin excelenţă animalul de sacrificiu, la mai multe popoare. Ceea ce face din el o victimă sunt chiar însuşirile pe care le însumează:puritatea, inocenţa, simplitatea şi blândeţea. Mielul Îl simbolizează pe Însuşi Domnul nostru Iisus Hristos. În creştinism, mielul este simbolul Mântuitorului care poartă păcatele lumii, aşa cum reiese din cuvintele lui Ioan Botezătorul care, văzându-L pe Iisus a exclamat: „Iată mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii”. Dacă ungerea uşilor cu sânge de miel i-a scăpat pe creştini de la moartea biologică, tot astfel sângele lui Hristos i-a eliberat pe creştini de la moartea sufetească.Pentru creştini, Sfintele Paşti reprezintă o trecere, de la moarte la viaţă, Hristos devenind Mielul care Se jertfeşte pentru mântuirea neamului omenesc.

Pasca este una dintre cele mai însemnate copturi, fiind caracteristică mai mult zonelor Bucovina şi Moldova, în ţara noastră, în celelate zone având formă dreptung hiulară şi numindu-se cozonac.Ea se găseşte de Paşti în fiecare casă creştină pentru cinstirea

Învierii, simbolizând pâinea binecuvântată de Hristos la Cina cea de Taină. Legenda pascăi spune că, în timp ce predica împreună cu apostolii, Iisus a fost găzduit de un om foarte primitor care le-a pus în traistă, la plecare, pâine pentru drum, fără ştirea lor. Întrebându-L pe Hristos când va fi Paştele, Mântuitorul le-a spus apostolilor

că atunci când vor găsi pâine în traistă. Căutând, apostolii au gasit în traistă pâine. De atunci fac creştinii pască. O legendă din Bucovina spune că pasca se face pentru că Iisus Hristos, înainte de a fi prins şi răstignit pe cruce, zise învăţăceilor săi, că până atunci au mâncat cu toţii în decursul Paştilor copturi nedospite şi nesărate, adică turte şi azime şi că de acuma înainte vor mânca copturi dospite şi sărate, care se vor chema paşti.

Pasca se coace de către gospodine numai o dată pe an, de Sfintele Paşti. Ea are o formă rotundă pentru că se crede că scutecele lui Hristos au fost rotunde. Forma dreptunghiulară a cozonacului reprezintă mormântul în care a fost îngropat Domnul.

Lumânarea de Înviere este de mare însemnătate printre simbolurile pascale, întrucât este cea prin intermediul căreia creştinii primesc “Lumina Învierii ” de la preot. Aceasta lumânare, alături de lumina pe care o poartă, este simbolul Învierii, al biruinţei vieţii asupra morţii şi a luminii lui Hristos asupra întunericului păcatului. Mulţi credincioşi păstrează restul de lumânare rămasă nearsă după slujbă şi o aprind în cursul anului, în cazul în care au un mare necaz în casă, sau pe timp de furtună. Sărbătoarea Învierii Domnului este pentru români, ca popor

creştin, piatră de temelie a credinţei.Alături de Hristos şi întru Hristos vom învia pentru o nouă viaţă, mai bună, mai fără păcate. Cinstind simbolurile religioase ale Sfintelor Paşti, ducând mai departe şi transmiţându-le copiilor tradiţiile şi semnificaţiile acestei mari sărbători a creştinătăţii, spovedindu-ne şi împărtăşindu-ne cu trupul şi sângele Mântuitorului şi încurajându-i şi pe copii, de mici, să facă aceste lucruri, vom putea cu adevărat să rostim în Ziua de Paşti "Hristos a înviat!" şi să răspundem cu inima curată „Adevărat a înviat!".

Victoria Națiunilor Unite

elev Caius Sîrbu, cls. a VIII-a B,

În august 1941 s-a constituit Carta Atlanticului, care a fost semnată de Franklin Roosevelt și Winston Churchill la baza militară Argentia. SUA – deși nu intraseră încă în război – se angajau să lupte alături de Anglia împotriva „tiraniei naziste" până la distrugerea acestuia. În septembrie 1941, URSS a aderat la Carta Atlanticului, cartă care prevedea că semnatarii nu-și vor extinde teritoriul și nicio modificare de frontieră nu va avea loc fără acordul celor interesați. La Washington, la 1 ianuarie 1942, 26 de guverne au semnat Declarația Națiunilor Unite, prin care se angajau să-și unească forțele pentru înfrângerea puterilor Axei, să nu semneze pace separată și să acționeze conform principiilor Cartei Atlanticului.

Până în 1942 puterile Axei au obținut multe victorii. Din a doua jumătate a anului 1942 sorții războiului încep să fie favorabili Națiunilor Unite. În vara anului 1942 Germania a început o mare ofensivă cu scopul cuceririi bazinului cerealier și a zăcămintelor de petrol din sudul Caucazului și zona Mării Caspice.

În bătălia pentru Stalingrad începută în septembrie 1942 și prelungită până în februarie 1943 operațiunile militare s-au desfășurat în oraș, care a fost efectiv distrus. Forțele germane au fost nimicite și armatele sovietice au împins frontul spre apus câteva sute de kilometri. Mitul invincibilității armatei germane a fost distrus, ofensivei germane i s-a pus capăt, iar Armata Roșie a câștigat o mare popularitate. În Pacific americanii obțin o strălucită victorie la Midway în iunie 1942 împotriva Japoniei. Ofensiva japoneză este stopată americanii cucerind apoi principalele insule din Pacific. La sfârșitul anului 1942, o mare acțiune ofensivă a armatei britanice și debarcarea forțelor militare anglo-americane în Africa de Nord (operațiunea Torța – Maroc și Algeria) au dus la anihilarea armatelor germane și italiene. Generalul Erwin Rommel, „vulpea deșertului" este înfrânt la El Alamein. În iulie 1943 aliații debarcă în Sicilia și Italia (operațiunile Voinicul și Avalanșa), Benito Mussolini este înlăturat de la putere, iar țara întoarce armele împotriva Germaniei, inițiativa trecând și aici de partea aliaților.

Pe frontul de răsărit, în vara anului 1943 s-a desfășurat cea mai mare bătălie de

blindate din istorie, la Kursk. Armata germană este înfrântă și inițiativa strategică pe acest front a fost preluată de sovietici. Până la sfârșitul anului 1943, linia frontului, de la Oceanul Înghețat până la Marea Neagră, s-a deplasat de la est la vest, cu mai multe sute de kilometri, reușindu-se eliberarea unui vast teritoriu și a orașului Kiev. Astfel, mitul invincibilității armatei germane pe timp de vară a fost spulberat.

În anul 1943 alianța dintre Anglia, SUA și URSS s-a întărit, ca urmare a marilor succese militare și a contactelor directe. La Casablanca, în ianuarie 1943, se inițiază colaborarea celor trei puteri antifasciste. Aici nu participă decât Franklin Roosevelt și Winston Churchill. Ei stabilesc strategia războiului în Europa și Africa și capitularea necondiționată a puterilor fasciste. În octombrie a avut loc Conferința miniștrilor de externe de la Moscova, iar în noiembrie a avut loc la Teheran prima întâlnire a celor„trei mari”: Winston Churchill, Franklin Roosevelt și Iosif Stalin. Aici s-au stabilit măsuri capitale privind continuarea războiului, eliberarea Europei, debarcarea pe coastele Franței, organizarea viitoare a Națiunilor Unite, în care SUA, URSS și China să aibă un rol preponderent.

La începutul anului 1944 contraofensiva sovietică de proporții a dus la eliberarea URSS și pătrunderea pe teritoriul țărilor vecine: Finlanda, Polonia și România.

Marea debarcare aliată și deschiderea celui de-al doilea front în Europa Occidentală s-au desfășurat la 6 iunie 1944, în Normandia, pe coastele Franței. Afost o uriașă desfășurare de forțe navale și aeriene. George Blond afirma despre debarcarea în Normandia: „În timp ce forțele invaziei traversau Canalul Mânecii, o impresie de ireal învăluia totul. Convoaiele se înșirau la nesfârșit pe marea cenușie, agitată, sub bolta unui cer fumuriu-crepuscular, încesat de avioane. Șiragurile acestea de nave acopereau marea de la o zare la alta, de la un an la altul – ele și turmele lor însoțitoare, baloanele argintii. Uluitor. Deasupra armadei, migrația escadrelor aeriene al căror freamăt nu mai înceta”.

La 23 august 1944 România a rupt relațiile diplomatice cu Germania și a încheiat armistițiul cu Națiunile Unite. Astfel, Germania este lipsită de petrolul românesc atât de necesar, iar Armata Roșie capătă posibilitatea înaintării rapide spre vest. Rezistența germană în sud-estul Europei s-a prăbușit, acțiunea românească ducând la scurtarea războiului.

În vest forțele aliate eliberează Franța, Belgia, Olanda, Luxemburg. La începutul anului 1945, forțele aliate anglo-americane și sovietice au pătruns în Germania, venind din vest și din est.

Între 4-11 februarie 1945 s-a desfășurat Conferința de la Ialta, în Crimeea, cu participarea celor „trei mari”. S-au discutat chestiuni privind sfârșitul războiului și împărțirea Germaniei, problemele legate de Carta și crearea ONU, încheierea războiului cu Japonia pentru care Stalin a angajat participarea URSS. A fost adoptată „Declarația asupra Europei eliberate”. Ialta a fost o stare de spirit și nu un acord în privința împărțirii lumii.

Concepția lui Stalin era rezumată astfel: „cel care ocupă un teritoriu își impune în cadrul acestuia propriul sistem social”.

La 25 aprilie 1945 a avut loc joncțiunea între trupele americane și cele sovietice în dreptul localității Torgau, pe Elba. La 30 aprilie 1945 Adolf Hitler s-a sinucis, armatele sovietice fiind la periferiile Berlinului. La 9 mai 1945 Berlinul fiind cucerit, Germania a semnat capitularea necondiționată și războiul s-a încheiat în Europa.

Printre anotimpuri

A fost odată o frunză....

Eleva Ramira Motorgeanu,
Cls. a V-a A

Când zilele calde de vară s-au dus, a sosit toamna cu ploi şi vânt. Zâna Toamnă a pictat frunzele în roşu, maro sau galben.

Bunicul mi-a spus că în curând vântul rece va goni frunzele copacilor care vor forma un frumos covor multicolor.

- Bunicule, când vei aduna frunzele din grădină, te voi ajuta şi eu.
- Mulţumesc, draga mea! Voi avea nevoie de ajutor pentru că este mult de lucru.

Într-o zi, când îl ajutam pe bunicul la greblatul frunzelor am auzit o frunză din vârful unui copac cum încerca cu ultimele puteri să rămână prinsă de ramură. Speriată de adierea vântului, ea zise:

- Este cineva pe aici?

Până să-i răspund, am auzit o voce ciudată.

- Desigur.
- Cine eşti ?
- Sunt Zâna Toamnă!
- Toamnă, de ce sufli cu atâta putere vânt rece? Nu ai milă de noi, frunzele?
- Ba da şi tocmai tu m-ai putea ajuta să umplu de culoare galbenă, covorul ruginiu cusut de surorile tale.

- Să mă desprind din copac?
- Pentru că eşti uscată şi îngălbenită nu mai ai ce face în copac. Desprinde-te de creangă şi aşa vei putea fi împreună cu celelalte frunze.
- M-ai convins. Uite, chiar acum, îmi iau rămas bun de la copacul care mi-a fost casă în ultimele luni şi în curând voi fi lângă surorile mele.
- Mergi sănătoasă, frunzuliţă dragă!
- Rămas bun, toamnă!

Am urmărit paşii de dans, parcă, pe care frunza îi făcea spre pământ, dar nu am lăsat-o să cadă, ci am prins-o în palmă. Ca să nu-i fie urât am mai cules câteva frunze aduse de vânt, am mers în casă şi am realizat un covor minunat de frunze. În fiecare zi privesc covorul şi-mi dau seama că dacă nu-l ajutam pe bunicul, nu cunoşteam povestea frunzei.

Drum bun, dragă rândunică!

Eleva Ilinca Gurgu,
cls. a VI-a B

Este o frumoasă zi de toamnă. Rândunelele se pregătesc de călătorie, iar eu sunt tare tristă de plecarea lor.

Timidă, eu am întrebat-o:

- Pleci ,draga mea rândunică?
- Da, Ilinca, plec pentru că zilele s-au micşorat, nopţile s-au mărit şi timpul s-a răcit. Puişorii mei au crescut, au învăţat să zboare şi sunt nerăbdători să ajungă în ţările calde, să vadă de sus lumea, să se privească în oglinda mărilor sau oceanelor.
- Oare puişorii vor dori să se întoarcă sub streaşina casei mele?
- Vor veni să-şi construiască alte cuiburi, să-şi crească puişorii...
- Dacă spui tu...
- Nu mai fi supărată, dragă Ilinca, îţi promit că la primăvară venim înapoi.
- Drum bun, rândunică! Fii liniştită că-ţi vei găsi cuibul! Voi avea grijă de el şi de păsărelele care rămân la noi în ţară!
-Te lăsăm cu bine, ne aşteaptă o călătorie lungă!

Zicând acestea stolul păsărilor şi-a luat zborul, iar eu am rămas puţin pe gânduri până cînd o vrăbiuţă care trecea în zbor parcă mi-ar fi spus:

-Vei avea grijă de mine la iarnă, nu-i aşa! Am dat din cap şi m-am înveselit! Aveam o nouă prietenă care să ciripească pe lângă casă în semn de mulţumire pentru grijă.

Povestea unui om de...zăpadă

Eleva Miruna Niculescu,
cls. a VII-a A

Iarna, crăiasa de argint și-a ocupat tronul anotimpului său, iar pentru a-și anunța prezența și-a scuturat mantia albă pretutindeni. Fulgi de nea parcă fermecați inundă pământul. Printre fulgii gingași de zăpadă care coboară spre covorul alb de nea , se aud glasuri vesele de copii zbenguindu-se bucuroși de venirea iernii. Pașii lor micuți și hotărâți lasă urme adânci în stratul pufos de zăpadă. Semnele din omăt sunt acoperite în scurt timp de alți fulgi de zăpadă, care continuă să cadă fără încetare. Au apărut și primele săniuțe.

Pe sănii, gros îmbrăcați și roșii în obraji, copiii întâmpină cu îndârjire frigul de afară și ninsoarea abundentă. Urmele lăsate în zăpadă de sănii se pierd în zare, iar la scurt timp, pe aceleași urme, alte sănii cu copii la fel de veseli își fac apariția.

Câțiva băieți rostogolesc bulgări din ce mai mari de zăpadă. După ce bulgării au ajuns la mărimea dorită, băieții pun sferele albe și reci unele peste altele. Astfel, omul de zăpadă începe să prindă contur. În scurt timp sunt aduse și celelalte componente pentru a încropi un om de zăpadă adevărat: un morcov, o mătură, niște cărbuni, o oală și un fular. De la depărtare omul de zăpadă tocmai plăsmuit apare impunător. Lui îi place atmosfera de congelator de afară. Simte că trăiește, iar ochii lipsiți de culoare îi râd de bucurie. Ninge cu fulgi mari care-l acoperă din cap până-n picioare făcându-l să se simtă și mai bine. Hainele sale albe sclipesc în razele palide ale soarelui.

Așezat în mijlocul zăpezii privește fix în zarea albă și se bucură de zăpada care cade mereu. El se bucură mai ales de veselia copiilor. Acesta este omul de zăpadă, alcătuire încântătoare din mândra nea albă și frigul dur și nemilos al iernii. Omul de zăpadă înveselește peisajul rece și alb prin propria prezență.

Existența lui este efemeră și el se bucură de fiecare moment de frig și de fiecare fulg de nea, care cade din cerul încărcat de nori. Cât timp e frig și ninge, omul de zăpadă are hrană pentru a-și întreține corpul sensibil la orice adiere de căldură. De toate acestea se îngrijește...Iarna, Crăiasa de argint.

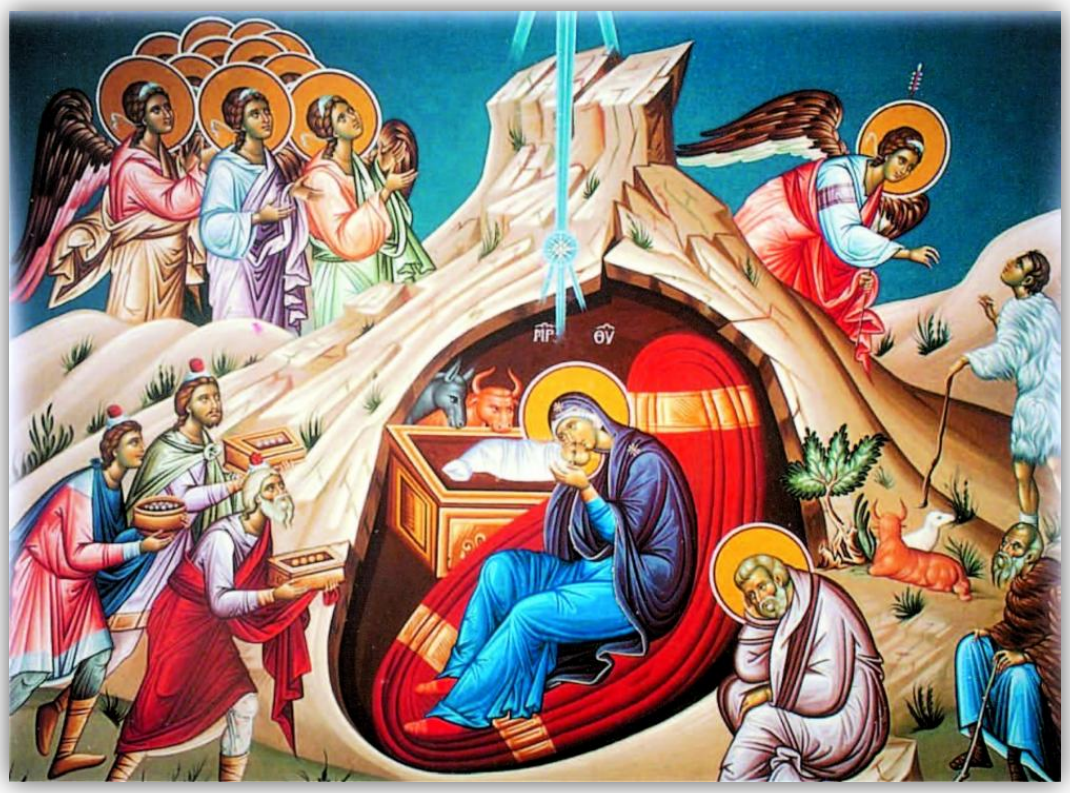
Tradiţii şi obiceiuri de iarnă

Eleva Mirabela Vulsănescu, cls. a VIII-a C

Pentru noi toţi, iarna este nu numai anotimpul zăpezii şi al frigului, ci şi acela al bucuriilor prilejuite de atâtea datini şi obiceiuri legate de sărbătoarea Naşterii Domnului.

Obiceiurile legate de sărbători fac parte din cultura tradiţională a neamului nostru. Este o mare bucurie că încă se mai păstrează în unele zone ale ţării aceste datini care ne ajută să înţelegem sărbătoarea respectivă. Păstrarea acestor datini este o mărturie vie a faptului că avem o conştiinţă a neamului din care facem parte.

Obiceiurile ţin de conştiinţa poporului român pentru că exprimă înţelepciunea populară a acestui neam, sunt esenţe ale bogăţiei noastre spirituale. Cele mai răspândite şi mai fastuoase s-au dovedit a fi cele legate de Crăciun şi de sărbătorirea Anului Nou. Repertoriul tradiţional al obiceiurilor şi tradiţiilor româneşti cuprinde pe lângă colindele propriu-zise - cântece de stea, vifleemul, pluguşorul, sorcova, vasilca, jocuri cu măşti (ţurca, cerbul, brezaia), teatrul popular, dansuri (căluţii, căluşerii) - şi o seamă de datini, practici, superstiţii, ziceri, sfaturi cu originea în credinţe şi mituri străvechi sau creştine.

~~~~Icoana Naşterii Domnului~~~~

Se spune că în seara de Ajun se deschid cerurile şi cei evlavioşi pot auzi glasurile îngerilor.

Sărbătorile de iarnă la români încep odată cu Postul Crăciunului şi ţin până la Sfântul Ioan. Este o perioadă bogată în obiceiuri, diferite de la o zonă la alta, având în centru marile sărbători creştine prăznuite în această perioadă. Reperele mai importante sunt: Postul Crăciunului, Crăciunul, Anul Nou, Boboteaza şi Sfântul Ioan. În funcţie de acestea, grupele de tradiţii şi obiceiuri diferă.

Sărbătorile şi obiceiurile populare, grupate în preajma solistiţiului de iarnă, poartă numele generic de sărbători de iarnă. Perioada este deschisă şi închisă de sărbători prefaţate de ajunuri, atât Crăciunul, cât şi Boboteaza, şi intersectate la mijloc de noaptea Anului Nou. Principalele sărbători ale ciclului de iarnă - Crăciunul, Anul Nou, Boboteaza - au funcţionat de-a lungul vremii ca momente independente de înnoire a timpului şi de început de an.

Un obicei foarte cunoscut este „tăierea porcului”. În unele zone ale ţării, porcul se taie de Ignat, adică în 20 decembrie. Se zice că porcul care n-a fost tăiat în această zi nu se mai îngraşă, căci şi-a văzut cuţitul. Sângele scurs din porc după ce a fost înjunghiat se pune la uscat, apoi se macină şi se afumă cu el, peste an, copiii ca să le treacă de guturai, de spaimă şi de alte boli.

Ignatul este divinitatea solară care a preluat numele şi data de celebrare a Sf. Ignatie Teofanul (20 decembrie) din calendarul ortodox, sinonim cu Ignatul Porcilor - în zorii zilei de Ignat se taie porcul de Crăciun - şi cu Inatoarea. Potrivit calendarului popular, Inatoarea, reprezentare mitică a panteonului românesc, pedepseşte femeile care sunt surprinse lucrând (torc sau ţes) în ziua de Ignat. Animalul sacrificat în această zi este substitut al zeului care moare şi renaşte, împreună cu timpul, la solstiţiul de iarnă. În antichitate, porcul a fost simbol al vegetaţiei, primavara, apoi sacrificiul lui s-a transferat în iarnă.

În acea zi se pregătesc bucatele tradiţionale pentru Crăciun: cârnaţi, caltaboşi, jumări, sângerete, slănină sau suncă, etc. Tot atunci se toacă şi carnea pentru sarmale, iar pulpele se tranşează pentru friptură. Unele dintre preparate se pun la afumat (cârnaţii, slănina, pieptul ardelenesc, etc.). Imediat după sacrificare, gospodarul face ,,pomana porcului”: oferă celor

care l-au ajutat la tăiat (uneori şi vecinilor) şorici, carne proaspăt prajită şi un pahar de vin (sau ţuică fiartă în anumite zone). În puţinele zile rămase până la Crăciun, gospodinele fac piftie (răcitură), sarmale, cozonaci cu nucă, mac şi rahat (sau brânză şi stafide), plăcintă şi prăjituri diverse. În acelaşi timp, începe curăţenia în casă şi în curte, împodobirea locuinţei şi pregătirea hainelor pentru Sărbători.

Odată finalizate toate pregătirile, gospodinele pun din fiecare fel de mâncare câte ceva într-un coş de nuiele şi o sticlă cu vin şi duc acest coş la biserică, în seara de ajun, pentru sfinţire.

Un obicei foarte cunoscut este împodobirea pomului de Crăciun, a bradului. Bradul care este veşnic verde simbolizează viaţa, făcându-se astfel analogie cu viaţa care intră în lume o dată cu Naşterea Fiului lui Dumnezeu, căci Cel Ce este Viaţa Se naşte pentru ca noi să dobândim viaţa veşnică. Datina împodobirii bradului de Crăciun pare a fi de obârşie germană, aşa cum este şi cântecul ,,O, brad frumos!". În Germania, această sărbătoare este cunoscută sub numele de Cristbaum. Pomul de Crăciun este un brad împodobit, substitut al zeului adorat în ipostaza fitoformă, care moare şi renaşte la sfârşit de an, în preajma solstiţiului de iarnă, sinonim cu Butucul de Crăciun. Împodobirea bradului şi aşteptarea de către copii a ,,Moşului", numit, în sud-estul Europei, Crăciun, care vine cu daruri multe, este un obicei occidental care a pătruns de la oraş la sat, începând din a doua jumătate a secolului al XIX-lea.

Pomul de Crăciun s-a suprapus peste un mai vechi obicei al incinerării Butucului (zeul mort) în noaptea de Crăciun, simbolizând moartea şi renaşterea divinităţii şi a anului la solistiţiul de iarnă. Obiceiul a fost atestat la români încă din evul mediu.

Obiceiuri de iarnă la gorjeni

Eleva Sorana Niamțu,
cls. a VIII-a C

Dictate de trăirea oamenilor în sensul apariției și păstrării lor obiceiurile, datinile și tradițiile au făcut parte dintotdeauna din viața gorjenilor. Sărbătorile de iarnă sunt începute în ziua de Ajun, adică 24 decembrie de obiceiul umblatului în Colindeți (Pițărăi). Colindatul în pițărăi a fost inițial un obicei care a implicat și uratul, așa cum ne spun mărturiile timpului.

Pițărăiii porneau după tradiție dintr-un capăt al satului. Curat îmbrăcați, cu săcuie (straițe) traiste după gât iar în mână cu colinde, sub comanda vătafilor (băieți în jur de 20 de ani) colindeții umblau din poartă în poartă, primind de la stăpânii gospodăriilor: colaci, nuci, mere, pere, dulciuri.

Colinda (bățul) era confecționată dintr-o nuia de alun de grosimea unui ciomag (boată) tăiată cu câteva zile înaintea sărbătorii. Această nuia era brăzdată cu motive spirale albe-negre, prin decojire și ardere (afumare).

În unele sate pițărăiii umblau în noaptea spre 24 decembrie, iar în altele în dimineața zilei de 24 decembrie, după slujba preotului, plecarea fiind încunoștiițată comunității prin tragerea clopotului. În unele sate, ca să-i anunțe pe gospodari de apropierea cetei de colindeți, se striga în cor: ,,Hai cu pițărăi" sau onomatopeic: "U, u, u! Hă, hă, hă!".

La Aninoasa vătaful vrăjea sau jeruia cu colinda (bățul) vatra focului urând stăpânilor casei sănătate și belșug: ,,Bună ziua lui Ajun,/ Dar mai bună a lui Crăciun,/ Oamenii sănătoși,/ Porcii unsuroși,/ Vacile lăptoase,/ Oile lânoase".

În zona Padeș-Cloșani colindeții care intrau în casă răscoleau focul din vatră cu colinda, adresând apoi urări gospodarilor: ,,Ce-i în casă să trăiască,/ Ce-i afară să izvorască,/ Oile lânoase,/ Vacile lăptoase,/ Caii-ncurători,/ Porcii unsuroși,/ Să-i mâncați sănătoși!". Vătaful

primea „Colacul lui Dumnezeu”, iar piţărăiii primeau colăcei. Gospodina arunca peste ceata colindătorilor boabe de porumb, grâu, fasole, dovleac, cânepă în speranţa unui rod bogat în anul ce va urma.

La Novaci colindatul pornea de la cel mai gospodar om din sat. Vătafii primeau un colac mare, iar colindeţii primeau colăcei, fructe, dulciuri. Fiind frig afară, colindătorii erau încălziţi cu câte o ţuică fiartă.

La Glogava aprinderea focurilor în vatră sau la hotarul satului intra în atribuţia colindeţilor, care plecau la colindat pe la apusul soarelui cu torţe din crengi de cireş.

La Runcu, după ce obligatoriu vătaful era acela care ura la prima casă, el lua boabe de grâu, porumb, fasole zicea „Amin” şi le arunca peste casă, invocând pentru gospodari: „Grâul cât casa,/ Pâinea cât masa!”. La Săuleşti copiii strigau la poarta celor de la care primeau: „De aici plecăm,/ Pe Dumnezeu lăsăm!”, iar la poarta acelora care nu le dădeau: „De aici plecăm,/ Pe Dracu lăsăm!”.

La Vădeni ajungând la poarta casei, vătaful întreba ceata: „Ce-i aici copii?”, iar răspunsul era: „Dumnezeu”. Vătaful punea colinda deasupra porţii deschise, iar pe sub ea intrau în curte toţi piţărăiii, primindu-şi de la gospodar darurile constând din fructe, colăcei şi dulciuri. La Bumbeşti-Jiu vătafii cântau în piţărăi texte legate de naşterea Domnului Iisus Hristos.

La Stâncesti, ca de altfel şi în alte localităţi ale judeţului, ceata de colindători era însoţită de muzicanţi. Specific locului era faptul că întocmai ca la nuntă şi la piţărăi vătaful purta un steag făcut din ştergare şi batiste, având în vârf un clopoţel. Steagul era jucat în curtea fiecărui gospodar. Când vătaful apleca steagul, lăutarii tăceau şi ceata pornea mai departe.

La Baia de Fier câte doi vătafi din ceata piţărăilor intrau în curtea gospodarului pentru a da în grindă. Pe o masă ei găseau pe un colac mare o lingură de lemn plină cu grâu. Unul din vătafi lua în mână lingura cu grâu, rostea o urare de belşug, sănătate şi la mulţi ani membrilor familiei colindate, apoi arunca grâul în tavanul casei. Obiceiul, neîntâlnit în alte sate, este o variantă a aruncării boabelor peste casă de către vătaful cetei.

În unele sate din partea sud-estică a judeţului , în zona Căpreni-Cruşeţ nu se umbla în piţărăi şi nu se umblă nici astăzi.

La Călesti-Stănesti vătafii colindătorilor se numeau căpitani. Ei intrau în curtea caselor şi loveau cu colindele în streaşină urând: „Bună-i ziua lui Ajun,/ Dar mai bună-i a lui Crăciun,/ Stogul cât casa,/ Putina cât masa,/ Mănuşile cât mătuşile,/ Fuioarele cât răşchitoarele,/ Ce-i în casă să trăiască,/ Ce-i afară să izvorască,/ La anul şi la mulţi ani!”. În timpul urării gazda venea cu o farfurie plină cu grâu, secară, porumb, fasole, din care căpitanii luau şi aruncau pe casă, urând de belşug.

Cu Steaua umblau în noaptea ajunului Crăciunului, adesea până la Anul Nou, câte patru băieţi. Numele obiceiului este dat de steaua cu care aceştia umblau şi urau.

Steaua avea 12 cornuri, ceea ce simboliza cele 12 luni ale anului, cu smocuri din fâşii de hârtie colorată aşezate pe un cadru circular confecţionat de obicei din obod de sită, învelit ca şi cornurile în hârtie albă pictată. Ea se învârteşte în jurul unui ax de către copilul care o ţine în timpul cântatului. Sosirea stelarilor se anunţa prin cântec: „Seara de astă-seară,/ Este-o seară mare;/ Seara lui Ajun,/ Nea...(numele gazdei), ne primiţi cu Steaua?”. Dacă sunt primiţi, înainte de a intra în casă, se aprinde lumânarea care este aşezată pe axul în jurul căruia se roteşte steaua. Fiind numai patru, fiecare strofă a stelei se fragmentează în două şi se cântă în câte doi. Cântarea se încheia de obicei cu cântecul: „Anul ferice de bucurie,/ Să vă dea Domnul tot ce doriţi,/ Vă

lăsăm cu bine, fiți fericiți,/ S-aveți zile senine să ne mai primiți,/ Să trăiți, să trăiți, să ne mai primiți,/ La anul și la mulți ani!". Cântecele de stea se termină cu proorocirea următoare: „Ascultați dumneavoastră oameni cinstiți, la cinstita stea, propovăduitoare. Au sărit trei crai filozofi, pe lună purtând, pe raze umblând în Vicleim intrând; iar acolo cum au ajuns, au găsit un prunc, înfășat și în iesle culcat; Lui I s-au închinat ca la un mare împărat, aducându-I daruri: aur, smirnă și tămâie. Tuturor cu bucurie și la dumneavoastră fie. La mulți ani să trăiți!".

Tot în ajunul Crăciunului se mergea și cu Vicleiul, un obicei poate tot atât de vechi ca și mersul cu Steaua.

Vicleiul propriu-zis era un teatru de păpuși în miniatură, de forma unui paralelipiped cu dimensiunile de 80-100/25-30 cm la bază și 30-40 cm înălțime, cu o scenă pe care se jucau păpușile și o vitrină prin care se putea viziona jocul. Avea aspect castelan pentru că acoperișul era confecționat din mai multe turle. Totul era îmbrăcat în hârtie pictată cu scene care redau ritualul nașterii Lui Iisus Hristos. Vârful turlelor se termina cu smocuri multicolore. Echipajul era format din șase persoane: patru cântăreți vocali care se rânduiau câte doi la ținutul Vilceiului, un păpușar și un fluieraș (băiețandri, oameni însurați și chiar bătrâni). Cei cu Vicleiul își anunțau sosirea cântând: „Din orașul Vicleim,/ Ieșiți boieri, să-l privim,/ Ne primiți cu Vicleiul?". Stăpânul casei ieșea și-i primea.

Pe un fundal coral în care erau cântate nașterea divinizată și moartea, păpușarul intra în acțiune punând în scenă diferite aspecte din viață, pline de satiră și umor, cu ajutorul păpușilor create pe plan local: Scorpionul, Cocoșul și Vulpea, Vânătorul, Ogarul și Iepurele, Oierul, Lupul și Oaia, Turcul, Groparii și Popa, Văduva, Chioara și Golea. Păpușile erau îmbrăcate în costume naționale.

La Aninioasa cântecele Vicleiului sunt aproape acelea de la Stea, cu diferența că cele de la Viclei se cântă pe un ton mai tărăgănat.

La Slobozia între Crăciun și Bobotează se umbla cu Brezaia. Vătaful îmbrăcat în basmale și trențe, cu clopoței la picioare, cânta din fluier și juca Brezaia, care purta traista cu cenușă, ca să arunce după oamenii ce nu o cinsteau.

Plugușorul este un obicei cu caracter agrar, având originea în Saturnaliile romane. În unele localități din Gorj, în după-amiaza ultimei zile a anului, în altele în dimineața de Sfântul Vasile, oamenii, dar în special copiii umblau cândva cu un plug (de unde și diminutivul de plugușor), frumos ornat și recitau o urare cuprinzând aspectele esențiale ale muncii în agricultură: aratul, semănatul, seceratul, treieratul, măcinatul, coacerea pâinii, iar la încheiere, urarea de sănătate, de bine și un an fericit. Textul era diferit de la o zonă la alta, de la un sat la altul (mai lung sau mai scurt).

La Bâlta plugușorul se și cântă, se și recită. Pocnitul din bice, clinchetul clopoțelului, bătutul tobei aveau menirea îndepărtării spiritelor rele. Buhaiul imita mugetele boilor care trăgeau plugul, ce lăsa brazdă adâncă de belșug.

La Budieni, dar și în alte localități, flăcăii care urau, mai completau textul tradițional cu strigături potrivite pentru fiecare casă, după cum era de frumoasă sau urâtă fata, de harnic ori de leneș gospodarul. Nimeni nu se supăra, adevărata satiră având tentă hazlie. Cei care urau cu plugușorul erau răsplătiți cu colaci, băutură, de-ale porcului, iar mai recent cu bani.

Tot bani primesc și copiii (semnul purității) care merg cu Sorcova în prima zi a anului. Ei urează la mulți ani, viață lungă („Să trăiți,/ Să-mbătrâniți"), sănătate („Tare ca piatra,/ Iute ca săgeata,/ Tare ca fierul,/ Iute ca oțelul"), spornicie („Câte cuie sunt pe casă,/ Atâția galbeni pe masă").

Cândva și în Gorj copiii sorcoveau cu un mănunchi de rămurele de pomi fructiferi ori de trandafir, puse la înmugurit în seara de Sfântul Andrei. Era în prima zi a anului un semn al vegetației reînviate, iar prin analogie se face și urarea: „Să trăiți,/ Să înfloriți./ Ca un măr,/ Ca

un păr,/ Ca un fir de trandafir”. Acum Sorcova este confecționată din flori artificiale și hârtie colorată. Ea este păstrată la loc de cinste până anul care vine.

La Lelești, în noaptea de Anul Nou se ura cu Vasilca. Urătorii, în număr de 5-6 umblau cu o păpușă mare, frumos îmbrăcată, numită Vasilca (după sărbătoarea Sfâtului Vasile care era așteptată). La fereastra gazdei textul de urare de bine pentru anul care urma, era însoțit de cântecul instrumentiștilor și de jucarea Vasilcăi. Gazda invita pe urători în casă unde se înalța un nou cântec de urare, apoi cei cu Vasilca erau cinstiți cu băutură și răsplătiți cu sume simbolice de bani în credința că „dacă dai, vei cîștiga cu prisos”.

Sărbătorile de iarnă, ținute între ajunul Crăciunului și Sfântul Ion, sunt manifestări tradiționale de trăire prin datini și obiceiuri. Chiar dacă în conținutul și în desfășurarea lor se constată o diversitate, obiceiurile și datinile de iarnă din Gorj, au impus un numitor comun al desfășurării, urarea, mereu de sponicie, sănătate și la mulți ani. Nota de sărbătoare a trăirii, la înnoirea anuală a timpului, este un argument pentru izbânda finală, motivată de începutul optimist.

A sosit Primăvara!

Elevul David Firiza,
cls. a V-a C

După o lungă perioadă de hibernare, natura renaște. Oceanul de ninsoare s-a topit. Primăvara înveselește pământul cu o haină multicoloră: ghioceii gingași au scos capul de sub zăpadă, viorelele și narcisele îmbie privirile, dând o nouă speranță în sufletele noastre.

Codrul este animat de păsările călătoare care s-au întors în frumoasa noastră țară. Cântăreții pădurii se întrec în triluri vestind venirea primăverii.

În acest anotimp am sărbătorit ziua celei mai dragi ființe: mama. Ea ne-adat viață, ne veghează la căpătâi când suntem bolnavi, ne învață numai lucruri bune, este îngerul nostru păzitor.

Figura blândă a mamei ne alină suferința și ne dă mai multă încredere în noi. Mama ne este mereu alături, iar vorbele sale dojenitoare ne conduc pe calea cea dreaptă.

Să oferim mamelor noastre câte un ghiocel în semn că a venit primăvara!

Dezlănţuirea unui peisaj diafan

Eleva Mirabela Vulsănescu,
cls. a VIII-a C

Primăvară. Un vânt fugar își fâlfâie aripile străvezii printre crengi, furând un tandru sărut mugurilor. Pe creasta verzuie a munţilor parcă stă agăţat un fir de mărţişor. Copacii zâmbesc înfloriţi ca nişte copii cu obrajii clăbuciţi de săpun. Simfonia naturii se îmbină cu fanfara ritmică a codrului, formând o orchestraţie demiurgică care deschide lacătul oricărui suflet ferecat.

Dansul frivol al frunzelor acaparează fiecare privire. Apa cristalină a izvorului eclipsează oglinda inimii vrăjite de grandoarea peisajului. Soarele se agaţă de mătasea văzduhului şi parcă simt

cum îşi picură argintul printre genele mele.

Discul de aur incandescent luminează fiecare petic de viaţa cu aura sa gingaşă ca sufletul care iubeşte. O căprioară dezmierdată aleargă cu graţie lângă poalele munţilor aţipiţi de soarele divinităţii. Bolta cerească reînvie într-un albastru metalic. Un stol de fluturi mulţi color dansează valsul lebedelor ameţind peisajul real, teluric, intr-unul celest, inefabil.

Cântul naturii parfumează sufletul cu mirosul bucuriei de a trăi. Totul se metamorfozează intr-o floare suavă care ascunde în adâncul ei tainele eternităţii, care se măsoară în amintiri. În aerul proaspăt si mlădios ca vocea uni mame, pluteşte o stare de beatitudine care şopteşte lin secretul reînvierii. Din depărtare se aude un foşnet lin ca al unei rochii de mireasă. O salcie bătrână îşi clatină ramurile in bătaia ritmica

a vântului şi se destramă in versuri, asemenea unei poezii. Păsărelele îşi cântă doinele către împărăţia cereasca zburând în adâncul ei.

Natura valsează, totul visează, parcă simt sărutul suav al unei zile diafane de primăvară.

Ghiocelul...vestitorul Primăverii

Eleva Daria Iacobescu,
Cls. a VIa B

Întreaga natură se trezise din somnul lung al Iernii și se pregătea să întâmpine Primăvara. După ce puzderia de muguri, flori, insecte și animale s-a dezmeticit din amorțeală, fiecare și-a aranjat ținuta de gală, ca pentru o mare sărbătoare.

Ghiocel era cel care trebuia să dea primul semnalul, pentru ca petrecerea să înceapă, dar el continua să doarmă în culcușul său, sforăind ușurel și ignorând agitația din jur. Prima care a venit să-l trezească a fost prietena lui, Brânduşa. După ce a încercat să-l trezească, dar nereușind a alertat toată lumea: Buburuza, Zambila, Mugurele de Brad și pe Fir de Iarbă. Toate plantele, păsările și animalele s-au adunat în lăcașul lui Ghiocel, încercând să-l convingă că e timpul să renunțe la somn. Cu mic, cu mare s-au adunat la sfat. Erau cu toții plictisiți de toanele lui Ghiocel.

Mugurele de Brad propune să înceapă serbarea fără el. Dar, o să-nceapă primăvara fără el. El este doar... vestitorul primăverii! Primăvara n-o să vină dacă nu are cine s-o vestească!

Și așa se și întâmplă. Iarna, fericită că surata ei se cam codea să apară, își intră din nou în drepturi și-l trimise pe Pui de Ger, care-și făcu conștiincios datoria și, cu un singur suflu îngheță din nou Natura. Bietele flori, mugurii copacilor și insectele tremurau jalnic, așteptându-și sfârșitul. Abia atunci s-a trezit și Ghiocel din somn. El și-a dat seama că încă nu era prea târziu să-și salveze prietenii. Așa că și-a îmbrăcat hăinuța albă și frecându-se la ochi ca să-și alunge somnul, își scoase căpșorul în lume.

Primăvara, care pândea cu nerăbdare apariția lui Ghiocel, i-a spus suratei sale celei reci că e timpul să plece. Iarna a înghițit în sec și și–a luat tălpășița. Prietenii lui Ghiocel, pe jumătate degerați de frig, dar totuși veseli, nu știau dacă să-l certe sau să-i mulțumească. În sfârșit, Primăvara venise

Iubirea mai presus de orice, în toate anotimpurile

Eleva Sorana Niamțu,
cls.a VIII-a C

Violența nu ține de muzica pe care o asculți, de felul cum arăți sau cum te îmbraci, ci de firea pe care fiecare om o are. Pentru a evita violența după părearea mea trebuie să încercăm să fim cât mai toleranți. Toleranța înseamnă pentru mine cunoașterea, recunoașterea, acceptarea modului de a fi diferit al persoanelor, posibilitatea de a alege și de a nu interzice, de a nu împiedica sau interveni în comportamentul unei persoane chiar dacă dezaprobăm acea purtare și avem și cunoașterea și puterea de a o interzice sau de a o împiedica. Până acum despre copii se obișnuia să se vorbească cu laude, cu căldură, să li se elogieze frumusețea și inocența, dar acum, tot mai mult, din păcate se vorbește despre copii care fură, despre cei care abandonează școala sau despre cei care au ajuns să-și bată părinții.

Eu cred că un copil nu se naște rău. Eu cred că ceea ce devine el la un moment dat este rezultatul mediului familiar și social în care trăiește, al modului în care a fost iubit sau a fost lăsat să iubească. Spun asta pentru că eu consider tot ce se întâmplă în jurul copiilor, agresiune, neglijență, lipsă de iubire și încredere îi fac să simtă că au pierdut cel mai important lucru pentru ei, adică afecțiunea și iubirea părinților.

Eu cred că totul pornește de la părinți, cred asta, pentru că lipsa de înțelegere a părinților poate face ca iubirea să se transforme în ură și atunci fiind considerat de cei din jur că nu este în stare de orice, atunci cu siguranță va face lucruri rele tocmai pentru a demonstra asta. Viața este frumoasă, dar uneori este imprevizibilă. În fața oamenilor se ridică tot felul de probleme dificile pe care ei trebuie să le rezolve. Pentru fiecare se aprinde pe cer o stea, iar speranța există în fiecare suflet. Toți, indiferent cum suntem și cum gândim trebuie să înțelegem că numai acceptându-ne unii pe alții, putem spera la un viitor mai bun, la o lume mai dreaptă, la un destin luminos în pace și liniște.

De aceea, eu consider că iubirea este singura soluție de a evita violența.

~Lucrări premiate în cadrul Proiectului Național "Târgul Floriilor", Ediția a III-a, 2017~

O rândunică...

Eleva Andreea Muciuciora,
cls. a VII-a B

Anul s-a împodobit cu o nouă primăvară. Împărăția Zânei zăpezilor a dispărut. S-a sfârșit cu alba, feerica priveliște din atâtea luni.

Primăvara a venit cu șuvoaie de lumină aurie ce sparg norii plumburii și cu miros de pământ umed. De sub zăpada care se mai găsește pe ici-colo un ghiocel gingaș își scoate capul afară pentru a striga bucuria de viață. Seamănă cu un fulg de zăpadă, prins într-un ac de iarbă.

Minunatul anotimp a trezit la viață natura și a adus bucurie în sufletele noastre. Copacii au înmugurit. Păsările călătoare s-au întors din sudul însorit la vechile cuiburi, undeși vor scoate puii.

Mă aflu în grădina bunicilor și admir peisajul minunat al primelor zile de primăvară. Deodată am zărit un stol de rândunele nu prea departe. O rândunică s-a desprins din stol și s-a apropiat de copacul de lângă mine. Am auzit un glas care spunea:

- Bine te-am găsit!

Am crezut că este un vis și nu-mi venea să cred ce se întâmpla, dar glasul a continuat:

- Eu sunt! Mă bucur că m-am întors acasă. Am cuibul aici în grădina bunicilor tăi.
- Tu ești puișorul care anul trecut învăța să zboare?
- Da! M-am întors acum dintr-o lungă și istovitoare călătorie, în țara de care mi-a fost atât de dor.
- Atunci dacă ai venit aș vrea să aflu povestea ta, a păsărilor călătoare. Te rog să-mi spui unde vă duceți voi, când la noi este frig și ce faceți acolo! Atunci rândunica a coborât lângă mine și mi-a povestit:
- În fiecare an, când toamna picură pete ruginii peste pământul acesta, noi ne pregătim de plecare. Trebuie să facem ,,călătoria cea lungă" până în țările calde. În timp ce zburăm, Europa ne apare ca o carte poștală cu fotografii din mai multe țări. Marea este o întindere nesfârșită de apă și câteodată, obosite mai poposim pe câte un vapor să ne mai odihnim. Apoi zburăm din nou. Ajungem în ,,țara piramidelor", pentru că acolo ne petrecem timpul cât aici este iarnă. Dar viața nu-i așa de frumoasă ca aici. Abia așteptăm să ne întoarcem. Să știi că drumul de întoarcere este mai rapid, pentru că ne mistuie dorul de casă. Când ajungem, ne așezăm obosite, dar fericite în cuiburile noastre. Acum știi povestea, nu-i așa?
- Da, desigur și-ți mulțumesc.

Bucuroasă că am stat de vorbă cu o rândunică, am alergat la bunica povestindu-i cele întâmplate.

Franglais

Dans ma ville

Eleva Georgiana Pavel, cls. a V-a ,
Prof.îndrumător Liliana Ciobanu

Dans ma ville, il y a des écoles
Dans les écoles, il y a des classes
Dans les classes, il y a des pupitres
Sur les pupitres, il y a des livres et des trousses
A droite des trousses, il y a des cahiers
Derrière les cahiers, il y a des lettres
Sur les lettres, les noms de mes amis.
Mes amis et moi, nous sommes en cinquième D !

Devant chez moi,

Eleva Alexandra Codiță, cls. a V- a D,
Prof.îndrumător Liliana Ciobanu

Devant chez moi,
Il y a une école.
Dans l'école ,
Il y a des pupitres.
Sur les pupitres,
Il y a un livre.
Dans le livre ,
Il y a des phrases.
Dans les phrases,
Il y a des paroles.
Dans les paroles
Il y a des lettres.

L'avatar francophone

Eleva Groza Irina, cls. a VII- a,

Un jour, un avatar
Reçoit un canular.
Sur le fureteur apparut
Un nuage qui hébergeait
Un émoticône en pirate.
Il parlait à un nomade
Qui télésnobait sans cesse
Et jouait en vitesse
Son jeu favori,
Dix mots de la Francophon

I.N.C.R.E.A.S.E.

Coordonator proiect:
Prof. Mihaela Huică

În perioada 1 iunie 2015-31 mai 2017, Şcoala Gimnazială „Sfântul Nicolae” a derulat proiectul „Internationalization, new concepts and resources to enhance ablities for staff-education” (I.N.C.R.E.A.S.E.). Proiectul a beneficiat de finanţare europeană prin programul Erasmus+, axa K.A.1-Mobilităţi pentru formare profesională în domeniul educaţiei şcolare. În proiect au fost cuprinse 8 cursuri la care au participat un total de 9 cadre didactice titulare ale şcolii. Proiectul I.N.C.R.E.A.S.E. a fost conceput pentru a asigura o bază solidă în managementul instituţional şi în managementul clasei de elevi, pentru a abilita cadrele didactice de a acţiona în cel mai eficient mod posibil în oricare dintre situaţiile cu care Şcoala Gimnazială „Sfântul Nicolae” Tg-Jiu se confruntă. Prin activităţile demonstrative şi de tutorat realizate de către participanţii la mobilităţi s-au atins mai multe obiective: înţelegerea şi aplicarea sistematică a unor modele eficiente de management adaptate situaţiilor concrete: centrat pe elev/centrat pe cadru didactic/centrat pe problemă; abilitatea tuturor cadrelor didactice de la învăţământul primar de a reacţiona creativ, prompt şi eficient în situaţii de învăţare, care pun probleme cu privire la particularităţile de vârstă ale noilor generaţii de elevi care vin la şcoală(grup ţintă: elevi de 5/6-10 ani); participanţii au putut oferi exemple de bună practică materializate prin activităţi şi metode de lucru moderne, eficiente, care au şi vor susţine învăţământul incluziv în şcoală; îmbunătăţirea competenţelor pedagogice ale profesorilor care predau ştiinţe (incluziv matematică) pentru a oferi prin joc şi teatru o apropiere a elevului de disciplinele la care poate întâmpina dificultăţi de învăţare; abilitatea unor profesori în a crea jocuri educaţionale şi de a îndruma elevii în a utiliza cu discernământ mediile online; asigurarea suportului pentru educaţia antreprenorială, în sprijinul profesorilor de gimnaziu, pentru a simula împreună cu elevii activităţi de pregătire pentru viaţa economică: cum să-şi aleagă un job, să simuleze un start-up ş.a.

SĂ ÎNVĂȚĂM DE LA CEI MAI BUNI!

Director adjunct,
Prof. Durbăcea Rodica

Pe parcursul anului trecut am avut ocazia să particip la un curs de formare în cadrul proiectuluui I.N.C.R.E.A.S.E., proiect desfășurat laa nivelul școlii noastre. Cursul ”Best Practices Benchmarking”, s-a desfășurat în perioada 03.04.2016-07.04.2016, în Helsinki, Finlanda. Organizatorul a fost Euneos, furnizor de top în cadrul proiectelor Erasmus +, cursul desfășurându-se pe parcursul a cinci zile în patru școli diferite: Varia Vocational College Auditorium, Vierumaki school, Vantaa Internațional School, Kyrkoby primary school. În aceste școli activitățile au constat în activități de vizitare a spațiului școlar, asistențe la ore și workshop-uri care au avut ca temă principală reformarea învățământului finlandez, începând cu anul școlar următor. Liniile principale ale acestei reforme sunt cele legate de utilizarea mijloacelor de învățământ specifice secolului al XXI, dar și pe activitățile în care elevul este în centru activității școlare. De asemenea în viitoarea reformă curriculum național este un curriculum nucleu în jurul căruia se construiește curriculum local, care nu se bazează pe discipline de studiu ci pe teme de studiu, care au ca scop final pregătirea elevilor pentru viață. Prelegerile care au avut ca temă reforma au fost susținute de directori sau profesori ai școlilor respective. Intervențiile adulților au fost completate de elevii școlilor respective. Iată câteva dintre particularități ale învățământului finlandez,

Caracteristici ale sistemului de învățământ finlandez

- toţi copiii sunt îndreptăţiţi la o educaţie egală, nu trebuie lăsaţi pe dinafară fiindcă au avut un start mai nefericit în viaţă şi nu trebuie etichetaţi
- încredere foarte mare în competenţele profesorilor, sistemul este descentralizat, nu există inspectori şcolari
- testele nu îi ierarhizază pe copii, nu există liste cu note primite la evaluări naţionale, cu admişi şi respinşi, nu există eticheta elevului picat, copilul de nota 2 şi cel de nota 10, şi nu există şcoli slabe şi şcoli pentru elite
- ministrul educației, obligatoriu tehnocrat, nu se schimbă mai devreme de patru ani
- ministru educației nu poate să schimbe ce a făcut predecesorul său, ci să completeze și să continuie proiectul acestuia.

Performanțe ale învățământului finlandez

- 99% din copii îşi finalizează studiile obligatorii, de nouă ani, unde sunt cuprinşi toţi copiii, inclusiv cei cu probleme speciale sau copiii imigranţilor.
- 86% dintre tineri îşi finalizează studiile secundare superioare (clasele a XI-a şi a XII-a, ultimii doi ani de liceu, care la noi nu sunt obligatorii)
- 40% dintre tineri finalizează studiile superioare până la vârsta de 30 de ani.
- elevii finlandezi au cele mai bune rezultate din lume la testele internaţionale PISA.

Resurse financiare

- Resurse guvernamentale – 57%
- Resurse ale comunității locale – 43%
- Finanțarea reprezintă 6,5 % din produsul intern brut

Alte facilități acordate elevului

- O masă caldă
- Consiliere psihologică
- Servicii de sănătate
- Profesori de sprijin
- Toate materialele necesare desfășurării procesului instructiv- educativ sunt gratuite (manuale, caiete, creioane etc.)

Perspective ale învățământului finlandez

Reformarea învățământului prin:

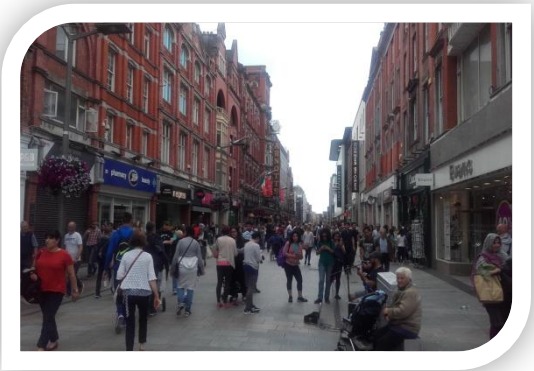
- Implicarea părinților și elevilor pentru stabilirea curricumului
- Centrarea învățământului pe nevoile elevului
- Utilizarea tehnologiei secolului XXI în lecții
- Digitalizarea examenului de la finalul liceului
- Dotarea școlilor cu câte un PC pentru fiecare elev
- Utilizarea platformelor educaționale pentru procesul de învățare

Reforma curriculum-lui național este un curriculum nucleu în jurul căruia se construiește curriculum local, care nu se bazează pe discipline de studiu ci pe teme de studiu, care au ca scop final pregătirea elevilor pentru viață.

CLIL – CONTENT AND LANGUAGE INTEGRATED LEARNING CENTER OF ENGLISH STUDIES

Prof. Mihaela Huică

Cursul a făcut parte din din cadrul proiectului I.N.C.R.E.A.S.E *(Internationalization, new concepts and resources to enhance abilities for staff-education),* al Școlii Gimnaziale ”Sfântul Nicolae” Târgu-Jiu. S-a derulat timp de 5 zile și a fost foarte bine organizat, de către Center of English Studies Dublin, în perioada 18-22 iulie 2016.

Activitățile de formare au durat 4 ore în fiecare zi, după- amiezele au fost ocupate cu activități de socializare, de cunoaștere a culturii irlandeze. Obiectivele cursului au fost: cunoașterea principiilor și metodelor de predare CLIL; metode de evaluare în predarea CLIL; tehnici de adaptare a materialelor pentru predarea CLIL; dezvoltarea abilităților lingvistice.

Trainer-ul care a desfășurat cursul, Samantha Coyle, a avut o abordare deosebită, modernă, a folosit materiale suport eficiente și variate, a reușit să creeze o atmosferă plăcută, degajată. La curs au fost prezenți 18

participanți din alte 6 țări (Austria, Elveția, Franța, Italia, Polonia, Spania și Rusia.)

Cursul a debutat cu activități non-formale de inter-cunoaștere. Am fost rugați să ne prezentăm folosind două adjective și să argumentăm alegerea acestora cu detalii personale. Am lucrat apoi în perechi, am notat trei detalii despre partenerul nostru, pe care le-am aflat prin dialog deschis, și pe care le-am prezentat restului grupului. A urmat o activitate interculturală, am completat o fișă referitoare la diverse obiceiuri, tradiții punctând emblema națională a fiecărui participant. Împărtășind grupului aceste idei, am realizat un schimb intercultural. Am răspuns, apoi, la chestionarul „How much do you know about Ireland?"

Am continuat prima zi de curs discutând despre stiluri de învățare și despre predarea prin CLIL.În a doua zi de curs ni s-au presentat diverse metode de predare a vocabularului (deducing meaning from the context, learner"s dictionary work) și de dezvoltare a deprinderilor de scriere și comunicare orală (discussion, guided discovery, spot the difference, drawing/ordering pictures, questionnaire). În ziua următoare ni s-au prezentat materiale autentice folosite în predarea CLIL și diverse activități de dezvoltare a pronunției. Ziua a treia a cuprins activități de dezvoltare a deprinderilor de ascultare și citire (Problems in cities, Information about Dublin). Am continuat cu observarea unei lecții de predare a structurii Present Perfect, de nivel A2 într-o grupă multiculturală. În ultima zi s-au desfășurat activități „task-based learning" (Listing, Ordering and sorting, Comparing, Problem solving, Sharing Personal Experiences, Creative Tasks). Am încheiat cu prezentarea unui scenariu didactic care a cuprins activitățile prezentate.

ENTREPRENEURSHIP, NETWORKING, COMMUNICATION

Prof. Liliana Ciobanu
Școala Gimnazială "Sfântul Nicolae", Târgu Jiu

În cadrul proiectului I.N.C.R.E.A.S.E. (Internationalization, new concepts and resources to enhance abilities for staff-education), proiect instituțional Erasmus+, axa KA1- mobilități pentru formare profesională în domeniul educației școlare, derulat în școala noastră în perioada 01.06.2015 - 31.05. 2017, am participat la cursul „ NTNC : ENTREPRENEURSHIP, NETWORKING, COMMUNICATION". Cursul s-a desfășurat în perioada 05 - 09.09.2016 în Isthmia, Grecia. Organizatorul cursului a fost IDEC Lifelong Learning Centre.

În primul rând, activitățile desfășurate în cadrul acestui stagiu de formare au contribuit la o bună înțelegere a educației antreprenoriale și a obiectivelor, metodelor și conținuturilor acesteia, la dezvoltarea și aprofundarea competențelor de abordare metodologică a acesteia în școli.

În al doilea rând, un progres al competențelor de exprimare în limba engleză a fost vizibil prin folosirea acesteia în activitățile cursului, în relaționarea cu ceilalți participanți.
Contactul cu colegii din alte țări a dus la o împărtășire a propriilor culturi, tradiții, experiențe - interculturalitatea a decurs de la sine. Chiar dacă am fost diferiți pe plan cultural și lingvistic, a existat comunicare, colaborare, discuții pe diferite teme: literatură, artă, teatru, film, muzică și chiar gastronomie.

În urma acestui curs, la nivelul instituţiei în care îmi desfăşor activitatea sper să contribui la o îmbunătăţire a calităţii pedagogice, promovându-i în acest fel reputaţia şi evoluţia atât la nivel regional, cât şi naţional. Elevii școlii vor fi, desigur, primii beneficiari ai formării mele în cadrul acestui curs prin dezvoltarea unor competenţe antreprenoriale generale cum ar fi : capacitatea de a elabora şi implementa un proiect, capacitatea de a lucra în cadrul unei echipe, capacitatea de iniţiativă şi de a răspunde pozitiv la schimbări precum și competenţe antreprenoriale specifice : să recunoască acţiunile, procesele şi conceptele antreprenoriale, să descopere traseul profesional, să identifice calităţile şi competenţele întreprinzătorului, să analizeze aptitudinile proprii, să identifice resursele necesare derulării unei afaceri, să elaboreze strategii de promovare a produsului etc.

Deși educația antreprenorială apare ca și disciplină începând din primul an de liceu, consider foarte importantă formarea la elevi încă de mici a competenţelor generale dar și specifice de educație antreprenorială care să le permită orientarea profesională spre a deveni antreprenori, iar prin valorificarea potenţialului să acţioneze eficient în orice domeniu.

În acest sens, participarea la acest curs mi-a oferit posibilitatea să cunosc abordarea metodologică a formării competenţelor antreprenoriale la elevi pentru ca în calitate de consilier educativ al școlii să propun și să implementez la nivelul școlii diverse activități, proiecte extracurriculare pe această temă. Prin aceste activităţi desfăşurate încă din învăţământul gimnazial se contribuie la dezvoltarea la elevi a conştiinţei de sine, a stimei pozitive, la încurajarea independenţei şi la dezvoltarea abilităţilor de luarea a deciziei; cresc şansele ca aceştia să manifeste activism, independenţă financiară şi să se integreze optim din punct de vedere socio-profesional.

„NARRATIVE COACHING AND GUIDANCE” PARTE A EDUCAȚIEI MULTICULTURALE

Prof. Steluța Geică

În perioada 11-15 ianuarie 2016 am participat la cursul „NARRATIVE COACHING AND GUIDANCE” din cadrul proiectului I.N.C.R.E.A.S.E *(Internationalization, new concepts and resources to enhance abilities for staff-education),* al Școlii Gimnaziale ”Sfântul Nicolae” Târgu-Jiu. Cursul a fost organizat de IN - DIALOGUE - LEADERSHIP AND ORGANISATIONAL DEVELOPMENT în Copenhaga, Danemarca.

Formatorii cursului au fost: Yvor A.B.R. Broer, Leadership and organisational consultant, Ba. Political sciences si Lene O. Mogensen, MSc. in Psychology and Systemic consultancy education at Inpraxis (DK), Leadership and organisational consultant.
Cursul s-a desfășurat după un program riguros întocmit, ce a fost respectat întocmai. Am participat activ la toate activitățile avute în perioada cursului conform programului. Am

răspuns tuturor cerințelor formatorilor și a membrilor grupului de a exercita activitățile desfășurate, după cum urmează:
-Luni, 11.01.2016: am fost la întâlnirea de bun venit la cafeneaua Laundromat, unde am primit mapa cursului și informații suplimentare despre desfășurarea activităților.
-Marți, 12.01.2016: am participat la următoarele activități: de introducere, prezentare, program, așteptările și obiectivele personale de învățare, abordarea narativă a coaching-ului, introducere în teorie, exercițiu: povești care ne modelează, efectuarea exercițiilor, clarificarea subiectului, metoda exercițiului în oglindă, feed-back.
-Miercuri,13.01.2016: am participat la teorie și exerciții: intrare pe externalizare, exercițiu: internalizarea și externalizarea, exerciții: intervievarea problemei, tehnici de chestionare, intrare pe deconstrucția prin peisaj de acțiune, ilustrație, exercițiu: peisaj de acțiune, exerciții.
-Joi, 14.01.2016: am participat la teorie și exerciții: intrare pe rezultatele unice, peisaj de identitate și de acțiune, exercițiu: identitate și acțiune, recreerea poveștii, întrebări pentru identitate și de acțiune, recreerea poveștii, grupuri martor outsider, exerciții cu outsider mărturie de inițiative unice, feed-back.
-Vineri, 15.01.2016: am participat la exerciții: exerciții cu grupuri de martori din exterior, exerciții cu grupuri din afară, evaluare. Am primit de la formatori: certificatul si europass-ul, acestea atestă participarea mea activa la cursul Narrative coaching and quidance.
Intervalul orar a fost de la ora 9.00 la ora 16.00, cu pauza de prânz la ora 12.00. Modalitatea de lucru predilectă a fost organizarea în echipe, ceea ce ne-a oferit posibilitatea de a interacționa în cadrul grupului pentru a ne putea îndeplini obiectivele fixate. S-a lucrat în echipe/perechi, create pe criterii variate, pline de creativitate, pentru a permite cursanţilor să interacţioneze și să se cunoască. Cursul s-a desfășurat în limba engleză, astfel am avut ocazia să-mi exersez și să-mi îmbunătățesc limba engleză.
Formarea mea în cadrul cursului Narrative coaching and guidance mi-a asigurat cunoașterea unui nou set de procedee didactice, sub auspiciul unei conștiințe interculturale și a inovației în ceea ce privește teoria constructivistă prin abordare narativă. De aceea, cursul a răspuns nevoii mele de formare și a condus la îmbunătățirea calității educației în unitatea școlară unde profesez. Prin participarea mea la cursul Narrative coaching and guidance am dobândit următoarele competențe:
- Inițierea în bazele teoretice ale consilierii/consultanței pozitive, apreciative și bazate pe soluții.
- Oportunitatea de a practica diferite tehnici de chestionare care evidențiază resursele, creează noi perspective și modalități alternative de a aborda dificultățile.
- Înțelegerea modalităților de a aplica aceste tehnici în variate situații – abordarea individuală, de echipă și de grup, și în mod specific a propriilor țeluri.
- Posibilitatea de a analiza propriile scopuri de învățare în legătură cu provocările profesionale abordate prin metoda ,,coaching''.
- Dezvoltarea de abilități în consultanța colegială cu scopul continuării reflecției și procesului de învățare acasă/ în mediul de lucru.

Competențele acestea mi-au permis să-mi inovez demersul didactic, mi-au diversificat suporturile de predare, învățare și ghidare a elevilor mei prin abordarea narativă, prin practicarea conversațiilor analitice și construcția de povești alternative. Pe lângă experiența de învățare o pot adăuga și pe cea culturală. Copenhaga, capitala Danemarcei, este un oraș european prin excelență, plin de tradiție, istorie și cultură.

Dintr-o astfel de experienţă consider că trebuie să beneficieze atât elevii Școlii Gimnaziale „Sfântul Nicolae”, cât și colegii mei, cărora le voi împărtăşi din cele învăţate, susținând ideea de a aplica și participa la cursuri de formare continuă, prin programul Erasmus+, sau alte programe educaţionale europene.

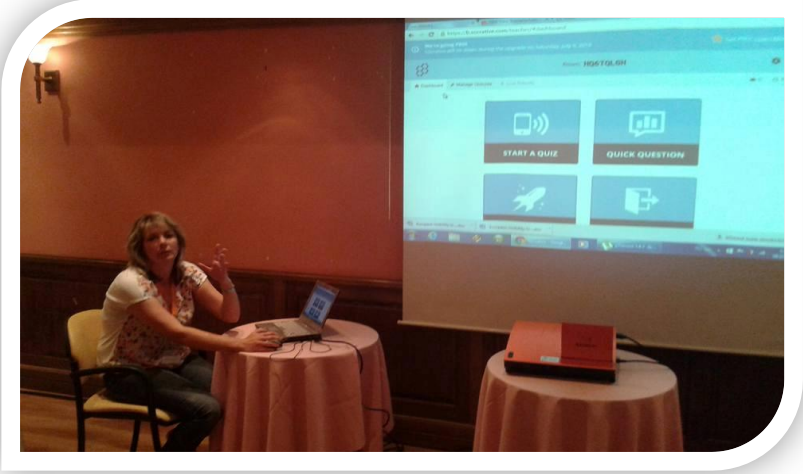
Conținutul lucrării/articolului reprezintă responsabilitatea exclusiva a autorului, iar ANPCDEFP și Comisia Europeana nu sunt responsabile pentru modul în care acest material va fi folosit.

DEZVOLTAREA COMPETENTELOR DE PREDARE IN VEDEREA FORMARII ABILITATILOR DE INCLUZIUNE SOCIALA

Prof. Hermina Udrescu

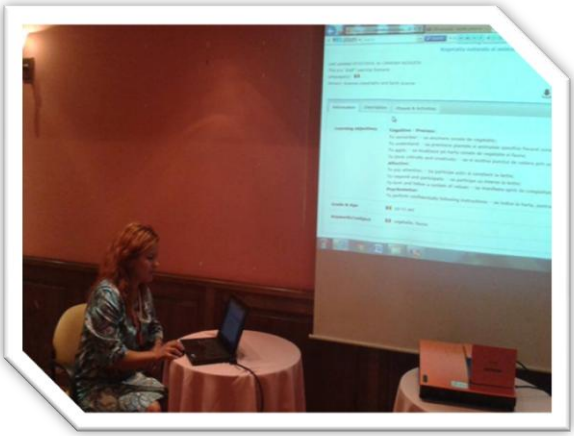
Incuziunea sociala reprezinta o tema frecvent intalnita in ultimii ani in toate domeniile, si in mod special in domeniul meu de activitate, invatamantul.

Ce este incluziunea socială? Procesul de *incluziune socială reprezintă* ansamblul de măsuri şi acţiuni multidimensionale din domeniile protecţiei sociale, ocupării forţei de muncă, locuirii, educaţiei, sănătăţii, informării-comunicării, mobilităţii, securităţii, justiţiei şi culturii, destinate combaterii excluziunii sociale şi asigurării participării active a persoanelor la toate aspectele economice, sociale, culturale şi politice ale societăţii. (conform art. 6 lit. cc) din Legea nr. 292/2011 - Legea asistenţei sociale)

Mai concret, *incluziunea* repezinta toate masurile si actiunile desfasurate cu scopul de a asigura ca toți oamenii sa fie capabili să participe în societate, indiferent de originea lor sau de caracteristici specifice, care pot include: rasa, limba, cultura, genul, dizabilitatea, statutul social, vârsta precum și alți factori. Scopul primar al incluziunii este cel de a combate discriminarea si

excluziunea sociala si, implicit, de a respecta drepturile tuturor persoanelor si grupurilor dintr-o societate, acceptând diversitatea.

Fiind direct interesata de a afla si a pune in practica diverse modalitati de lucru cu copiii si avand in vedere ca in ultimii ani se pare ca numarul copiilor cu probleme de adaptare sociala sau diverse alte situatii mai speciale, am considerat necesara perfectionarea mea in directia aceasta. Pe langa cursurile oferite la nivel local am cautat si altceva.

Erasmus plus reprezinta cea mai buna modalitate de a beneficia de avantajele unui curs international, in care poti interactiona cu profesori si specialisti din alte tari europene si a a invata lucruri interesante. De o astfel de oportunitate am beneficiat si eu, prin accesarea unui curs, in vara anului trecut. Cursul s-a desfasurat in Grecia si a avut ca titlu "Teacher competences fostering inclusive learning". Dupa cum spune si titlul, cursul a vizat diverse abordari ale incluziunii sociale si diverse modalitati si tehnici care se pot utiliza cu succes la nivelul elevilor. Am sa abordez doar o parte din multitudinea de idei invatate. Unele dintre cele mai utilizate unelte o reprezinta jocurile. Acestea pot fi utilizate intr-o varietate de situatii: *game-based learning* si *gamification* sunt cele mai utile din punctual meu de vedere. Ce reprezinta ele? Pai, sa le luam pe rand..*game-based learning*(invatarea bazata pe joc) presupune utilizarea jocurilor intr-un scenario educational. Spre deosebire de aceasta tehnica, *gamification* reprezinta folosirea unui element motivational dintr-un joc intr-o situatie de invatare (de exemplu folosirea insignelor ca si recompense pentru o treaba bine facuta). Adica e ca si cum am transforma situatia de invatare intr-un joc. *Game design* reprezinta inca o modalitate interesanta si cu mare aplicabilitate in randul copiilor cred. Ei par sa fie foarte atrasi de crearea de noi jocuri si atunci ce poate fi mai interesant decat integrarea unei situatii de invatare in acel joc? Copiilor li se va parea foarte simplu sa comunice atunci cand exista un interes comun…ca in parc…nu se cunosc dar se joaca impreuna. La fel va fi si la scoala…indiferent de situatia in care se gasesc, ei vor comunica mult mai simplu si relationarea va decurge mai usor.

Consider ca participarea la acest curs mi-a adus mie, in primul rand, ca persoana, un plus de valoare prin internationalizarea de care am beneficiat, prin interactiunea cu acesti profesori cu care am putut impartasit idei, impresii si experiente. In al doilea rând, cred ca scoala si toti elevii mei beneficiaza de tot ceea ce am invatat eu nou si pot aplica in beneficiul lor. Prin urmare recomand acest tip de perfectionare care nu poate aduce decat plus valoare atat tie ca si individ, cat si institutiei din care faci parte.

GAMIFICATION VERSUS GAME-BASED-LEARNING

Profesor pentru învățământul primar, Adriana Șurcă

În perioada 10-16 aprilie 2016, în cadrul proiectului I.N.C.R.E.A.S.E., am participat la cusrsul de formare continuă ”Gamilification and Game-Based-Learning”, organizat la Barcelona de compania Euneos din Finlanda. Organizatorii au avut în vedere cele mai noi cuceriri în domeniile tehnologiei și ale neuropsihologiei pentru a spori motivația și eficiența învățării. Utilizarea inovațiilor în învățare pornind de la atracția pe care jocurile o exercită asupra ființei umane a demonstrat o influență pozitiva asupra motivației și interesului cursanților. Acest lucru este valabil mai ales în cazul grupurilor școlare aflate în situație de risc.

Abordarea bazată pe jocuri este o provocare, prin învățarea activă: prin explorare, experimentare, competiție, colaborare. Însă gamification (”gamificarea”) este tehnica folosirii **elementelor specifice jocurilor** în diferite domenii: învățământ, sport, sănătate sau economie.

Se asociază programelor, aplicatiilor software, site-urilor web si diverselor activitati, elemente de tip joc: niveluri, misiuni, trofee, puncte, tabele de scor, premii cu scopul de a creste implicarea si motivatia, pentru activitatea care urmeaza sa fie “gamificată”. Gamificarea nu se face întâmplător, ci pe baza unei strategii complexe.

Aceste elemente trebuie gândite cu mare atenție, astfel încât să țină cont de: obiective,

specificul activității derulate, specificul jucătorilor, nivelul de implicare, durata etc. Simpla adăugare de puncte sau recompense nu face ca o anumită activitate să fie gamificată și aceasta este una dintre cele mai frecvente greșeli în implementările făcute “după ureche”. Dacă este așa, de ce sa folosim Gamification? Dar serious games?

Cine utilizeaza Gamification?

Iată câteva exemple de folosire a tehnicilor de gamificare:

Microsoft a folosit tehnici de gamificare înainte de lansarea Windows 7 pentru a depista erorile de traducere. Angajații Microsoft din toată lumea au corectat în mod voluntar aproape 7000 de erori din 500000 de ecrane cu ajutorul unei aplicații interne care folosea tehnici de gamificare.

Samsung a dezvoltat o comunitate de utilizatori numită Samsung Nation folosind tehnici de gamificare. Utilizatorii care se implică în comunitatea virtuală prin discuții, evaluarea produselor, vizualizare filme, „sharing” pe social media primesc puncte, trofee si alte recompense.

US Army, pentru a creste numărul recruților, dar si pentru a îmbunătăți percepția adolescenților despre armata americană, a dezvoltat jocul America’s Army. Succesul a fost atât de mare, încât jocul a fost folosit și pentru training, nu doar pentru recrutare.

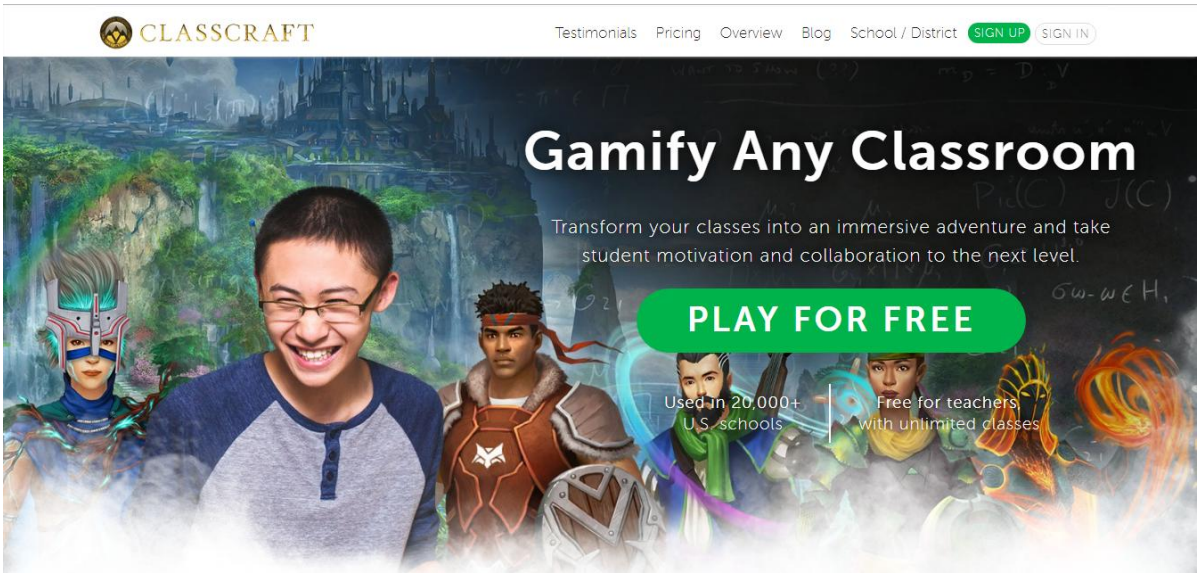
Nike utilizează începând din 2006 o combinație de hardware si software (Nike +) care permite utilizatorilor să monitorizeze cât au alergat, ce rute au ales, câte calorii au ars, etc. dar

și să folosească aceste informații împreună cu prietenii, să construiască provocări comune sau să câștige premii.

Dacă acum 20 de ani accesul la informație însemna putere, astăzi acest lucru este din ce în ce mai puțin valabil. Astăzi toata lumea are acces la Internet si implicit la un volum uriaș de informații, majoritatea gratuite sau la un cost rezonabil. Sunt mii de carti, articole, reviste, bloguri pe fiecare temă si am avea nevoie de mai multe vieți ca sa le citim pe toate. Din acest motiv este tot mai greu sa captăm atenția elevilor! Nu mai au răbdare, se plictisesc imediat si ”schimbă” pentru că au de unde alege. Metodele clasice folosite în marketing, publicitate și educație si-au atins deja limitele. Titluri precum INCREDIBIL sau SENZATIONAL sunt întâlnite zilnic, dar nu mai atrag pe nimeni. Televiziunea, radioul sau chiar ieșitul cu prietenii sunt din ce în ce mai puțin atractive azi. Dar jocurile? Industria jocurilor creste de la an și declasează toate celelalte industrii de divertisment. Este de ajuns sa vă plimbați pe stradă si veți vedea cum oameni de toate vârstele se joacă pe telefonul mobil. Soluția firească este să ne adaptăm la noile comportamente umane si sa aducem elemente din jocuri și în creșerea motivației învățării. Am utilizat deja în școală câteva resurse din cele descoperite la Barcelona. Acolo am experimentat următoarele platforme de gamificare a învățării, la care pot avea acces nu numai profesorii, dar și elevii, părinți. Vă propun câteva exemple spre explorare, apoi veți putea lua inițiativa în utilizarea lor în învățarea școlară:

1. Classcraft - https://www.classcraft.com/#modal-iste-2017
2. Socrative - https://www.socrative.com/
3. Jocuri pentru învățământul primar: http://www.abcya.com și http://www.roomrecess.com/
4. Mistery Skype - https://education.microsoft.com/skype-in-the-classroom/mystery-skype
5. Plickers - https://www.plickers.com/
6. Write. Fold. Pass

Mai sunt și alte exemple. O parte dintre acestea le-am descoperit după întoarcerea de la Barcelona, promovate chiar pe Facebook. Vă invit să le descoperiți și dumneavoastră. Atenție însă, nu le confundați cu jocurile și cu învățarea bazată pe joc!

Stimularea creativităţii elevilor prin activităţile extracurriculare

Prof. înv. primar Carmen Predescu-Ciurea

„Să nu-i educăm pe copiii noştri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari şi nimic nu ne permite să ştim cum va fi lumea lor. Atunci să-i învăţăm să se adapteze.” (Maria Montessori – “Descoperirea copilului”)

Activităţile extraşcolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalităţi de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciaţi şi mai accesibili sufletelor acestora.

Activităţile complementare concretizate în excursii şi drumeţii, vizite, vizionări de filme sau spectacole imprimă copilului un anumit comportament, o ţinută adecvată situaţiei, declanşează anumite sentimente. O mai mare contribuţie în dezvoltarea personalităţii copilului o au activităţile extraşcolare care implică în mod direct copilul prin personalitatea sa şi nu prin produsul realizat de acesta. Activitatea în afara clasei şi cea extraşcolară trebuie să cuprindă masa de copii.

Şcoala, oricât de bine ar fi organizată, oricât de bogat ar fi conţinutul cunoştinţelor pe care le comunicăm elevului, nu poate da satisfacţie setei de investigare şi cutezanţă creatoare, trăsături specifice copiilor. Ei au nevoie de acţiuni care să le lărgească lumea lor spirituală, să le împlinească setea de cunoastere, să le ofere prilejuri de a se emoţiona puternic, de a fi în stare să iscodească singuri pentru a-şi forma convingeri durabile

Şcoala trebuie să se afle în dialog autentic şi permanent cu societatea, străduindu-se să realizeze punţi de legătură între nevoile educaţionale, resursele/disponibilităţile intelectuale ale copiilor / tinerilor şi perspectivele de dezvoltare economică a societăţii. În acest sens, colaborarea dintre elevii diferitelor şcoli nu este un proces spontan, ci este o activitate organizată, susţinută, conştientă, direcţionată spre problemele educative ale tinerei generaţii.

Creativitatea este un complex de însuşiri şi aptitudini psihice care în condiţii favorabile generează produse noi şi valoroase pentru societate.

Şcoala trebuie să stimuleze exprimarea potenţialului creativ al fiecărui copil, să încurajeze iniţiativele lui, ingeniozitatea şi curiozitatea, să favorizeze stabilirea unor relaţii care să nu exagereze prin autoritate, să ofere ocazii elevului de a lua singur decizii şi să stimuleze încrederea în sine, într-o atmosferă de comunicare liberă.

Activităţile şcolare chiar dacă urmăresc însuşirea de către elevi a unor cunoştinţe temeinice, a unor priceperi şi deprinderi, implicând în ansamblu o concepţie ştiinţifică despre lume şi viaţă şi chiar dacă duc la formarea şi dezvoltarea

unei personalităţi creatoare, nu pot răspunde suficient dorinţei de cunoastere şi de creaţie - însuşiri caracteristice copiilor.

Modernizarea şi perfecţionarea procesului instructiv-educativ impun imbinarea activităţii şcolare cu activităţi extracurriculare ce au numeroase valenţe formative .Desfăşurarea activităţilor şcolare şi extraşcolare permite şi manifestarea creativităţii de grup, a relaţiilor creative.În acest cadru, şi educatorul îşi poate afirma spiritul inovator, creativitatea didactică.

Activităţile extracurriculare sunt activităţi complementare activităţii de învăţare realizată la clasă, urmăresc lărgirea şi adâncirea informaţiei, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale ştiinţei, atrag individul la viaţa socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut şi util, orientează elevii către activităţi utile care să întregească educaţia şcolară, contribuind la formarea personalităţii.De aceea şcoala trebuie să fie deschisă spre acest tip de activitate care îmbracă cele mai variate forme.

Aceste activităţi sunt apreciate de către copii şi de către factorii educaţionali în măsura în care îndeplinesc niste condiţii :

urmăresc lărgirea şi adâncirea influenţelor exercitate în procesul de învăţământ ;

valorifică şi dezvolă interesele şi aptitudinile copiilor ;

organizează timpul liber într-o manieră placută, relaxantă ;

formele de organizare ale acestor activităţi au caracter recreativ, dar urmăresc

un scop educativ ;

au un efect pozitiv pentru munca desfăşurată în grup, creează un sentiment de siguranţă şi încredere.

Multitudinea activităţilor extraşcolare desfăşurate cu copiii conduc la dezvoltarea creativităţii acestora prin contactul pe care îl au cu mediul înconjurător, cu diverşi factori din societatea din care face parte.

Ştim cu toţii că elevii noştri sunt interesaţi de ceea ce facem la şcoală, mai ales pentru faptul că aducem întotdeauna ceva nou în viaţa cotidiană.

Noţiunile în ciclul primar constituie baza de pornire pentru gimnaziu. Cel mai adesea descoperim însă că elevii sunt mai interesaţi şi participă cu mai mult suflet la activităţile extraşcolare. Acest lucru nu înseamnă că noi ca şi formatori nu putem să-i facem pe elevi să conştientizeze cât de necesare sunt cunoştinţele însuşite în clasă în desfăşurarea cu succes a altor activităţi.

Astfel de activităţi presupun utilizarea unor metode activ-participative de implicare a copiilor, multe acţiuni se desfăşoară în afara şcolii –în comunitate – acţiuni cu impact comunitar (acţiuni ecologice, sanitare, campanii pentru dezvoltare comunitară etc.).

Realizarea acestor activităţi presupune alegerea din timp a materialului de către cadrul didactic, abordarea creatoare a temelor de către acesta şi, nu în ultimul rând, măiestrie pedagogică şi dragoste pentru copii.

Întregul complex al activităţilor extraşcolare organizate în şcoală sau în afara şcolii, sub atenta şi priceputa îndrumare a dascălilor aduc o importantă contribuţie la formarea şi educarea elevilor, în modelarea sufletelor acestora, are profunde implicaţii în viaţa spirituală şi educativă a comunităţii.

Activităţile extracurriculare de cultivare a gândului şi spiritului, a dorinţei de frumos şi mişcare îmbracă forme multiple: serbări şcolare, vizite, excursii, drumeţii, parteneriate educaţionale, proiecte educaţionale, activităţi

educative, etc. Astfel de activităţi oferă numeroase prilejuri de afirmare a elevilor, de dezvoltare a personalităţii şi creativităţii acestora, întrucât lumea actuală este stăpânită de televizor sau de calculator .

Activitatea extracurriculară e o componentă educaţională valoroasă şi eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenţie, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activităţii, cât şi în relaţiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor.

Aceste activităţi întregesc activitatea educativă a şcolii, aducând un surplus informaţional elevilor şi completând condiţiile concrete ale educaţiei acestora. Astfel experienţa de învăţare non-formală şi informală întregeşte, completează şi lărgeşte experienţa de învăţare formală.

Realizarea acestor obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităţilor şi resurselor de care dispune clasa de elevi.

BIBLIOGRAFIE:

1.Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminiţa coord. , (2008), *Psihologie şcolara*, Ed. Polirom, Iaşi
2.Manolache, Anghel-coord. general (1979), *Dicţionar de pedagogie,* Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti
3.Ştefan, Mircea (2006),*Lexicon pedagogic*, Ed. Aramis, Bucureşti
4.*Revista învăţământ primar nr. 4 din 1998*, Contribuţia activităţilor extraşcolare în optimizarea procesului de învătământ
5.Cernea, Maria, Contribuţia activităţilor extracurriculare la optimizarea procesului de învăţământ, în " Învăţământul primar" nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, Bucureşti;
6.Crăciunescu, Nedelea, Forme de activităţi extracurriculare desfăşurate cu elevii ciclului primar, în "Învăţământul primar" nr. 2, 3 / 2000, Ed. Discipol, Bucureşti;

Gorjul – valori culturale

Prof. Nicuța Dragomir

Patrimoniul cultural al spațiului geografic gorjean este bogat și variat. Ne gândim la numeroasele fenomene carstice (chei, peșteri), parcuri naturale, monumente ale naturii, locuri istorice, arta populară, creație a comunității izvorâtă din tradiții, credință și obiceiuri: case, porți monumentale din stejar sculptate și biserici, adevărate bijuterii. Resursele turistice se clasifică în obiective naturale și obiective antropice.

Dintre obiectivele turistice naturale se remarcă zona carstică Polovragi-Cernădie, străpunsă de râurile Olteț și Galben, care au săpat chei de o frumusețe deosebită. Cheile Oltețului se întind pe o distanță de 1,5 km, dar sunt deosebit se pitorești, un adevărat canion cu numeroase guri de peșteră pe pereții verticali și o rețea hidrografică subterană vastă. În Cheile Oltețului se află intrarea în Peștera Polovragi. Această peșteră este rezultatul acțiunii unui vechi curs subteran al Oltețului. Peștera este alcătuită dintr-o galerie principală din care se desprind culoare laterale mici. Lățimea maximă este de 10 m, iar înălțimea de 8 m. Se pare că în 1821, pandurii lui Tudor Vladimirescu au depozitat în această peșteră anuale aduse de la Sibiu.

Peștera Muierilor de la Baia de Fier reprezintă un alt obiectiv turistic important. Este situată în versantul drept al Cheilor Galbenului, în Culmea Garba, cu o altitudine de 751 m în Munții Parâng. Are o lungime de 3566 m, dispusă pe 4 nivele, cele mai importante fiind nivelele 2 superior și 3 inferior. Este prima peșteră electrificată din România. Galeria principală are intrarea în partea de nord. Se pătrunde într-o zonă numită „Orgă" cu numeroase stalactite, apoi sala numită Domul Mic datorită aspectului de cupolă, iar în stânga se află Sala Altarului cu arcade susținute de coloane numite: Vălul Altarului, Amvonul, Candelabrul Mare, iar scurgerile de oxizi de fier au dat unui loc o coloratură ruginie, zonă numită Stânca Însângerată. Urmează o sală unde podeaua peșterii are numeroase bazine, uneori pline cu apă mai ales primăvara numită Bazinele Mari. Urmează Sala Turcului în care numeroasele depuneri de calcită au primit numele de: Cadâna, Moș Crăciun, Dropia, Uliul Rănit. Din Sala Turcului spre dreapta se deschide Galeria Urșilor. Spre stânga, se trece pe lângă Dantela de Piatră, în Sala Minunilor. Vizitatorul ajunge apoi în Sala cu Guano unde plafonul coboară până la 1m numit Plafonul de Argint. Urmează Sala Bolților, cu plafonul ridicat și cu intrarea prin etajul inferior prin partea dreaptă și spre ieșire Hornul Peșterii. A fost locuită de oamenii din paleolitic.

La nord de localitatea Runcu pe o distanță de 12 km, s-a format cea mai lungă zonă de chei din nordul Gorjului. Sohodolul are o scurgere mixtă: de suprafață și subterană. Când pătrunde în zona calcaroasă, apa Sohodolului dispare parțial în subteran și, după 3 km apele apar la suprafață prin izbucul de la Pătrunsa. La 2 km înainte de a ieși din chei, Sohodolul străbate două tunele naturale scurte: Nările și Cuptorul, după care intră parțial în peștera Gârla Vacii, de unde printr-un traseu subteran de peste 1 km, iese la suprafață și formează două izvoare carstice (izbucuri), Jalești și Vâlceaua. Locul are o frumusețe sălbatică deosebită.

Defileul Jiului este strâns în chingile de piatră ale Munților Parâng și Vâlcan, care-l mărginesc de o parte și de alta pe o distanță de 30 km. Natura a creat în acest loc cea mai frumoasă și mai sălbatică vale din Carpați, iar Jiul o parcurge într-o permanentă zbatere vijelioasă, săpându-și o cale când mai largă, când mai îngustă, când mai lină, când cu repezișuri și deosebit de meandrată. Versanții, deși prăpăstioși, sunt împăduriți îmbrăcând stâncile într-un verde intens primăvara și vara și într-un galben strălucitor toamna, dând în aceste anotimpuri văii o notă de ospitalitate.

Printre obiectivele turistice antropice de o valoare inestimabilă se află Mănăstirea Tismana. Este cea mai veche mănăstire din Țara Românească. Ctitorul mănăstirii a fost călugărul Nicodim, refugiat din sudul Dunării, care este primit de Vladislav-Vlaicu, domnul Tării Românești, care-i acordă sprijin în întemeierea unei mănăstiri la nord de Dunăre. Este așezată pe stânca Stârminei la poalele căreia se află o cascadă ale cărei ape se prăvălesc de la 40 m. Construcția inițială a fost făcută din lemn de tisă, o esență tare. Cea de-a doua construcție a mănăstirii Tismana s-a realizat în timpul domniei lui Radu cel Mare, dar terminarea bisericii și zugrăvirea interiorului au fost făcute în 1564 în timpul domniei lui Petru cel Tânăr.

În secolele al XVII-lea - al XVIII-lea mănăstirea a suferit numeroase distrugeri provocate de armatele austriece și otomane. Restaurarea mănăstirii s-a făcut în secolul al XX-lea pentru a i se da înfățișarea inițială. În colecția mănăstirii se află frescele de la 1766, cărți liturgice, broderii, argintării, patrafire, două tetrapoduri din anii 1732 și 1737, un iconostas, icoane. Toaca de fier a mănăstirii a fost realizată de un călugăr al acesteia în 1840 în chip de acvilă bicefală cu aripile întinse.

Mănăstirea Tismana este cel mai vechi și mai important așezământ monahal din țară, prima arhimandrie românească, centru de rezistență al ortodoxiei și al luptei pentru păstrarea ființei naționale, centru cultural și artistic, bază întărită a revoluției de la 1821, loc de purificare sufletească.

Mănăstirea Lainici este situată în Defileul Jiului, între Muntele Gropu spre vest și Culmea Fața Babii spre est. Pe locul actual al mănăstirii a existat un vechi schit de lemn. Mănăstirea a fost construită în anii 1812-1818, din cărămidă, cu o singură turlă și pridvor deschis în vremea domnitorului Gheorghe Caragea.

În 1992 s-a construit o nouă biserică mai mare, încăpătoare și frumoasă, cea veche din secolul al XIX-lea fiind mult prea mică pentru numărul mare de credincioși. De la mănăstirea Lainici se desprinde pe partea stângă un drum forestier care urcă la Schitul Locuri Rele, construit în anii 1855-1858. Frumusețea locului a fost reținută de Alexandru Vlahuță și descrisă în „România Pitorească”. Efortul cerut de urcușul pantei este răsplătit de încărcătura duhovnicească, de evlavia creștină, de liniștea și revelația spirituală, de faptul că te afli mai aproape de cer.

Mănăstirea Crasna este situată pe malul stâng al pârâului Sunătoarea la poalele Plaiului Groșilor. A fost zidită în anul 1636, în vremea domniei lui Matei Basarab, de către Vel Pitarul Dumitru Filișanu. Catapeteasma bisericii este una dintre cele mai frumoase din țară, sculptată în lemn.

Mănăstirea Polovragi se află așezată în zona de contact a Carpaților cu Subcarpații. Ctitori ai lăcașului de cult au fost Pătru și Radu, fiii lui Danciu Zamora, cum reiese dintr-un hrisov al domnitorului Basarab cel Tânăr, din anul 1480. Timp de un secol și jumătate nu mai apare niciun document în legătură cu acest lăcaș de cult. În 1643, în timpul domniei lui Matei Basarab mănăstirea apare ca fiind ctitoria logofătului Danciu Părăianu, care o zidise pe vechile temelii. Biserica a fost zugrăvită prin anii 1702-1703, în timpul lui Constantin Brâncoveanu. Biserica are o bibliotecă de peste 3000 de volume de carte veche și o impresionantă colecție de icoane din secolele al XVIII-lea –al XIX-lea.

Turismul ecumenic, procesiunile religioase, ascultarea cu evlavie a slujbelor bisericești, îndreaptă în zilele noastre spre mănăstiri și biserici, un mare număr de credincioși care au înțeles că adevăratele comori se strâng în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și că aceste locuri sunt cu adevărat sigure, unde te poți încărca de cuget curat, de liniște sufletească, de bucurie, de ușurare și speranță prin rugăciune; că sunt locurile în care dacă vei cere, ți se va da, dacă vei căuta, vei găsi și dacă vei bate, ușa ți se va deschide.

În Gorj merită vizitate culele, care sunt construcții medievale sub forma unui turn de apărare sau locuință boierească fortificată cu mai multe nivele. Cula Cornoiu de la Curtișoara, construită pe la 1785 are parter cu beci boltit și două nivele cu camere de locuit, cu scări interioare cu bârne de stejar. Cula Glogovenilor din comuna Glogova construită pe la 1764 seamănă cu casele fortificate ale boierilor olteni având scop de apărare. Are parter și etaj cu ziduri groase de 70-80 cm prevăzute cu crenele. Beciul datează din secolul al XVII-lea, are ziduri foarte groase cu crenele, cu un culoar de refugiu care făcea legătura subterană între beciul culei și biserica familiei.

În județul Gorj sunt și numeroase case memoriale, locuri unde s-au născut, au copilărit și au trăit personalități de seamă ale neamului. Casa memorială Tudor Vladimirescu din comuna Vladimir este o construcție tipic țărănească din lemn. Casa memorială Ecaterina Teodoroiu

situată în cartierul Vădeni din Târgu-Jiu datează din anul 1884. Casa memorială Constantin Brâncuși din satul Hobița, comuna Peștișani, este un monument de arhitectură țărănească, cu două camere, pătul, pivniță, fântână cu cumpănă, porți înalte, obiecte gospodărești specifice satului gorjenesc din perioada copilăriei marelui sculptor. Casa memorială Iosif Keber construită la 1932 la Târgu-Jiu, în stil baroc, cu arcade mănăstirești a fost donată orașului împreună cu o impresionantă bibliotecă.

Monumentul Proclamației de la Padeș, mausoleul Ecaterinei Teodoroiu de la Tg-Jiu, statuile, muzeele reprezintă tot atâtea lucruri care duc mai departe faima acestui ținut.

Se spune că pentru a cunoaște și înțelege sufletul gorjeanului trebuie să te oprești în fața bisericilor și a mănăstirilor, a caselor cu pridvor și a stâlpilor înfloraţi din sate, a porților sculptate, a culelor ridicate din necesități de apărare, dar și a locuințelor boierești, a monumentelor ridicate în cinstea eroilor. Cântecul, dansul, costumul popular, covoarele, interiorul locuinților, pridvoarele caselor cu stâlpi sculptați romboidal, porțile monumentale demonstrează imaginație și simț artistic. Asemenea zestre artistică milenară a satului gorjenesc, trebuie păstrată și transmisă generațiilor viitoare, pentru a fi apreciată la adevărata valoare. Marele artist Constantin Brâncuși afirma: „Din plenitudinea însorită a satului meu mi-am făcut o rezervă de bucurie pentru toată viața”.

Acesta este motivul pentru care patrimoniul de valori culturale specifice zonei trebuie promovat în speranța că tânăra generație îl va recepta și înțelege. Aceasta, la rândul ei va avea obligația morală de a-l păstra și a-l transmite generațiilor următoare. Și, astfel, realizările înaintașilor noștri și ale noastre vor deveni nemuritoare.

~ Excursia elevilor clasei a VIII-a B~

~la Mănăstirea Tismana~

Sportul și performanța în școala

Prof. Narcis Criciotoiu

Educaţia Fizică din şcoală contribuie nu numai la buna condiţie fizică şi sănătate a elevilor, dar, de asemenea, ajută elevii să facă şi să înţeleagă mai bine activitatea fizică, cu repercusiuni pozitive pentru întreaga lor viaţă. Cu atât mai mult, educaţia fizică din şcoală determină transferul unor cunoştinţe şi deprinderi ca spiritul de echipă şi fair-play-ul, cultivă respectul, conştientizarea socială şi asupra propriului corp, oferă o înţelegere generală a regulilor jocului noţiuni pe care elevii le pot folosi ulterior mai prompt la alte discipline şcolare sau în situaţii de viaţă.

Datorită numeroaselor sale beneficii, promovarea activităţii fizice a căpătat o atenţie sporită la nivel international .

Este bine venită includerea în curricula primilor ani ai învăţământului primar a activităţilor motrice de bază, cum sunt, alergarea, săriturile şi aruncările. Gradual, curricula dezvoltă apoi aceste deprinderi de bază şi extinde scopul acestora de a acoperi discipline sportive complexe. Printre activităţile de educaţie fizică obligatorii din şcoală, jocurile sportive, mai ales cele cu mingea, sunt cele mai frecvente și preferate de elevi .

În cadrul școlii noastre are priza din ce mai mult un joc cu tradiții vechi în țara noastra: Handbalul. Noțiunea de performanța are ca nota distinctiva rezultatul deosebit, remarcabil obținut de individ într-o probă sau întrecere sportivă. Sportul, ca activitate de întrecere, a impus termenul și în alte domenii, în tehnica și chiar în activități sociale, trecând din sfera motricitații în aceea a intelectului sau artei. Oricum, performanța sportivă este de cele mai multe ori privită ca isprava deosebita a unui individ sau echipe, având astfel și o valoare socială. Termenii sport de performanța și de înaltă performanță sunt folosiți cel mai mult în sensul evaluarii sociale a rezultatelor profesionistilor, întrucât și la nivelul amatorilor se obțin performanțe, raportate evident la tipologia participanților, gradul de angajare în pregatire, genul de competiție.

În școala noastra, elevii care au fost selecționați în echipa de handbal, profesorii, toți își concentrează eforturile în direcția pregătirii echipei care trebuie să câștige, fiecare atribuindu-și merite mai mult sau mai puțin justificate pentru succesul obținut... și au început să apară rezultate.

Natura – sursă de inspiraţie pentru om

Prof. înv. primar Claudia-Liliana Istratie

Acţiunea omului, care-şi face resimţită prezenţa în sânul biosferei şi a ecosistemelor sale, îşi are obârşia împreună cu antropogeneza. Munca şi raţiunea i-au conferit omului noi caracteristici ecologice, care l-au situat într-o perioadă relativ scurtă în poziţia dominantă a regnului animal. Siguranţa ecologică dobândită de om, în special după crearea agroecosistemelor, a favorizat creşterea populaţiei umane.Natura s-a dovedit a fi pavăză şi izvor de inspiraţie pentru om. Omul a învăţat permanent de la natură, iar natura s-a lăsat cucerită de inteligenţa umană.Viaţa unor animale, anatomia, fiziologia şi comportamentul lor au stat la baza câştigării unor obiceiuri sau crearea de unelte şi mecanisme de o mare eficienţă.

Bionica, ştiinţa prin care omul copiază brevetele naturii, are numeroase exemple de oferit. Ea studiază procesele biologice şi structura organismelor vii în vederea creării de modele funcţionale utile omului, care să-l ajute la rezolvarea unor probleme tehnice. Exemplu: *studiul structurii şi funcţiei celulei* a condus la realizarea de membrane artificiale cu rol în filtrarea diferitelor substanţe, utilizate în industria alimentară şi farmaceutică, în instalaţiile pentru desalinizarea apei de mare şi chiar în medicină (rinichiul artificial).*Alcătuirea oaselor la vertebrate şi structura paiului de grâu* sunt surse de inspiraţie pentru structurile de rezistenţă din construcţii. Ele au condus la construirea stâlpilor din beton armat, mai flexibili şi mai rezistenţi. La unele construcţii cu mai multe etaje s-a copiat, pentru scheletul fundaţiei, modelul oferit de *sistemul radicular al arborilor*, iar pentru economisirea la maximum a materialelor de construcţie s-a ţinut seama de *structura fagurilor de albine. Organele de simţ* au oferit numeroase soluţii tehnice. *Structura ochiului* este similară cu cea a unui aparat de fotografiat perfecţionat. Studiul *ochiului de cerb* a permis îmbunătăţirea contrastului imaginilor în televiziune. *Ochiul compus al insectelor* este o licenţă pentru filtrele de polarizare în fotocolor. Periscopul submarinelor au ca model *ochii melcului* care pot investiga în câmp vizual cu o formă aproape sferică. La *crotal* între ochi şi nări se află un organ cu rol în detectarea radiaţiilor infraroşii emise de animalele cu sânge cald. Pe această bază omul a construit detectori tehnici cu ajutorul cărora poate descifra radiografii termice sau a descoperi stele îndepărtate. La *delfin* s-a constatat că pielea este formată din două straturi: unul extern, subţire şi elastic, altul intern, mai gros cu aspect buretos. Aceste straturi ale pielii delfinului absorb turbulenţa creată de apă, ceea ce permite o deplasare fără vârtejuri. Folosind drept model pielea delfinului s-a creat un material elastic, dublu, care pe faţa internă are alveole mici, scăldate de un lichid vâscos. Cu acest material au fost îmbrăcate submarinele, a căror rezistenţă la înaintare s-a redus de două ori.A reţinut atenţia cercetătorilor în bionică şi *sistemul de orientare al delfinului.* Folosind ultrasunetele, delfinul descoperă forma unui obiect, compoziţia sa şi distanţa până la acesta. Şi *liliacul* foloseşte pentru orientare ultrasunete. Înţelegând acest mecanism de orientare, omul a construit o serie de aparate şi instalaţii, precum: sonda acustică sau sonarul (utilizată în navigaţia marină pentru măsurarea adâncimii apei, pentru cartografierea fundului mării, pentru detectarea bancurilor de peşti, iar în meteorologie şi pentru măsurători hidrografice, geofizice, seismologice) şi radarul. La construirea avioanelor s-a avut în vedere *forma corpului insectelor şi păsărilor.* S-a constatat că *musca*, în

timpul zborului, îşi menţine perfect echilibrul prin prezenţa a doi apendici cilindrici, aşezaţi înapoia aripilor. Aceştia au inspirat construirea unor giroscoape foarte sensibile, care permit avioanelor să-şi orienteze poziţia chiar şi în condiţii atmosferice nefavorabile. Crearea unei căşti de protecţie a avut drept *model capul ciocănitoarei.* S-a pornit de la faptul că, deşi supus permanent şocurilor, creierul acestei păsări nu suferă traumatisme de nici un fel. Studiile de anatomie craniană au reliefat faptul că spaţiul dintre creier şi cutia craniană este foarte redus, iar creierul este învelit de o substanţă spongioasă, densă, care primeşte şi amortizează şocurile. În consecinţă, inventatorii au creat căşti de protecţie căptuşite cu un strat gros, dar uşor, dintr-un material buretos, care să reproducă forma capului ca un camuflaj.

Nu a scăpat atenţiei cercetătorilor nici *creierul uman.* Structura reţelelor neuronale a servit model pentru reţelele de automatizare electronice şi cibernetice. Imitând unele dintre mecanismele complexe ale funcţionării creierului, s-a construit calculatorul electronic. Calculatoarele depăşesc omul ca viteză de lucru, dar nu pot reproduce toate posibilităţile intelectuale ale acestuia.

Exemplele sunt multe şi covârşitoare prin perspectivele pe care le-am deschis sau le pot deschide pentru omenire. Natura – un iscusit constructor, omul – un iscusit constructor. De pretutindeni omul a învăţat ceva. Natura a fost pentru el un nesecat model, o tentaţie permanentă şi un îndemn neîncetat la ingeniozitate. Şi va continua să fie..... .

TEST
Clasa a VIII-a A

Prof. Victoria Giorgi

- **Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu**
- **Timpul de lucru efectiv este de 50 minute**

Partea I **La exerciţii scrieţi numai rezultatele (45 de puncte)**

5p 1.Solutia reala a ecuatiei $(x-1)^2=(x+3)(x-3)+5$ este...

5p 2. Soluţia naturală a ecuaţiei: $|x-1|=2$ este …

5p 3. . Dacă (1;2) este soluţie a ecuaţiei: mx + 2y = 5, atunci m=……

5p 4. Solutia reala a ecuatiei $\frac{3x-1}{2}-\frac{2x-1}{5}=\frac{7x+9}{10}$ este…

5p 5.Solutia reala a ecuatiei $\frac{2x}{x-2}=\frac{2x+3}{x-1}$ este:

A. -6; **B.** 6; **C.** 3; **D.** -3.

5p 6. Dacă diagonala unui cub este de $4\sqrt{6}$ cm, atunci aria cubului este de ... cm^2 .

5p 7. O prismă patrulateră regulată dreaptă are latura bazei de 10 cm și înălțimea de $10\sqrt{2}$ cm, atunci

volumul prismei este de ... cm^3 .

A. $100\sqrt{2}$ **B.** $1000\sqrt{3}$; **C.** $1000\sqrt{2}$; **D.** $100\sqrt{3}$.

5p 8. Aria totală a unui cub este egală cu 96 cm^2 . Atunci aria unei fețe este de ..... cm^2 ,

A. 16; **B.** 4 ; **C.** 64; **D.** 36.

5p 9. Un paralelipiped dreptunghic are dimensiunile bazei egale cu 3cm şi 4cm, iar înălţimea de 5cm.

Atunci diagonala paralelipipedului este de ..... cm

A. $5\sqrt{3}$; **B.** $50\sqrt{3}$; **C.** $5\sqrt{2}$; **D.** 50.

Partea a II-a La următoarele probleme se cer rezolvări complete (45 de puncte)

10p 1. Rezolvati in multimea numerelor reale ecuatia: $\frac{6}{x+3}-\frac{8}{x-3}=\frac{5}{x+3}+\frac{11}{x^2-9}$

15p 2. Rezolvati sistemul de ecuatii: $\begin{cases}(2x-1)\cdot 3+y=7x-1\\ x-5(y-2)=y\end{cases}$

20p 3. O prismă triunghiulară regulată ABCA'B'C' are lungimea muchiei bazei egală cu $4\sqrt{3}$ cm și volumul egal cu $48\sqrt{3}\ cm^2$. Calculați:

a) Lungimea înălțimei prismei;
b) Aria totală a prismei;
c) Distanța de la C' la AB;
d) Măsuraunghiului format de planele (AC'B) și (ABC).

Analize şi limbaje în compoziţia plastică

Prof. Laurenţiu Gridan

Linia ca element fundamental de limbaj al artelor plastice şi decorative are un rol foarte important. Cu ajutorul liniei se structurează compoziţiile plastice, se accentuează unele efecte expresive, se conturează unele forme. În artele decorative, rolul liniei este şi mai evident.

Linia are un rol primordial în compoziţia plastică şi decorativă; ea poate fi întâlnită ca *linie-ornament* al formelor materiale create de natură, sau a formelor create de om (vase din ceramică, ţesături şi imprimeuri textile), precum şi ca *linie-obiect* (ramurile pomilor, firele electrice, liniile de cale ferată,etc).

Ca element de construcţie, linia poate sugera forma, volumul şi chiar culoarea. Cel mai des sunt folosite liniile în ansamblu şi nu ca element singular situaţii în care linia se prezintă sub forma unor mulţimi de linii paralele ca rezultat al tehnicilor de lucru folosite. Între linii se pot stabili diferite relaţii: mare- mic, aproape-departe, greu-uşor. Linia animează suprafaţa, o face mai plăcută, mai atractivă, îi dă un aspect particular în funcţie de materialele şi tehnicile folosite. Ca şi punctele, liniile pot fi grupate divers, în rânduri orizontale şi verticale sau fonduri decorative folosindu-se principiile artei decorative. În lucrările decorative punctele şi liniile pot fi folosite ca elemente decorative singulare sau în combinaţie cu alte motive.

Compoziţia statică este o compoziţie a cărei structură e dominată de linii (axe) şi forme pe direcţii orizontale şi verticale. Aceste direcţionări pot fi obţinute prin construcţia de linii, prin poziţia formelor, prin dirijarea tuşelor şi a expresiei culorilor. Compoziţia statică poate fi închisă sau deschisă. Sunt compoziţii statice cu un singur centru de interes, iar altele cu mai multe centre de interes. Caracterul de compoziţie statică nu rezultă din nemişcarea personajelor, ci din structura ei liniară şi dispunerea elementelor de limbaj şi a mijloacelor de expresie plastică.

~~lucrări realizate de elevii Irina Roibu, cls. a V-a C şi Roberto Andrei Rotaru, cls. a VII-a A ~~

Spre deosebire de compoziţia plastică statică, cea dinamică este dominată de linii oblice frânte, zigzag, circulare, spiralate, contorsionate. Formele sunt unghiulare, alunguite, neregulate, curbate. Valorile şi culorile dezvoltă contraste puternice de închis-deschis, cald-rece, contrast în sine, complementar, etc. Şi compoziţia dinamică poate fi închisă şi deschisă şi poate avea unul sau mai multe centre de interes. Compoziţia înseamnă ansamblul operaţiunilor care potrivesc sau reglează diferitele raporturi ale unei lucrări pentru a-i asigura coeziunea. Prin gradul de diversitate aceste raporturi pot da naştere la diferite tipuri de compoziţii: închisă, deschisă, statică, dinamică. Într-un spaţiu plastic, prin organizarea elementelor de limbaj plastic (puncte, linii, culori şi forme) după an umite principii se creează o formă unitară numită compoziţie plastică. O compoziţie este considerată unitară dacă prin eliminarea unui element se strică ordinea şi echilibrul acesteia. Când elementele de limbaj plastic (puncte şi linii) au o semnificaţie statică, fiind ordonate pe trasee orizontale sau verticale, iar culorile apropiate valoric rămân în acelaşi plan, compoziţia este statică. Compoziţia dinamică este opusă acesteia: elementele sunt puse pe diagonale, ascendente sau descendente iar culorile contrastante accentuează efectul dinamic şi spaţial.

Compoziţia este o creaţie artistică prin care este valorificată pe deplin creativitatea plastică. Nu se poate realiza o bună compoziţie fără studiul formelor naturale, al stilurilor şi istoriei artelor, fără cunoaşterea tehnicilor şi elementelor de limbaj plastic. Compoziţia plastică trebuie să respecte anumite principii pe baza cărora poate lua naştere: paginaţia, structura, proporţia, contrastul, ritmul, centrul de interes.

Bibliografie:

- Nanu, Adina, *Vezi? Comunicarea prin imagine*, 2002
- Lăzărescu, Liviu, *Culoarea în artă*, Editura Polirom, 2009
- Şuşală, N. Ion, *Culoarea cea de toate zilele*, Editura Albatros, 1986

Activităţile extracurriculare şi rolul lor în procesul instructiv-educativ

Prof. Nicuța Dragomir

Activităţile extracurriculare sunt activităţi complementare activităţii de învăţare realizată la clasă, urmăresc lărgirea şi adâncirea informaţiei, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale ştiinţei, atrag individul la viaţa socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut şi util, orientează elevii către activităţi utile care să întregească educaţia şcolară, contribuind la formarea personalităţii. De aceea şcoala trebuie să fie deschisă spre acest tip de activitate care îmbracă cele mai variate forme.

Activitate extracurriculară la Muzeul Județean Gorj "Alexandru Ștefulescu"

Realizarea acestor activităţi presupune alegerea din timp a materialului de către cadrul didactic, abordarea creatoare a temelor de către acesta şi, nu în ultimul rând, măiestrie pedagogică şi dragoste pentru copii.

Activităţile extracurriculare se desfăşoară sub forme variate, ca de exemplu: activităţi artistice, ştiinţifice, activităţi sportive, obşteşti, turistice ş.a. Astfel de activităţi oferă numeroase prilejuri de afirmare a elevilor, de dezvoltare a personalităţii acestora, întrucât lumea actuală este stăpânită de televizor sau de calculator .

Activităţile turistice sunt activităţi extracurriculare cu o deosebită valoare formativă. Ele se pot realiza sub forma plimbărilor, excursiilor sau taberelor.

Astfel de activităţi asigură un contact direct cu obiectele şi fenomenele în condiţii naturale, ceea ce uşurează procesul formării reprezentărilor despre acestea şi ajută copiii în cadrul activităţilor organizate în şcoală.

Am constatat că aceste activităţi au îmbogăţit cunoştinţele elevilor despre viaţa plantelor şi a animalelor, dar au încurajat şi exprimarea liberă a copiilor în afara clasei. S-a mai observat că ei pot reprezenta cu mai multă creativitate realitatea atunci când desenează, modelează sau au de alcătuit scurte texte .

Serbarea este o manifestare festivă, cu program complex, prilejuită de sărbătorirea diferitelor evenimente de însemnătate naţională sau internaţională, de tradiţiile şi obiceiurile statornicite în şcoală.

Serbarea şcolară este o activitate extracurriculară tradiţională, care are mari valenţe educative. Această activitate permite exprimarea activă nu numai a câtorva elevi mai talentaţi într-un domeniu sau altul, ci a unui număr cât mai mare de elevi, fiecare contribuind, în felul lui, la reuşita comună.

Am realizat astfel de acţiuni cu ocazia zilei de 1 Decembrie, a Crăciunului, a Zilei Europei oferindu-le elevilor posibilitatea de a se exprima liber oral, în scris sau prin aplicații pe calculator.

Concursurile sunt forme competiţionale de activitate extraşcolară, organizate pe diferite teme. Vizionarea spectacolelor, a filmelor sau a emisiunilor de televizor sunt forme de activităţi prin care elevul nu doar dobândeşte informaţii, ci este stimulat spre activităţi de pictură determinând astfel şi dezvoltarea creativităţii.

~Activitate de Ziua Fericirii~

Dintre acţiunile ce au fost practici de succes în şcoală aş enumera:

-realizarea unei expoziţii cu vânzare de diverse obiecte realizate de elevi;

-organizarea de serbări;

-activitatea de strângere şi de dăruire de fonduri şi de dulciuri pentru copiii devaforizaţi din comunitate;

-vizionarea diverselor materiale realizate în Power Point cu ajutorul video-proiectorului;

-desfăşurarea unor concursuri cu ocazia diferitelor evenimente din istoria ţării.

Aceste acţiuni au determinat dezvoltarea creativităţii civice, artistice şi a responsabilităţii faţă de problemele comunităţii.

Consider că în orice şcoală cadrele didactice trebuie să promoveze activităţile extracurriculare, stimulând astfel inventivitatea şi creativitatea elevului.

Am realizat activităţi extracurriculare programate şi proiectate din timp, diverse atât ca formă, cât şi conţinut, ce s-au desfăşurat în şcoală, în afara ei, în comunitate, folosind metode active şi stimulative pentru participarea elevilor.

Activitatea extracurriculară e o componentă educaţională valoroasă şi eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenţie, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activităţii, cât şi în relaţiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor. Actul educativ şi instructiv se realizează prin alte forme, care se pot schimba în funcţie de valoarea randamentului final. Acţiunile sunt bine plănuite, încât posibilităţile finale sunt discutate în cel mai mic amănunt. Pentru ca, paradoxal, apoi să se permită schimbări care par mai potrivite în faza muncii concrete. Acest schimb de opinii, planuri şi idei duc la progresul conştient, provocat, influenţat şi permanent îmbunătăţit. Elevii sunt deprinşi să gândească şi să facă schimbări în mers, să se adapteze, să depăşească un eventual eşec prin căutarea alternativei potrivite.

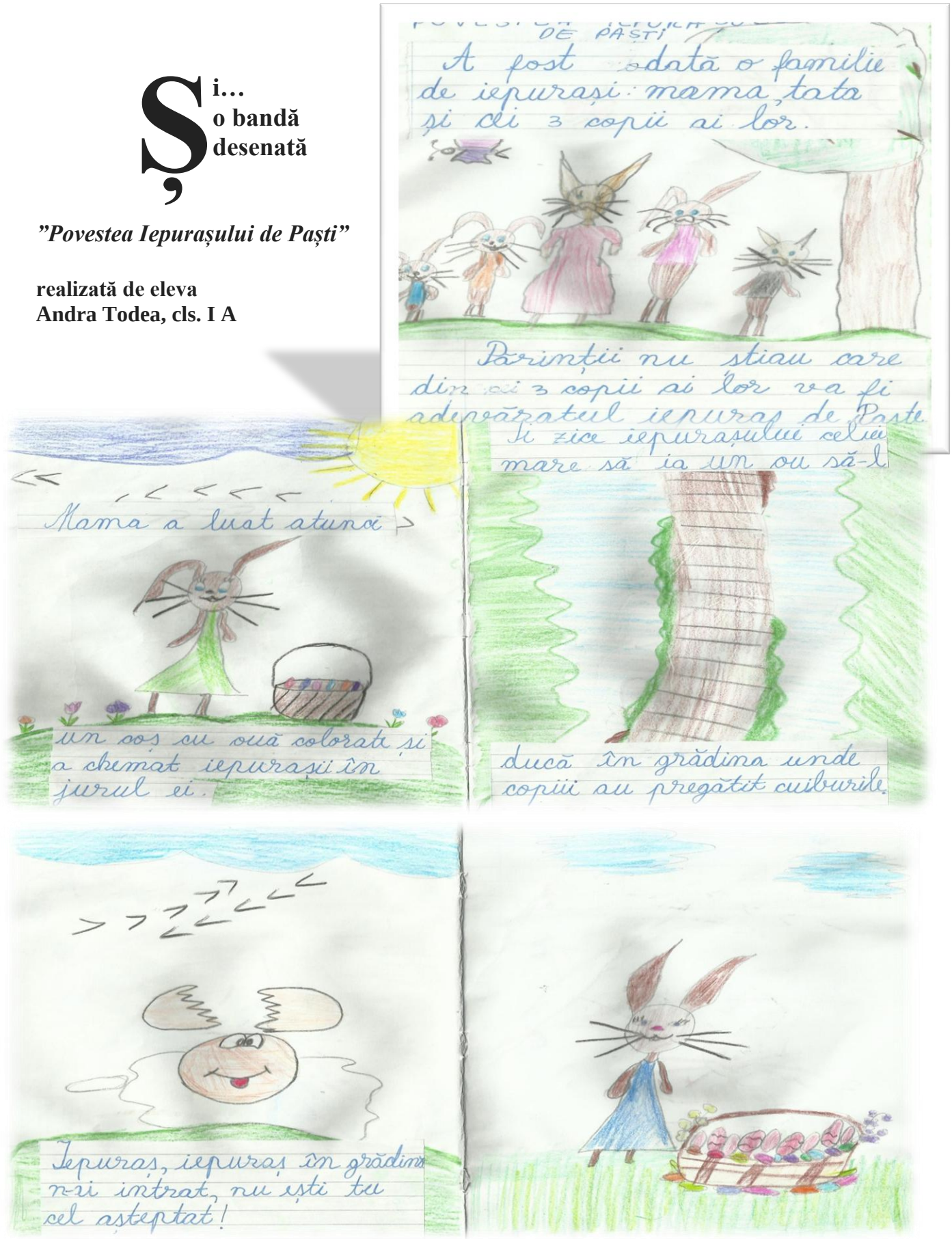
~Serbarea de ziua şcolii noastre~

În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităţilor extracurriculare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica în astfel de activităţi, să încurajeze elevii şi să realizeze un feed- back pozitiv.

Și... o bandă desenată

”Povestea Iepurașului de Paști”

realizată de eleva
Andra Todea, cls. I A

luat oul și a zburat cu el în suib.

Cel mai mic din iepurași trebuia să-și încerce norocul. A luat oul roșu, a alergat cu el. Prin

cu cotofana, care zbura o vreme după el, dar iepurașul îi spuse că este

grăbit și cotofana îl lăsă să meargă în continuare.

Așa a ajuns cu bine în grădina casei și cu mare

atenție a pus oul în cuibușorul pregătit de copii în iarbă.

Și uite așa, părinții au aflat care din cei 3 copii ai lor merită să fie adevăratul iepuraș de Paște.

Totul s-a întâmplat demult, iepurașul de Paște mai trăiește și aduce în fiecare an de

Paște oua tuturor copiilor cuminți și le urează :

„Paște fericit!"

CUPRINS

- Editorial. Școală te iubesc!, de eleva Monia Bândea……. 3
- Aripi de poezie…prin condeiul liric al elevilor noștri…….. 4
  - Noapte de vară, de eleva Mirabela Vulsănescu……..… 4
  - Toamna jucăușu, de eleva Adela Șerbulescu…….…. 4
  - E Toamna, de eleva Daria Câdu…… 4
  - Toamna, de eleva Ștefania Brășfăleanu…… 5
  - E Iarnă, de eleva Antonia Militaru …….... 5
  - Bradul de Crăciun, de eleva Iulia Constantin……..... 5
  - Noaptea de Ajun, de elrva Denisa Bobină…… 6
  - Vine Crăciunul, de eleva Alexandra Nistorescu……..... 6
  - Iarna, de eleva Georgiana Pavel…… 6
  - Vine Primăvara, de eleva Alexandra Codiță……..... 7
  - Primăvara a sosit, de eleva Mirabela Vulsănescu……... 7
  - Strop de rouă…….... 7
  - Primăvara, de eleva Sorana Niamțu……..... 8
  - Când vine Primăvara, de eleva Roxana Piscureanu…….... 8
  - Dulce Primăvară, de eleva Antonia Mitea…… 8
  - De Paște, de elevul Vladimir Orzescu……..... 9
  - Rugăminte către Primăvară, Raluca Macovei……..... 9
  - Copilăria, de eleva Paula Elena Oborogea…… 9
  - Furnica ce dorea să zboare, de eleva Paula Elena Oborogea ……..... 9
  - Mama mea, de eleva Bianca Roșca……..…. 9
  - Iepurașul, de eleva Sara Roșoiu…… 10
  - Mama, de eleva Paula Elena Oborogea……..… 10
  - Copilărie, dulce copilărie……....10
  - Ziua lui Apolodor, de eleva Paula Elena Oborogea,……..…... 11
  - Mirare, de eleva Adnana Străinu……... 11
  - Mama, de eleva Ilinca Boltașu……... 11
  - Pumnul nu te face puternic, de elevele Maria Bianca Roșca și Paula Elena Oborogea…… 12
  - Dulcea mea copilărie, de elevul Ștefan Maronidis……..…. 12
  - Unde există natură, există fericire, de eleva Paula Elena Oborogea……..... 13
  - Copilăria, de elva Andreea Muciciora……..…. 13
- Din creațiile narrative ale elevilor noștri……..…. 13
  - Copiii și natura, de eleva Sînziana Dascălu……..…….... 13
  - Copilărie fericită, de eleva Alicia Moalfă……..…….14
  - Copilăria mea, de eleva Mălina Vlădoiu……..…... 15
  - De Paști, de eleva Andreea Eremia……..... 15
  - Alba-Iulia, 1 Decembrie 1918- în conștiința contemporanilor, de elevul Andi Ciprian Șeclăman……..... 16
  - Narura trebuie protejată, de eleva Ruxandra Huică, ……..…….. 18
  - O prietenie câștigată, de eleva Evelyna Vlăduț…… 19
  - Semnificația alegerii lui A I Cuza ca Domn al Principatelor Unite, eleva Alexandra Nistorescu 19
  - O vacanță de neuitat, de eleva Bianca Vieru……..... 22
  - Cele mai frumoase tradiții de Crăciun din Europa, eleva Ecaterina Sârbu, ……..... 23
  - Lumea minunilor, eleva Irina Roibu……..... 24
  - Omul și mediul înconjurăror, elevul Robert Damian……..... 25
  - Nostalgia sărbătorilor Sfintelor Paști, de eleva Francesca Grecu ……..... 27
  - Începutul domniei lui Alexandru Ioan Cuza (1859-1862) de eleva Irina Groza……..... 28
  - Patria este casa noastră, de eleva Ilinca Gurgu……..... 29
  - Portul popular în Oltenia, de eleva Ecaterina Sîrbu……..…..29
  - Povestea copăcelului, de eleva Denisa Crețan..... 30
  - Prietenul meu, Poloțistul, de eleva Alicia Moalfă……..…. 33
  - Protejarea mediului, o obligație pentru toți, de elevul Alexandru Ionuț Barb……..... 34
  - Ridică fruntea, vrednice popor, de eleva Daria Iacobescu…… 35
  - Sub salcia plângătoare, de eleva Maria Ciurea……..…..... 36
  - Geniul, de elevele: Brînzan Alexandra, Dop Andreea, Vladu Alexandra……..…. 37
  - Un mediu curat, o viață sănătoasă, de elevul Alexandru Ioan Troacă……..... 39
  - Comuna mea în sărbătoare, de eleva Ana Floriana Stoica……..…..41

- Scrisoare către violență, de eleva Ilinca Boltașu…….…….. 42
- Vreau să fim prieteni, de elevele Alexandra Căruntu și Daria Gurgu ……... 43
- Simboluri pascale la ronmâni, de eleva Antonia Mitea…… ……..... 44
- Victoria Națiunilor Unite, de elevul Caius Sîrbu……..…….. 46

❖ Printre anotimpuri…….. 48
- A fost odată o frunză, de eleva Ramira Motorgeanu……..…. 49
- Drum bun dragă rândunică, eleva Ilinca Gurgu……... 49
- Povestea unui om de …zăpadă, eleva Miruna Niculescu…….... 50
- Tradiții și obiceiuri de iarnă, de eleva Mirabele Vulsănescu…….. 50
- Obiceiuri de iarnă la gorjeni, eleva Sorana Niamțu……..... 52
- A sosit Primăvara, elevul David Firiza……... 55
- Dezlănțuirea unui peisaj diafan, de eleva Mirabele Vulsănescu……..…55
- Ghiocelul… vestitorul Primăverii, de eleva Daria Iacobescu……..… 56
- Iubirea mai presus de orice, în toate anotimpurile de eleva Sorana Niamțu……..…..57
- O rândunică, de eleva Andreea Muciciora……... 58

❖ Franglais, prof. coordonator Liliana Ciobanu……..... 59

❖ Articole și studii. I.N.C.R.E.A.S.E, de prof. Mihaela Huică…… 60
- Să învățăm de la cei mai buni!, de dir. adj. prof. Rodica Durbăcea…….…….. 61
- CLIL – Content and Language Integrated Learning Center of English Studies, de prof. Mihaela Huică…….....62
- Entrepreneurship, Networking, Communication, de prof. Liliana Ciobanu…..…… 63
- Narrative coaching and guidance parte a educației multiculturale, de prof. Steluța Geică…..…... 64
- Dezvoltarea competentelor de predare in vederea formarii abilitatilor de incluziune sociala, de prof. Hermina Udrescu…… 66
- Gamification versus game-based-learning, de prof. înv. primar Ariana Șurcă…….……...68

❖ Profesie și profesionalism……..…….. 70
- Stimularea creativității elevilor prin activitățile extracurriculare, de prof. înv. primar Predescu Ciurea Carmen…….…..…... 70
- Gorjul-valori cultural, de prof. Nicuța Dragomir……..…..…72
- Sportul și performanța în școală, de prof. Narcis Criciotoiu…… 76
- Natura-sursă de inspirație pentru om, de prof. înv. primar Claudia Liliana Istratie…….. 77
- Test, de prof. Victoria Giorgi……..……78
- Analize și limbajeîn compoziția plastică, de prof. Gridan Laurențiu……..….. 79
- Activităţile extracurriculare și rolul lor în procesul instructiv-educativ, de prof. Nicuța Dragomir……...81

❖ Și…o bandă desenată……..……83
- Povestea Iepurașului de Paști, de eleva Andra Todea…….....83

Editarea revistei s-a realizat cu participarea:

- Tehnoredactarea computerizată: prof. Steluța Geică
- Grafică: prof. Steluța Geică
- Corectură: prof. înv. primar Adriana Șurcă

În acest număr au publicat elevi îndrumați de profesorii: Liliana Ciobanu, Carmen Predescu-Ciurea,Victoria Giorgi, Steluța Geică, Laurențiu Gridan, Mihaela Huică, Simona Lumezeanu, Ana-Maria Neli Morie, Adriana Petcu, Nicuța Dragomir, Minodora Partenie, Doina Ștefănescu, Gina Vîlceanu.

ISSN 1841-6306